

DIARI DE SESSIONS DEL
PLE
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

III legislatura

Any 1991

Núm. 18/II

Presidència
del Molt Honorable Sr. Cristòfol Soler i Cladera

Sessió celebrada dia 11, 12 i 13 de desembre del 1991.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PUNT ÚNIC:

Debat del Dictamen de la Comissió d'Hisenda i Pressuposts sobre el Projecte de llei de Pressuposts Generals de la CAIB per al 1992, R.G.E. núm.1944/91.

(Continuació).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR - UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Diputat Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; moltes gràcies, Sr. President. Independentment de la votació que es faci, totes aquestes esmenes tenen un mateix sentit, que és l'educació d'adults. Jo crec que en aquest moment, després de les explicacions donades a altes hores de la nit sobre el tema educatiu, tot i considerant la seva importància i que, com molt bé diu vostè, el pla cap a un model educatiu preveu un pla integral d'educació d'adults com una manera d'integració també dins la cultura i la mateixa formació de tots els ciutadans d'aquestes illes, entenen que l'explicació que ahir va donar la Consellera, independentment de l'opinió que es pugui tenir, anava bastant encaminada en aquest sentit de preparar tot un paquet de transferències que vengui dotat amb suficiència i que, a la vegada, serveixi per cobrir aquestes mancances que, si s'ha de dir la veritat, no són mancances únicament i exclusivament de la nostra Comunitat, són mancances que hi ha arreu de tota la geografia del regne d'Espanya, com diu el Conseller d'Economia i Hisenda.

Per tant, si ho dic d'aquesta manera, no pensin que faci victimisme ni que doni la culpa a Madrid. És un mal endèmic de tot el territori espanyol, on tant l'educació infantil com l'educació d'adults podríem dir que són dues assignatures gairebé pendents, per bé que és normal que en aquest moment ho siguin, perquè l'Administració ha tractat - i crec que amb bon criteri - de cobrir primer l'ensenyança primària des dels sis anys, ara ja som als quatre, fins als setze. Jo supòs que a partir d'aquí i amb les previsions fetes, anirem fent camí. Per tant, tot i estant d'acord, perquè vostè sap que hi participo directament i que si qualcú ha fet un gran esforç en el tema d'adults ha estat precisament el Consell Insular de Menorca, on vam començar la gestió d'aquest tema anys endarrere, crec que és hora que cadascú assumeixi la seva responsabilitat.

Per tant, en tot aquest paquet d'esmenes sobre escoles d'adults i d'incrementar aquestes partides, el nostre vot, tot i lamentant-ho molt, perquè ens agradaria poder donar-les suport, serà contrari. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet? Hi ha més intervencions? Sí, Sr. Tejero, té la paraula.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Solament volia dir que la sensibilitat que pugui tenir aquest Govern vers l'educació es podria manifestar específicament en aquestes llacunes, com podria manifestar específicament en aquestes llacunes, com l'educació infantil i l'educació d'adults, que en certa manera no poden ser cobertes completament pel Ministeri d'Educació, i per això entenem que un acte indicatiu de la sensibilitat d'un Govern podria ser en aquest sentit. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Passam a l'esmena 2310 del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. Sampol i Mas.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Tenia molt d'interès a defensar aquesta esmena i que la Sr.a. onsellera em sentís, però per desgràcia encara no ha arribat, per bé que tanmateix hi ha el Govern. Voldria que li trametessin aquestes paraules, que són d'alabança per una gestió feta en escoles elementals de música, perquè crec que possiblement són els doblers que han donat més resultat de tots els que ha invertit la Conselleria de Cultura, a pesar que han estat molt pocs. Les escoles elementals de música han donat un gran resultat, el qual es pot comprovar veient la composició actual de les bandes de música, per exemple, plenes d'al·lots joves que són fruit d'aquestes escoles. No obstant això, si els primers convenis amb les escoles elementals de música es varen firmar fa cinc o sis anys, no ha augmentat ni una pesseta la seva dotació. Per exemple, una escola de categoria B, amb menys de 4 professors, fa cinc o sis anys tenia unes 350.000 pessetes de subvenció, les mateixes que té actualment.

Què ha passat? Que aquestes escoles han anat augmentant les seves despeses, tenen més alumnes, han hagut de contractar més professors i han d'adquirir instruments, tot això amb una dotació molt petita. Aquests doblers que es gasten en escoles de música són molt rentables, perquè hi ha un gran voluntariat i quan hi ha un voluntariat que inverteix aquestes pessetes és com sembrar en una terra adobada, que dona molt més rendiment. Per això pensam que aquests 12 milions que hi ha ara, com a mínim s'haurien de doblar, i proposam aquesta alta de 12 milions de pessetes. Entenem que ja és hora de donar un altre impuls, perquè si no, les escoles de música poden quedar totalment desfasades, ofegades econòmicament, i ja que és un programa que dona bons resultats, com he dit al principi, crec que hauríem de fer un petit esforç. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. Altres grups que vulguin intervenir? Pel Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies. Sr. Sampol, jo crec que ara vostè no voldria estar dins la meua pell i haver de contestar, perquè és difícil, i més de la manera com vostè ha! fet la presentació d'aquesta esmena. Idò sí, les escoles de música han donat bon resultat i l'únic recurs que em queda en aquest cas, ho confés, és dir que no es poden atendre totes les necessitats.

És el que dèiem abans: que cada una de les activitats i actuacions en cultura, en serveis socials, sempre esdevé insuficient si es volen cobrir totes les necessitats. Per tant, ni tan sols no em puc oposar a la baixa, perquè podria ser una baixa coherent si en aquest moment es volgués aplicar per aquest programa d'escoles de música. L'únic que li he de dir és que aquest programa està previst en el pressupost de la Conselleria de Cultura i, com molt bé va expressar ahir el seu company de

grup, el Sr. López i Casasnovas, que estava d'acord amb totes les activitats i objectius escrits a la Memòria, però trobava que les partides pressupostàries eren insuficients per dur-los a terme. En aquest moment pot ser que sigui aquesta la seva interpretació - i dic la seva per no dir més gent - però que en aquest cas concret tampoc no li podem donar suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. El que jo crec que no es pot fer és obrir unes expectatives, fa uns anys, amb uns convenis, creant les escoles elementals de música i pràcticament deixar el tema *in saecula saeculorum* sense actualitzar-lo. Això és condemnar les escoles, voler que es tanquin. Si no haguessin funcionat, jo ho entendria, fins i tot entendria que es suprimís aquesta actuació, però amb el gran resultat que han donat, atès que setmanalment mobilitzen centenars i centenars de nins que van a escoles de música, a escoles d'instruments i llavors van a les bandes de música o al conservatori; els pares que els van darrera i que per ventura escolten música un pic en sa vida, que s'hi han afeccionat a través dels al·lots; el gran voluntariat de patronats que d'una manera desinteressada fan feina, deixar tot això abandonat amb aquesta partida de 12 milions em pareix - ara ja no seré tan suau com fa un moment - que és una irresponsabilitat.

I encara acabaré més enfadat: Fa dos anys presidia un d'aquests patronats d'una manera voluntària - ningú de la directiva no cobrava res - i vàrem anar a una Direcció General de Cultura a demanar una subvenció, millor dit, a demanar el canvi de categoria de l'escola, perquè havíem de passar de categoria B a categoria A atès que ja teníem 4 professors. El Director General ens va contestar que la nostra petició no es podia contemplar perquè no hi havia doblers al pressupost, ja que el PSM havia votat contra una esmena d'augmentar les dotacions per a les escoles de música. Vaig sortir d'allà bastant vermell i bastant cremat; avui m'he llevat un poc la calor que duia dedins. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Sampol. No hi ha més intervencions.

Passam, idò, a l'esmena 2501 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, sobre la qual vull fer l'observació que té la rectificació del subconcepte d'alta, que és el 7. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula la Diputada Sra. Bassa i Cubells.

LA SRA. BASSA I CUBELLS:

Gràcies, Sr. President. Em pareix que el Sr. Sampol ha fet una defensa que podem compartir bastant, quant a aquestes escoles. De totes maneres volem manifestar que aquest grapat d'esmenes bastant nombrós que presenta el Grup SOCIALISTA són per manifestar la necessitat que tenen els nostres pobles de gaudir d'unes infraestructures culturals més abundants i de més qualitat. Entre aquestes infraestructures hi ha lògicament les escoles de música i per a això proposam les següents partides:

Una partida de 5 milions per a un centre de música a Manacor, una dotació de 15 milions per augmentar la partida d'escoles de música del pressupost que ens han presentat, una altra partida de 2 milions per a la creació d'una escola de música a Consell, una altra de 20 milions per a la millora de l'edifici del Conservatori de Palma, una altra de 2 milions per a la creació d'una escola de música a Alaró, una altra de 2 milions per a la creació d'una escola de música a Binissalem, una altra de 2 milions per a la creació d'una escola de música a Lloseta, una altra de 500.000 pessetes per a la creació d'una escola de música a Bunyola, una de 3 milions per a la creació d'una banda de música a Maria de la Salut, una partida de 2 milions per a l'adquisició d'instruments per a l'Escola de música de ses Salines, una partida d'1 milió per a -un equip per a l'Escola de música d'Algaida, una partida de 5 milions per a la construcció d'una escola de música a Felanitx, una partida de 20 milions per a la compra d'instruments musicals per als alumnes de tota aquesta Comunitat Autònoma i finalment una partida de 10 milions per a la rehabilitació de l'Escola de música de Calvià.

Potser aquestes partides semblin una mica massa concretes, però reflecteixen la necessitat urgent de tots aquests pobles que he anomenat per seguir i algunes per crear aquesta demanda de la societat per aquestes escoles de música. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. De la seva intervenció he deduït que han agrupat les esmenes 2501, 2502, 2503, 2504, 2514, 2505, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2506 i 2479. És correcta la meua interpretació? Sí, Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sí, Sr. President. És correcta, tret de la 2514. La 2514 no va amb aquest conjunt.

EL SR. PRESIDENT:

Ha d'anar separada, la 2514? Conforme. Altres grups que volen intervenir? Té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sí. Només per fixar postura i ho farem d'una vegada per totes en relació a les concrecions que presenta el Grup SOCIALISTA als pressupostos. Nosaltres compartim les necessitats que s'han expressat, però passa que arribar a un detall com el que presenten aquestes esmenes és si més no insuficient, si no s'expliquen els criteris globals de distribució d'aquestes assignacions pressupostàries, perquè si no, pot fer l'efecte que actuam d'una forma gairebé clientelar. No volia emprar aquesta paraula, però m'agradaria que abans s'expliqués per què a determinada població i a determinada població no. ¿S'ha fet un disseny, una planificació global, d'aquestes distribucions o responen més tost a directes incitacions d'algunes agrupacions polítiques locals? Açò és la pregunta. D'aquesta manera, tot i compartint el global de la preocupació, ens haurem d'abstenir quant al conjunt.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Huguet del Grup PARTIT POPULAR - UNIÓ MALLORQUINA.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Doni per reproduïda l'explicació del Sr. López i Casanovas, manco en la part final. Nosaltres no ens abstenem, votarem en contra.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Pel torn de rèplica, té la paraula la Diputada Sra. Bassa i Cubells.

LA SRA. BASSA I CUBELLS:

D'acord, en part, amb l'explicació que ha donat el Sr. López, sobre que seria necessari fer un pla per conèixer la realitat musical dels nostres pobles, però li volíem dir que, sense haver fet aquest pla, coneixem una mica més la realitat de les necessitats musicals dels diferents pobles d'aquestes illes. A posta hem concretat de la manera que hem cregut millor possible aquestes necessitats. Per altra part, les baixes que hem proposat per donar suport a aquest pressupost són baixes de les inversions immaterials que ahir la Consellera no va saber explicar ben bé per que servien. Quan ahir el Sr. Pons va defensar l'esmena a la totalitat del pressupost de cultura, també va donar a entendre perfectament que el nostre Grup no estava d'acord amb aquest pressupost de la Conselleria de Cultura perquè hi havia dilapidació en moltes de partides i a altres no se'ls prestava l'atenció que requereix la nostra societat en matèria cultural. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. No hi ha més intervencions. Passam a l'esmena 2514, també del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr. Tejero.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres voldríem agrupar aquesta esmena amb les núm. 2515, 2516 i 2517, perquè totes quatre fan referència a les escoles infantils. Tenint molt en compte una esmena que ahir va defensar el Grup PSM-EEM, nosaltres tenim clar que seria molt desitjable que el Govern mostrés una sensibilitat especial, com he dit abans, vers l'educació infantil, però creiem que, tot i que no hi ha planificació o que la planificació és insuficient, és un mal menor poder defensar esmenes puntuals relatives a diferents llocs.

El mateix document de la Conselleria d'Educació diu que l'educació infantil és el fonament del sistema educatiu, pàgina 72. Nosaltres també ho creiem. La LOGSE, a l'article 11.2, parla d'administracions educatives. Les distintes administracions educatives no vol dir l'Administració central, sinó les distintes administracions educatives que en aquest cas creiem que són competents en l'educació infantil que, com suposo que saben les Sres. i els Srs. Diputats, es divideix en dos trams educatius, de 0 a 3 anys i de 3 a 6 anys. Si feiem un repàs de l'escolarització de les illes, ens trobam que hi ha cinc vegades més nins i nines

de quatre i cinc anys escolaritzats, en la mateixa Comunitat. Al nostre entendre, això vol dir que s'hauria de fer una política més decidida perquè les oportunitats d'escolarització de 0 a 3 anys -no dic pública o privada, però sí les oportunitats- existissin.

La primera de les esmenes concretes que demanam es refereix a Maó, per a manteniment i millora de les escoles infantils, tenint en compte que aquest Ajuntament ha fet un esforç important de cara a les escoles infantils d'abans de quatre anys, que en aquest cas estan cobertes. Segons les estadístiques d'enguany, a Maó hi hauria 106 nens de 2 i 3 anys escolaritzats, la qual cosa podria fer suposar, ja que no hi ha dades, que de 0 a 2 anys hi hauria la mateixa possibilitat d'escolarització. L'altre punt de referència que podem tenir en compte és el nombre de naixements de l'any 1990, que en aquest cas ha estat de 260 fillets o filletes.

En la segona esmena demanam inversions per millorar infraestructures de les escoles infantils de Calvià, on l'any 1990 es van produir 335 naixements i segons les dades que disposam hi ha una escolarització no tot l'adequada que deuria en les edats de 0 a 3 anys. La 2516 es refereix a l'escola infantil de 0 a 3 anys de Son Ferrer, a Calvià, en la qual fèiem una obertura d'una partida de 1.000 pessetes, i la 2517 es refereix a un poble de Menorca, es Migjorn. La justificació que volem donar és que no existeix cap escola infantil en aquest terme municipal; per escola infantil entenem abans de quatre anys. Existeixen tres unitats de preescolar al centre públic, que ofereixen 105 places, de les quals n'hi ha 45 de cobertes. L'any 1990, hi ha havia 11 fillets de 2 i 3 anys i l'any 1991 hi va haver 15 naixements, el qual fet podria justificar una primera fase de construcció d'una escola infantil en es Migjorn en el sentit constructiu que deia abans d'intentar que la sensibilitat del Govern en aquests primers trams educatius fos una mica més real. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tejero. De la seva intervenció deduesc que les esmenes 2514, 2515, 2516 i 2517 van agrupades. Altres grups que vulguin intervenir? Pel Grup PARTIT POPULAR - UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Diputat Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; moltes gràcies, Sr. President. També tractaré de ser el més breu possible. Jo crec que si repetís les explicacions que vàrem donar ahir vespre sobre el tema de les escoles infantils, si més no em faria pesat i en tot cas no conduiria a res perquè no els convenceria. El que sí m'agradaria fer seria una puntualització que segur que farà somriure algú i dirà: Ja hi torna esser, en Joan!, i és el tema del Migjorn. Vostè mateix ha donat la solució: A les escoles hi ha lloc suficient per poder albergar aquests al·lots de 0 a 3 anys, perquè hi ha aules buides, vostè mateix ho ha dit. L'únic problema que hi ha és el del personal i que no hi hagi la possibilitat que aquests al·lots estigui atesos tampoc no és prou cert, no vull dir que sigui fals o que menteixi. El que és cert és que no es fa mitjançant una ensenyança pública, però sí que sempre han dut ets al·lots a ca les monges, des de 0 fins a 6 anys, primer, i ara fins a 3 anys, açò sí que funciona.

En qualsevol cas, de totes les explicacions que vostè ha donat, encara que pogués semblar el contrari la que manco necessita

una escola infantil és precisament es Migjorn, i això em dona a entendre que darrera totes aquestes esmenes no hi ha un estudi rigorós sobre les necessitats de cada poble. Hi ha molts d'altres pobles, fins i tot a la mateixa Menorca, que tendrien prioritat sobre aquesta població. No obstant açò, és igual, benvinguda seria si pogués ser, no sé si m'explic. En qualsevol cas, en tot el que fa referència a les escoles infantils té tota la raó: L'article 11 de la LOGSE, si no ho record malament, compromet totes les administracions a participar-hi, açò és cert. A partir d'aquí, un dels primers compromisos d'aquesta ensenyança - que en aquest moment encara no és una ensenyança reglada, com vostè sap molt bé - és a partir dels ajuntaments, de tots els ajuntaments en col·laboració amb les diferents institucions.

Jo crec que la passa de les escoles infantils de 0 a 3 anys és important, però m'ha d'admetre que en aquest cas concret hi pugui haver una discrepància de concepció tal vegada professional, ja que vostè també ho és, sobre si és o no més convenient que la primera educació dels al·lots sigui familiar o ja dur-los a les escoles infantils des de 0 anys. Açò és opinable, jo entenc que ha de ser un cas de necessitat per dur el fillet a escola de 0 a 3 anys i d'açò en podríem rallar hores i hores, perquè hi ha teories per a tots els gusts. Vostè d'açò en sap bastant més que jo, però per a tot allò que significa el despertar de tots els elements de judici, de concepció, de valoració, fins i tot d'espai, de distància, etc., jo crec que valia la pena que es comenci l'escola i la primera formació des dels 3 anys, però que els primers estímuls, els primers impulsos, la primera escriptura en aquesta taula rasa on neix l'esser humà quan es concebut, es faci des de la família.

Açò no vol dir que no s'hagi de donar suport a les escoles infantils, però estrictament en cas de necessitat. Des de la nostra òptica considerem que és molt més positiu primer l'ensenyança familiar i, després, que a partir dels 3 anys sigui totalment coberta l'ensenyança infantil de 3 a 6 anys. No obstant açò, sí que és cert que els ajuntaments han de tenir previstos aquests casos de necessitat que dèiem abans - i d'aquí neixen les guarderies laborals, d'assistència social, etc. -, casos que avui ja no es donen amb tanta freqüència. Res més i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Més intervencions? Té la paraula el Sr. Tejero.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Com ha dit el Sr. Huguet, podríem discutir moltes hores, minuts o el que sigui sobre què és més important, però sembla ser que ara mateix totes les teories educatives, fins i tot i especialment la psicologia de l'educació, defensen que, a part que els dos primers anys de vida són vitals, no s'ha de pensar que aquesta atenció sigui millor perquè els fillets estiguin amb sa mare. No crec que sigui qüestió d'anar a ca les monges o on sigui des del moment que la LOGSE defineix clarament un tram educatiu, no una atenció educativa. Nosaltres no entenem que l'escola de 0 a 3 anys sigui un lloc on els fillets poden anar a jugar o a entretenir-se.

En un altre ordre de coses, vostè ha dit molt bé que els ajuntaments són els més propers als ciutadans i els qui poden començar a fer aquestes accions. Precisament ha estat

l'Ajuntament del Migjorn, que vostè coneix millor que jo, que ens ha demanat aquesta necessitat en nom del poble. Quan jo li deia que en es Migjorn hi ha unitats de preescolar, em referia a unitats de 4 i 5 anys, dels quals en l'actualitat hi ha 45 alumnes. Ara mateix no tenc totes les dades, però no crec que sigui qüestió de personal o no. El que nosaltres demanàvem aquí era un edifici d'escola infantil, un edifici propi; no és qüestió que hi hagi sostres per a tots, sinó de com són els edificis. A més, vostè sap que les instal·lacions d'una escola infantil són molts diferents de les d'un centre públic, d'un parvulari o com es vulgui dir. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tejero. No hi ha més intervencions. Passam a l'esmena 2311 del Grup PSM-EEM, la qual té rectificat el subconcepte d'alta, que és el 7. Té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Em sembla que era l'any 1988 que en aquest Parlament es va aprovar una proposició no de llei del Grup PSM-EEM per la qual s'instava el Govern de les Illes Balears a crear una xarxa d'escoles de natura i açò ho fèiem en un any que la sensibilitat mediambiental es començava a carregar, es començava a parlar del catàleg d'espais naturals, es parlava de la necessitat de reconvertir ecològicament l'economia de les Illes, es parlava de l'educació com d'un nou plantejament de les necessitats humanes a partir de canvis culturals i de valors, però tot açò eren paraules, perquè a la vista de les concrecions que ha tengut aquesta aprovació, hem de dir que han estat nul·les, absolutament nul·les.

En els pressupostos de l'any passat hi havia una partida oberta per a aquest concepte, amb 1.000 pessetes, res no s'ha fet. El Director General d'Educació va dir que seria una de les actuacions que faria amb més estimació, més "cariño". Idò ni "cariño", ni estimació, ni res; no hi ha hagut cap tipus d'actuació en aquest tema. Preservació del medi ambient, lluita contra la contaminació, sensibilitat i respecte als valors naturals - protecció, en definitiva, de la natura - no es poden concretar en campanyes puntuals, com la de "Nadal amb mata", per exemple, referent a la preservació dels arbres. S'ha fet legislació mediambiental -poca, però se n'ha fet-, en canvi falta una reflexió global sobre quin món vivim i que facen una mirada a l'entorn més immediat que tenim per veure que les actuacions no canviaran si no hi ha una educació prèvia.

Per fer aquesta educació prèvia no sols que no desaparegui el concepte, sinó que, en lloc de les 1.000 de l'any passat, hi posem com a mínim 20 milions de pessetes per començar a actuar. Ja hi ha alguns centres, algunes escoles de natura creades, però creades pel voluntarisme d'alguns professors o bé d'alguns pares d'alumnes sensibilitzats. Una xarxa d'escoles vol dir que hi ha interrelació, que no actuen per separat, sinó que hi hagi programes d'actuació conjunta i, sobretot, que propiciïn l'intercanvi escolar. En aquest sentit, presentam una vegada més aquesta esmena i esperam, si bé amb molt d'escepticisme, que tenguim més sort que altres anys. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que vulguin intervenir? Sí, pel Grup MIXT té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Més que res és per explicar la nostra intenció de vot davant aquesta esmena del Grup del PSM-EEM, en el sentit que nosaltres en comissió la vàrem votar a favor, però ara l'hem mirada detingudament i estam d'acord amb l'alta, o sigui estam d'acord que es creï una xarxa d'escoles de natura, però quant a la baixa jo he d'explicar que nosaltres sempre procuram que sigui a la mateixa secció, per bé que de vegades s'ha de recórrer a altres, la qüestió que no sé si intencionadament o a causa del volum que té el subprograma corresponent, aquesta es detreu del subconcepte de construcció de carreteres i nosaltres no estam d'acord que sigui així. Estam d'acord amb l'alta, si es detragués d'un altra lloc, perquè "ni tanta ni tan calvo", li donaríem suport. El que volem dir, per tant, és que si no es varia la baixa ens abstenem. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

No pateixi, Sr. Cosme Vidal, perquè de carreteres mai no s'ha gastat la gran bossa, és la gran conselleria d'aquesta Comunitat, és la que té més poder, és la que té més doblers i aquestes partides de carreteres, concretament, mai no han acabat els diners. Per tant, a final d'any, aquests 20 milions poden estar perfectament sense adjudicar i si es destinassin al tema de les escoles de natura és evident que seria una actuació positiva.

Jo voldria cridar l'atenció al Govern, concretament a la Conselleria de cultura -també podria anar a una altra conselleria, però en aquest cas s'ha situada aquí- sobre la necessitat d'impulsar el tema d'escoles de natura. Els infants d'avui en dia tenen un desconeixement enorme de la realitat del medi natural de les Illes Balears. Recordem que ja no formam part d'una societat agrària, on vàiem com creixia el blat i la civada, sabíem que el garrover té flors i fruita al mateix temps, etc., etc., tots aquests elements que a les persones que procedim de la pagesia ens semblen absolutament naturals. Podem anar pel camp, distingir un - ametller, un garrover, una alzina, i conèixer 10, 15, 20 castes d'herbes diferents. Els infants d'avui en dia, de tot això, pràcticament no en saben res de res; fins i tot diuen plantes als arbres, és a dir, hi ha un desconeixement brutal, es va perdre tot un tresor cultural.

Evidentment no es tracta que els infants facin de pagesos, es tracta que coneguin aquest món i, precisament perquè el coneixen, saben la importància que té retenir la terra i que no s'erosioni, que el camp s'ha de respectar i no s'hi han de tirar plàstics, vidres ni llaunes, etc., etc. Si no feim ciutadans des de l'infantesa, com volem que després, quan siguin adults,

reaccionin i es comportin cívicament com als països d'Europa. Europa és la nostra meta, si anam per aquests països avançats veurem com al centre de les gran ciutats - a Berlin mateix, ara què està de moda - hi ha grans parcs i no hi ha una sola bossa de plàstic perquè la gent té una educació ambiental, una educació de natura des de la infantesa.

Per tant, aquesta és la meta. Nosaltres tenim una gran assignatura pendent i crec que és absolutament necessari que d'una vegada es deixin de gastar més de 130 o 140 milions de pessetes en boires educatives i facin coses concretes, coses tangibles i coses urgents com aquesta xarxa d'escoles de natura que proposa començar a fer el Grup Parlamentari PSM-EEM en aquesta esmena a la qual nosaltres donarem suport plenament. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Més intervencions? Sí, té la paraula el Sr. Huguet, del Grup PARTIT POPULAR - UNIÓ MALLORQUINA.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; moltes gràcies, Sr. President. Jo no sé si vivim a països diferents, Sr. Pons, no ho crec, a ciutats diferents supòs que sí, tal vegada explica el problema dels al·lots de Palma i si és així, ho llament molt, molt. Que els al·lots de Palma, quan passegin pel Born, diguin que els arbres són plantes, em costa creure-ho, però, vaja, li ho puc acceptar. Cregui que la falta de contacte dels infants d'avui en dia amb el camp, no hi és, almanco és l'experiència que jo tenc. A Menorca concretament això no passa, sobretot perquè surten de cada dia més, fan excursions amb els pares o organitzades, mai no hi havia hagut tants de moviments juvenils organitzats, etc., etc.

Per tant, la realitat no és aquesta que vostè pinta quant al coneixement de la natura. Una altra cosa és si és dóna o no es dóna una educació per a la natura i en la natura, açò és una altra cosa amb la qual estic d'acord, què açò és una necessitat que s'ha d'imposar? La paraula és molt forta i no m'agrada dir-la, però dic imposar perquè és una necessitat vital que els programes educatius la contemplin i contemplin altres tipus de formació que es donen a les escoles. Aquí és on hi pot haver el punt de discrepància amb el tema de crear una xarxa d'escoles de natura. Jo no sé si els portaveus del PSM-EEM i del Grup SOCIALISTA diuen el mateix o es mouen dins el mateix camp conceptual del que són les escoles de natura, i m'explicaré.

Hi ha escoles de natura que han funcionat, a col·legis públics, amb mestres que han fet experiències d'escoles de natura dins les seves aules. Oportunament va funcionar a es Migjorn; el mateix mestre que ho duia a es Migjorn després ho fa funcionar a es Castell - per cert era un regidor del PSM-EEM - i ha funcionat a diferents escoles públiques. Sí, Sra. Barceló, açò és així. Es tracta que les escoles públiques i privades facin activitats per potenciar de cada vegada més l'educació de cara a la protecció, la defensa i el respecte a la natura, açò es el que s'ha de fer. Crear una xarxa específica d'escoles de natura amb caràcter independent de l'educació integral de l'al·lot, estic segur que no és el sentit de la proposició del representant del PSM-EEM, o jo pens que no ho és, perquè si és aquest, 20 milions serien una misèria, no podríem arribar aumon. El sentit

és que es duguin endavant programes d'educació dins les escoles que fomentin el respecte, el coneixement i la conservació d'aquest gran patrimoni que és la natura que ens envolta.

En tot cas, és açò que s'ha de fer des dels programes educatius i si és des dels programes educatius, es tracta simplement d'introduir dins els horaris escolars, en la seva programació anual, aquesta assignatura que podria ser voluntària o obligatòria, però en cap cas crear aquesta xarxa d'escoles de natura amb caràcter independent. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr.es. i Sr.s. Diputats. A El petit príncep de Saint-Exupery hi ha un moment que li diuen al petit príncep: Dibuixa'm un xai, i fa un dibuix molt imaginatiu que respon, efectivament, a un xai, a un xot, a un be, com li vulguin dir. Si ara demanèssim a un infant dibuixa un peix ens podrien trobar amb la següent sorpresa, que és absolutament verídica: Dibuixa'm un peix, i va dibuixar una tallada de "merluza", perquè ni tan sols no sabia que li diguessin lluç, i era un fillet, un nin de les illes.

No hem de ser localistes hora de preparar les esmenes als pressupostats, però és evident que una xarxa d'escoles de natura -i amb això em sap greu rebatre la suposició del Sr. Huguet, però no ens hem entès- no és un programa d'educació mediambiental a les escoles, és anar creant paulatinament, açò sí, perquè els pressupostos són escassos, centres com el que hi havia a Trebaluja, es Castell, o el que - s'havia de formar i no es va formar - a petició de l'Ajuntament de Pollença, per cert - a l'estació d'observació marítima que havia desafectat el Ministeri de Defensa o el que podria crear a Eivissa. Tenint-ne una a cada una d'aquestes illes, es podria començar a fer xarxa d'escoles de natura, açò és el camp semàntic al qual nosaltres ens hem volgut referir.

També és evident que fer una xarxa d'escoles de natura no és impulsar l'assignatura de "Natu", ciències naturals, és una altra cosa. És evitar, per exemple, que desaparegui la concepció detallada dels elements que componen un ecosistema, eliminar aquesta imatge genèrica que abunda ja dins el llenguatge dels escolars de les nostres illes. No sé si li diuen planta, però estic segur que li diuen arbre i que ja no distingeixen una olivera d'un pi o d'un altre tipus de soca i, sobretot, si les actuacions dels caçadors italians a Ferreries -per posar un exemple localista-continua, no distingiran un ferreret d'una cadenera o d'un verderol, perquè s'ho carreguen tot. Tota cosa que es mou, clapeix.

Per tant, Sr. Vidal, nosaltres demanam que, com a molt, es dediqui un 0,75% del pressupost de carreteres a aquesta actuació, perquè és bo fer carreteres quan són necessàries, però també és bo integrar les carreteres dins un model harmònic, coherent, de protecció de la natura. Cregui que no feim cap mal amb aquesta baixa. De tota manera, la baixa és el que té manco importància, es poden afectar altres pressupostos. Res més, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Més intervencions? El Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies. Gràcies, Sr. López; crec que ha aclarit bastant què és, per a vostès, l'escola de natura. Si l'escola de natura és crear un centre únic a Menorca, hi anirà molt poca gent per fer tot açò que vostè diu, poquíssima gent, molt pocs tendran l'oportunitat d'assistir a l'escola de natura. Quina és l'alternativa que jo li plantejava? És una alternativa d'un company seu a la qual vaig donar suport total des de la meua modesta posició com a mestre: Dur les escoles de natura a les escoles públiques i fer aquesta educació dins les escoles públiques. Amb les activitats extraescolars era com funcionaven aquestes escoles de natura, on sembràvem diferents llavors, anàvem a veure arbres, etc., etc., jo crec que és més convenient fer açò.

Simplement és un concepció totalment diferent, efectivament escola de natura no és "Natu", però sí s'han de donar ciències naturals i si, després d'aquestes ciències naturals, s'incardinen, a més a més, en una educació mediambiental i aquesta es fa dins tot un marc educatiu integrat dins el centre escolar, crec que és bastant més positiu que crear una única escola de natura, que no sabríem molt bé quin seria el seu funcionament, com hauria de ser l'accés, però que, en tot cas, seria reduir tremendament i l'excusa fàcil per no assumir la responsabilitat pedagògica i educativa sobre aquesta matèria dins les escoles normals i corrents, on aquests programes s'haurien de posar en marxa i anar avançant de cada dia, perquè fa falta aquest tipus d'educació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Passam al programa 45.10, Direcció i serveis generals de la Conselleria, començant per l'esmena 2496 del Grup SOCIALISTA, la qual té rectificat el subprograma d'alta, que és el 451.001. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Com pràcticament ja passa en tots els camps de la cultura, aquesta esmena té precedents parlamentaris, hi ha hagut debats sobre el tema: ¿Què s'ha de fer amb tota una sèrie d'elements procedents d'una època moderna, de finals del segle XIX o principis del XX, però que a causa dels canvis econòmics, dels canvis tecnològics, han perdut la seva funció original? És el cas del tren, a Mallorca; a les illes menors, no n'hi ha. El tren és una de les assignatures pendents, hi ha unes línies que encara continuen funcionant, unes altres que han desaparegut definitivament i una altra -concretament la d'Inca fins a Artà- que s'ha de definir que se'n vol fer. Evidentment hi ha uns espais, concretament els de les estacions, que encara que es tornassin a utilitzar les línies de trànsit ferroviari dins Mallorca, estarien sobredimensionades. El tren no pot tenir mai la funció de gran comunicador que va complir a finals del segle XIX i durant bona part de la primera meitat del segle XX.

Per tant, tenim uns espais ja situats normalment en el centre d'una sèrie de nuclis i fins i tot també n'hi al mig del camp, amb unes construccions monumentals; em referesc concretament al que diuen "s'Empalme", que és la desviació que va d'Inca cap a sa Pobla, es desvia de la línia d'Artà, és una construcció molt interessant. Totes aquestes construccions es troben en un estat de degradació, algunes pràcticament són una ruïna, i és necessari que s'actui en aquesta àrea. Per què? En primera, són àrees aprofitables. Ja és va dir que fins i tot es podria utilitzar la mateixa línia del tren, si és que no s'ha de tornar posar en marxa, com a carril de bicicletes o carril peatonal en el sentit que, a través d'aquesta línia de comunicació, es pogués practicar el ciclisme els lleures o els cap de setmana sense el gravíssim perill que suposa avui la pràctica d'aquest esport a les nostres carreteres, desproveïdes sistemàticament de carrils de bicicletes.

No obstant això, concretament als espais de les estacions del tren no es poden fer actuacions descoordinades. Crec que seria molt més sensat, el Grup Parlamentari SOCIALISTA creu que seria molt més adient planificar quines possibilitats tenen aquestes estacions, quina utilització racional se'ls pot donar i establir un pla d'utilització i de recuperació, si se'n vol fer jardins, si se'n vol fer elements de cultura, elements de lleure, etc., etc. Per tant, hi ha una esmena de 2 milions de pessetes, que seria donar una passa endavant i començar a tenir una proposta global de recobriment d'aquest element de la tecnologia de les comunicacions de finals del XIX i principis del XX que ha perdut la seva funció econòmica, la seva funció de mitjà de transport.

Si això no es fa, què passarà? No cal que responguin, vagin a veure-ho. Passarà que hi haurà ruïna, que hi haurà degradació; que un dia, sense saber què fer de tot això, es malvendrà i es desfarà un patrimoni, unes àrees urbanes i en algun cas rurals que haurien tengut unes possibilitats magnífiques. Si volen exemples europeus, també hi poden anar. Veuran com totes aquestes tecnologies que han quedat obsoletes, però que han deixat espais, dins l'Europa comunitària són objecte d'una gran atenció i d'una recuperació. No parlarem només d'arqueologia referida als talaiots i a les navetes, sinó que també hem de parlar d'arqueologia industrial i de les comunicacions, com ja és el cas de moltes línies i espais dels nostres ferrocarrils. Si no s'actua, hi haurà degradació; si s'actua, es pot salvar un patrimoni cultural important. Vostès tenen la paraula. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que volen intervenir? Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; moltes gràcies, Sr. President. Sr. Pons, demani al seu grup per anar a Estrasburg, ja que s'apassiona tant per aquesta Europa on tenen de tot i aquí som el tercer món, segons li sembla a vostè. Primer demani que açò passi a la nostra Comunitat, ens ajudi, ajudi a fer que l'estació del tren sigui de la nostra Comunitat i després en parlarem. Si es troba en un estat deplorable, miri cap a una altra banda; si són una ruïna, miri cap a una altra banda; si s'ha de malvendre, com que el Govern no ho pot fer, perquè no és seu, miri cap a una altra banda si vostè sap que es vulgui vendre, jo no ho sé. El que no té sentit és aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Més intervencions? Sí, pel torn de rèplica té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Li agaf la paraula, Sr. Huguet. Contesti: Què volen fer, amb el tren? Què volen fer? El volen posar en marxa? Tenen un pla d'actuació, en aquesta matèria? Volen la transferència, però amb unes determinades dotacions, i aquí hi ha el problema. Això és una altra qüestió, això és una altra qüestió, però el problema és dins aquesta Cambra mai no s'ha dit: El dia que el tren sigui en les nostres mans, la proposta és la següent; volem un tren de Sóller que funcioni bé, volem un tren fins a Inca que funcioni bé, volem recuperar la línia fins a Artà, tenim aquesta planificació. De totes maneres li ho he dit: Encara que tornassin a posar en funcionament la línia que actualment no s'utilitza, encara que modernitzassin els trens, hi ha unes zones de les estacions sobredimensionades. L'entroncament que hi ha a la intersecció de la línia fèrria Inca - Artà, Inca - Sa Pobla, per exemple, és evident que no té cap sentit de cara a unes comunicacions modernes. El que passa és que no ho coneix, no pot posar l'exemple local perquè a Menorca no hi ha tren, eh?, però n'hi a Mallorca, i si vostès elaboren un pla de recuperació d'aquestes estacions i fins i tot diré més, si negocien amb l'Administració central la reutilització d'aquestes zones, estic seguríssim que la resposta serà positiva. Sí, si vol sortir el Sr. Cañellas pot sortir.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Cañellas.

EL SR. PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA (Gabriel Cañellas Fons):

La veritat és que estic cansat que cada vegada que surt aquest senyor sàpiga més que tots els negociants de totes les actuacions. Esperam els plans de viabilitat del que es pot fer entre les dues administracions en el tema del tren i no s'ha pogut fer la comissió mixta aquest mes perquè l'Administració central no ha pogut acabar aquest pla de viabilitat i li hem donat 15 dies més a veure si sabem quin patrimoni inclou i quin no, perquè no estan disposats a cedir-nos el patrimoni de FEVE. Ja és el sùmmum que faci 8 anys que ens barallem precisament pel patrimoni de FEVE, que no ens el volen donar, que no ens en l'han volgut donar durant vuit anys, que han intentat treure'l del patrimoni de FEVE per lliurar-lo als ajuntaments, sobretot a alguns ajuntaments en concret, i ara que al final hem aconseguit que això canviï de to vos té ve a dir-nos que no sabem ni què volem. Senyor, escolti un poc, miri un poc l'informe i després parli. Vostè sempre es queda amb la corda de l'operació i oblida el bou.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. President, no s'enfadi tant. Ens trobam en un parlament i debatem uns pressuposts,

debatem una senzillíssima esmena d'una conselleria marginal, Cultura (Rialles) ... És una proposta de Cultura, Sr. President; és un pla de creació d'espais culturals a estacions del tren. Facin un pla referit a aquests espais, que si no és avui, serà demà i si no és demà, serà passat demà que acabaran inevitablement en les seves mans, és qüestió de temps, no és qüestió de cordes ni de bous, parlem de trens.

Per tant, si en el moment que vostès tenen la possibilitat d'actuar, tenen les coses perfectament clares - que no les hi tenen, no les hi tenen - i són capaços de tenir preparat el pla de creació d'aquests espais culturals que el Grup Parlamentari SOCIALISTA creu que hi ha moltes zones d'aquestes que tenen una utilització molt més racional de cara a un ús cultural que de cara a un ús de transport, és evident que vostès podran actuar amb seguretat però, com en tantes altres matèries de l'àrea de cultura, l'element de planificació és absolutament inexistent i no comprenc aquests nerviosismes ni aquests, no sé com dir-ho, deficiències competencials. El tren, a les Illes Balears, actualment és un element quasi més simbòlic que altra cosa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Per tancar la qüestió, té la paraula el President Sr. Cañellas.

EL PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA
(Gabriel Cañellas i Fons):

Gràcies pel reconeixement que és una conselleria marginal i una esmena marginal. Supòs que per això la deuen haver donat a un diputat marginal. La veritat és que a aquest diputat marginal no se li ocorre altra cosa que aquesta Comunitat hagi de sembrar en terreny d'altri, però aquesta Comunitat esperarà saber si això és nostre o no ho és abans de fer cap actuació i cap inversió en un terreny que durant vuit anys s'han obstinat sistemàticament a no lliurar-nos, la qual cosa ha impedit acceptar la competència de FEVE. Per tant, Sr. Pons, esperi que el seu grup polític es defineixi, que finalment pareix que ho ha fet, a veure si ens cedeixen o no aquest patrimoni que vostè defensa tant i llavors sabrem si nosaltres hi hem d'invertir o no. Les caritats a la Seu crec que ja s'han d'haver acabat.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cañellas. Queda tancada la qüestió incidental i passam a l'Esmena 2520, també del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Tornam altra vegada amb una proposta de planificar un centre cultural sobre un element que ha perdut la seva funció i en aquest cas encara d'una manera molt més ràpida que els nostres trens. Em referesc a la Central Elèctrica d'Alcúdia, situada vora el port, en un lloc molt adient per a la funció de cara al futur que plantejam que se li doni, que és la creació d'un centre cultural. Com he dit abans, dins l'Europa comunitària és una pràctica freqüent la utilització de les zones que han perdut la seva funció econòmica, la seva funció industrial, de transport, etc., i reconvertir-les normalment en centres culturals i d'esplai. Per què? S'ha dit dins aquesta Cambra: Perquè l'element turisme de qualitat, que és el turisme

que reiteradament es defensa dins aquesta Cambra, ha d'anar indefectiblement lligat a una millora de l'oferta, entre altres coses l'oferta cultural.

Tenim una gran central elèctrica que ha perdut la seva funció, que per tant es troba inevitablement en un procés de desús i de degradació. Abans que es converteixi en una ruïna, serà molt més positiu tenir una actuació, però no una actuació feta avui per demà, sinó feta d'acord amb una planificació. Els 3 milions de pessetes tenen la finalitat d'elaborar un estudi per veure quin ús es pot donar a aquesta central elèctrica. Hi ha un problema que coneixem, ho dic abans que es pugui manifestar, si és que el grup majoritari havia pensat fer-ho: Aquesta central té un problema de reversió; en el moment que deixa de tenir la funció per a la qual va ser creada, es pot plantejar un problema de reversió, però en tot cas això també és un tema a estudiar i a negociar amb els elements pertinents.

La planificació hi ha de ser. En matèries, com aquesta, que són competències de la Comunitat Autònoma - és evident que la planificació de la cultura correspon en exclusiva a aquesta Comunitat -, no hi valen excuses, com s'ha dit abans, que això no és competència nostra. Si fins i tot hem elaborat plans multimilionaris quan una cosa no era competència nostra i no hem esperat que ens fos transferida -pos l'exemple del cas de l'educació, en el qual el Sr. Rotger ja hi dur gastats molt més de 100 milions de pessetes- no diguem la necessitat de començar a actuar en una cosa que ens pertany de ple dret com és la reutilització d'una zona que podria ser un centre cultural i que, si no s'actua, serà una zona degradada o bé serà objecte d'una especulació i serà una de tantes zones més urbanitzades com hi ha a les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Grups que volen intervenir? Té la paraula el Sr. Huguet i Rotger.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; moltes gràcies, Sr. President. Sr. Pons, si aquests 3 milions de pessetes van destinats a fer un estudi per veure si es pot fer o no es pot fer un centre cultural dins la Central Elèctrica d'Alcúdia, crec que no és aquí que ha de venir. Si no ho duc mal entès -si no ho duc mal entès, Sr. Valenciano- em sembla que l'Ajuntament d'Alcúdia ja ho ha començat a mirar, no per fer-hi un centre cultural normal i corrent, sinó imitant coses de per Europa, de prop de París o de París mateix: el centre Pompidou, o no sé quines històries he sentit sobre aquesta central vella, punt primer.

Punt segon. Quant al tema de competències, Sr. Pons, jo crec que vostè agafa l'article on posa que la cultura és competència exclusiva de la Comunitat Autònoma i a partir d'aquí fa un enfilai d'esmenes on aparegui la paraula cultura i només que aparegui la paraula cultura ja són competència exclusiva de la Comunitat. No és açò, company, no és açò. No és aquest el sentit, no es pot fer descansar tota la responsabilitat en totes aquelles activitats que tinguin una implicació cultural. Posats a filosofar, implicacions culturals en poden tenir totes les activitats humanes, sigui amb caràcter positiu o negatiu, i aleshores sempre s'hi ha de participar d'una manera directa si la

competència de cultura és de la Comunitat Autònoma. No "rizemos el rizo" i anem al bessó de l'assumpte.

Respecte del pla educatiu que vostè diu, de la Direcció General d'Educació, no entraré en si és poc o molt, només li diré un detall i és que, com diuen els pagesos, hem haver mesurat passarem comptes. En haver acabat aquest pla i d'aquí a uns anys anirem a veure els centres escolars com estaven abans quant a instal·lacions esportives i veurem com estan després, amb un esforç que ennobleix les dues administracions, tant la central com l'autonòmica, però que l'ennobrirà molt més si paguen, perquè de moment tota la part d'aquest conveni va damunt la nostra esquena. D'aquí que a la Direcció General d'Educació hi hagi partides pressupostàries milionàries per dur endavant aquest pla d'instal·lacions a centres escolars, a part de tota una sèrie de programes de gestió educativa mitjançant programes informàtics que es posen a disposició de les escoles, etc. Açò és el que es fa, donar suport a aquest pla; es pot estar a favor o en contra, però és el que es fa i crec que és necessari. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sr.es. i Sr.s. Diputats.

No sé si hem de recordar el Maine, El Àlamo o Maastricht, però el que hem de recordar és l'Estatut, i l'Estatut, a l'article 10.20 diu: "Patrimoni monumental, cultural, històric i paisatgístic d'interès per a la Comunitat Autònoma". La veritat és que sentint-lo a vostè, que ha estat Vicepresident del Govern i ara es portaveu del Grup POPULAR, sembla que no hi ha res d'interès per a la Comunitat Autònoma en matèria de cultura. Ens preocupa el tren, però quan arribi a la finca; no ens preocupa la central d'Alcúdia perquè hi ha un ajuntament que se'n preocupa. És lògic, és dins els seu terme municipal. Si vostè fos batle d'Alcúdia, es preocuparia d'una gran zona que té unes grans possibilitats i on hi ha un edifici absolutament singular que hem de veure si l'enderrocam, si el conservam, si el reconvertim, què en feim, però la planificació cultural dins la Comunitat Autònoma - la central d'Alcúdia reconvertida no dubti que té unes dimensions i un cost impressionants -no pot ser objecte d'atenció només de l'Ajuntament.

Això no és un tema local. Si aquest centre cultural s'arriba a realitzar - i no dubti que el Grup Parlamentari SOCIALISTA farà totes les passes necessàries perquè es dugui endavant - no tindrà només una importància local, comarcal o insular, serà inevitablement d'importància internacional perquè és una zona de gran turisme. Intentam que la nostra economia no caigui i que el nostre turisme es mantengui en un nivell de qualitat i de rendibilitat al mateix temps que recuperem el nostre patrimoni i donam difusió a la nostra cultura. Aquesta és la proposta: ¿Estan disposats a planificar o almenys a cooperar en la planificació d'aquest centre amb l'Ajuntament d'Alcúdia, amb el Consell Insular o qui sigui? Hi estan o no hi estan? Quan el sent a vostè tenc una resposta clara: La cultura és competència seva, però no es preocupació seva. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

La cultura no és competència meua, es competència de la Comunitat Autònoma i sí que és preocupació de tots els diputats, de tots, amb el mateix nivell, tant dels d'allà com dels d'aquí.

Planificació. Siguem seriosos, Sr. Pons, per favor! Jo no li voldria dir açò: Vol que li digui quina impressió fa quan un repassa totes les esmenes presentades pel Grup SOCIALISTA? Vol que li digui quina impressió fa? Que s'asseu al despatx del Grup, agafa el telèfon i telefona d'ajuntament en ajuntament: Què vos fa falta? Una escola de música, a mi en fa falta un no sé què, a mi un no sé què més i, hala, un llistat i 300 esmenes. Aquesta és la planificació que vostè té? Aquest és el seu objectiu final? I açò any darrera any. Jo crec que açò no és fer cultura, no crec que sigui aquest sentit, perquè, clar, és molt bo de fer posar-se a fer aquest tipus d'esmenes des de l'oposició i després anar a tots els pobles: Nosaltres ho hem proposat, mirau l'esmena, però ells no l'han aprovada, com es fa, amb cartes escrites i firmades, per favor! Doncs molt bé, aquesta és la seva postura, però açò no els autoritza a desqualificar tot l'altre grup dient que no s'interessen per la cultura, Sr. Pons; açò no és seriós, no és seriós. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Passam a l'esmena 2521 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que té rectificat el subprograma de baixa, que és el 121.301, i a la 2522, també del mateix grup, que estan agrupades. Té la paraula la Diputada Sra. Bassa i Cubells.

LA SRA. BASSA I CUBELLS:

Gràcies, Sr. President. Aquestes esmenes fan referència a unes dotacions que nosaltres creim que constitueixen una infraestructura cultural bàsica. Creim que tots els municipis d'aquestes illes haurien de gaudir d'una bona casa cultural. Ahir la Sr.a. Consellera va dir textualment "que tenem una casa de cultura a cada poble"; jo dubto que realment sigui així i per això nosaltres hem recollit algunes de les peticions de municipis i volem dir al Sr. Huguet que pot estar segur que si nosaltres féssim el pressupost no seria la suma de totes les esmenes que tenim presentades, el que passa és que ens hem d'adaptar al pressupost que vostès han presentat per contestar, o sigui que no podem, no tenim la possibilitat de dur aquí el pressupost que voldríem, però sí de presentar esmenes a un pressupost que vostès han presentat.

Aquestes esmenes tracten d'una partida per a la calefacció de la Casa de Cultura d'Artà i una altra de 10 milions per a la creació d'un casal de cultura a Capdepera. Pensam que totes aquestes obres són costoses per als ajuntaments, que moltes vegades no les poden afrontar a pesar de les subvencions i ajudes dels consells insulars. Per això creim que haurien d'acceptar aquestes esmenes, per ajudar aquests municipis. Gràcies.

(L'Honorable Sra. Vicepresidenta substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Altres grups que vulguin intervenir? El Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí. Donarem per repetida la intervenció anterior, però insistesc: És seriosa una esmena de 2 milions de pessetes per a calefacció?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula, Sra. Diputada.

LA SRA. BASSA I CUBELLS:

Creim que si ho demanàssim als ciutadans d'Artà trobarien completament seriós el fet de poder gaudir d'una casa de cultura en condicions mínimes per poder-s'hi trobar bé. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bassa. Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Ho pot demanar a un ciutadà d'Artà i a aquest diputat, que també considera que per trobar-s'hi bé el centre ha de tenir totes les condicions d'habitabilitat necessàries per tal de poder desenvolupar allà dins les activitats que requereix, però el sentit de la meua pregunta no és aquest. Jo pregunt si és seriosa una esmena de 2 milions de pessetes per a calefacció a una casa de cultura en concret. Presentin una partida pressupostària que posi: 100 milions de pessetes per a calefacció de diverses cases de cultura, que és el que els han dit altres grup polítics quan han fet esment a totes aquestes esmenes que jo he dit abans que són esmenes via telèfon. Si a la Casa de Cultura d'Artà en lloc de calefacció hi hagués faltat un fax i una multicopista, esmena per comprar un fax i una multicopista. Per favor, per favor! Açò no obeeix a una planificació de la cultura, obeeix a una planificació d'unes mancances, d'unes deficiències i a interessos concrets i legítims, no seré jo qui digui que no, però no acusin els altres que no tenen una planificació cultural perquè vostès ni tan sols no s'han preocupat de fer-la.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'Esmena 2527/91, del Grup Parlamentari SOCIALISTA i a la núm. 2542/91, també del Grup Parlamentari SOCIALISTA, a la qual es rectifica el subprograma d'alta, que és el 451.001. Les dues esmenes van agrupades; té la paraula el Sr. Marí Serra.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats. Hem agrupat les esmenes 2527 i 2542 perquè en definitiva van encaminades al mateix fi, que és ni més ni manco la creació d'una casa de cultura i un centre polivalent, conjuntament, a Puig d'en Valls, en una primera fase i una casa de cultura i centre polivalent a

ses Païsses de Sant Antoni. Són dos barris que tenen una total falta de serveis i, concretament, també de cultura i per això el Partit Socialista hem cregut necessari presentar aquestes esmenes per tal que siguin preses en consideració, els donin el suport que creiem que mereixen i es puguin iniciar els tràmits per tal de dotar els barris esmentats d'un centre polivalent-casa de cultura amb els serveis propis d'aquests centres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Serra. Altres grups? Té la paraula, Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr.a. Presidenta. Sr.es. i Sr.s. Diputats. El Grup MIXT -encara que sigui reduït, no som jo sol- hem canviat impressions i hem arribat a la conclusió que de no donar el suport, amb caràcter general a aquestes esmenes puntuals i localistes, que ens pareixen molt bé en tots els indrets, i sí una abstenció positiva. Nosaltres voldríem - i particularment, jo, per què no dir-ho? - que en aquests casos concrets de l'illa d'Eivissa i també de Formentera -i aquí naturalment se'm veu el llautó, però amb molt d'orgull- la nostra abstenció servís perquè fossin aprovades. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Passam a l'Esmena núm. 2526/91 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Sr. Tejero.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

En la mateixa línia que deia abans i tenint en compte que a pesar que n'hi ha que sembla que tenen la patent de planificació, nosaltres no la tenim, volem agrupar aquesta esmena 2526 amb la 2618, i així ja la donàrem per defensada.

La primera es refereix a una primera fase de la rehabilitació dels edificis de les antigues escoles del carrer Fred, a Ferreries, que possibilitarien unes millors instal·lacions per fer-hi classes de dibuix, pintura, música - qualcunes ja es fan - o sigui que tenguessin millors infraestructures. L'altra esmena es refereix a un altre edifici, a la recuperació o rehabilitació de l'edifici del Teatre Principal de Maó, que és de propietat pública, atès que la rehabilitació i adequació a la normativa vigent és bastant cara i creim que seria interessant ja que és una sala amb la suficient tradició a Maó -i a Menorca, creiem- per poder gaudir d'aquesta ajuda. Res més; gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que vulguin intervenir? El Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; gràcies, Sra. Presidenta. És la mateixa cançó de sempre i de tant de repetir-la es farà avorrida, però hi ha situacions que una persona coneix simplement per ubicació, pel fet de tenir la vivenda i viure en una localitat concreta, que es Ferreries, una

població de 3.000 habitants que té unes escoles velles al carrer Fred i on es va fer un projecte faraònic sobre un centre cultural que tots coneixem. Em sembla que el projecte data de l'any 1979 o del 1980 i que en aquells moments crec que ja valia 50 o 60 milions de pessetes, si no ho record malament. Allò es desestima - en aquell centre faraònic hi anava casa de cultura, casa de jubilats, etc., etc.; em sembla que també hi havia un teatre on abans hi havia el pati escolar - i es fa un centre de la tercera edat, que ara no entrarem en la participació que s'hi ha tengut, un local de jubilats; dalt s'hi vol fer o està preparat per fer-hi una miniresidència de cinc o sis habitacions, no ho sé concretament, i a la vegada hi ha una sala d'exposicions, de conferències, etc., etc., i les escoles velles s'han adaptat, s'hi ha posat el servei de correus, el local de la Creu Roja i deuen quedar dues aules que deuen ser de "usos múltiples", com es diu avui en dia, per a una banda música, balls folklòrics etc.

És necessari fer la rehabilitació de les escoles velles? Jo supòs que sí. Però, és prioritari? No. Serà prioritari per al seu municipi, per a aquell ajuntament concret potser que en aquest moment sigui una obra prioritària. Per a tota una Comunitat Autònoma - i d'açò n'aprenem dels qui en saben més - el fet d'equilibrar infraestructures entre els qui en tenen i els qui no en tenen, fa aquesta obra no prioritària i açò és el que em dóna peu per dir el que he dit, tal vegada en un to un poc tens, que açò eren esmenes telefòniques, que no obeeïen a un pla ni a una prioritització de necessitats, perquè justament conec aquesta realitat i açò és com és.

És clar que per al batle de cada poble, l'obra que en aquest moment té dins el cap és important. Un hi té solucionat el centre de la tercera edat de la manera que sigui, un altre un poliesportiu, açò a tots els pobles, eh?, a tots, ara parlem de Ferreries però passa el mateix a es Mercadal, a Alaior, a Sant Lluís, a Ciutadella i a Maó, a tots els pobles si ens referim a Menorca. Després hi ha un altre tipus d'obres que són prioritàries per si mateixes, però per a una planificació d'una Comunitat Autònoma aquesta obra no ho pot ser mai del món i vostè ho sap. Sí que queda molt bé - i perdoni que insisteixi -anar-se'n i dir "ho hem aconseguit, avui en Joan s'ha picat". Doncs jo ja sé la destinació que tindrà aquesta esmena: Carteta i batle. És perfecte, perfecte, però un mínim de responsabilitat em fa dir el que he de dir, encara que en aquest moment tal vegada em seria molt més còmode dir una altra cosa, però crec que no seria una responsabilitat política. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Huguet. Se ha alterado el orden de las enmiendas. La que ha defendido el Sr. Tejero era la 2525 en vez de la 2526, ¿no es así, Sr. Tejero?

EL SR. TEJERO I ISLA:

No, Sra. Presidenta. Aquesta esmena és la 2526.

EL SR. PRESIDENT:

Perdone, es que estaba alterado el número.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Correcte.

EL SR. PRESIDENT:

Pasamos ahora a la enmienda ... Perdón. Sí, tiene la palabra para replicar.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr.a. Presidenta. Quan nosaltres presentam aquest tipus d'esmenes, no sé si, com he dit abans, la patent de planificació és a un costat o no; possiblement la patent de la profecia també, perquè el Sr. Huguet diu quina serà la destinació d'aquesta esmena. El procediment d'aquesta esmena en concret és a través dels legítims representants dels ciutadans. Com vostè ha dit, possiblement per a aquest Ajuntament sigui important o prioritària aquesta actuació, però creim que per a distints municipis hi ha actuacions prioritàries s'hauria de pensar que també ho són per a la Comunitat, o sigui com element de tota la Comunitat. Nosaltres no hem recollit aquesta i unes altres esmenes referides a Menorca a través del telèfon, com vostè diu. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'esmena núm. 2525/91, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, i a la núm. 2524/91, del mateix grup, a la qual es rectifica la secció de baixa, que és la 21. Ambdues van agrupades. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Huguet, esper que la ciència i la tecnologia siguin temes més tranquils per a aquest Parlament, ja que tots estam a favor de l'específic de la ciència.

Sres. i Srs. Diputats, amb aquestes dues esmenes el Grup SOCIALISTA vol solventar el que pensem que ha estat un error - o millor dit, un oblit - dels encarregats d'elaborar aquests pressupostos. Darrerament, en diverses ocasions, el Govern ha manifestat la seva voluntat d'ordenar el nostre sistema ciència-tecnologia mitjançant l'elaboració d'una llei. Justament, no fa gaire dies, la Sr.a. Munar, contestant una pregunta d'aquesta diputada, va anunciar que no tardarien massa a tenir aquest projecte de llei en aquest Parlament. Senyora i senyors del Govern, hem cercat per tot i els asseguro que no hem trobat cap partida en aquest Projecte de Llei de Pressupostos generals de la Comunitat Autònoma que reflecteixi aquesta voluntat que vostès han manifestat. No sabem si no ho hem trobat simplement perquè no ho hem sabut trobar o és que realment no hi és, perquè òbviament ha estat un oblit.

Quan vam presentar aquesta iniciativa a la premsa, vostès mateixos deien que l'objectiu prioritari de la futura llei era l'elaboració d'un pla de recerca, on quedessin perfectament definides les prioritats que té el Govern en aquestes matèries, així com les necessitats d'inversió. Aquest pla, segons vostès, s'ha de desenrotllar a partir d'una comissió executiva amb una comissió permanent, un consell assessor que a la vegada estarà assessorat per una comissió científica. Senyores i senyors del Govern, suposo que per posar en marxa tot això calen uns diners pressupostats, primer per al mateix desenvolupament de la llei, després per a l'elaboració del pla i ja no dic, més tard, per a

l'execució del mateix pla, que segon vostès ha de tenir com a mínim tres programes.

Vostès mateixos deien que el Govern podria aportar un conjunt d'uns 130 o 140 milions anuals. Sra. Munar, on són aquests milions? Si no hi són, acceptin la nostra esmena, que encara que sigui simbòlica permetrà que en aquesta Comunitat Autònoma es comenci d'una vegada a dur a terme una política científica adequada a les necessitats i possibilitats del nostre sistema ciència-tecnologia. Senyores i Senyors Diputats, és evident, com ja hem dit altres vegades, que una Comunitat Autònoma que es preocupa de fomentar el seu desenvolupament econòmic, de millorar el seu nivell d'ocupació i d'augmentar la competitivitat i la productivitat de les empreses ha de donar suport a la recerca científica i al desenvolupament tecnològic. No podem esperar més, perquè són temes importantíssims per al nostre futur i ens exposem a perdre el tren del progrés. És per això que presentem aquestes esmenes. Moltes gràcies.

(El Molt Honorable Sr. President reprèn La direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Altres grups que volen intervenir? Pel Grup PSM-EEM, té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Senzillament per dir que donarem suport a aquesta esmena atès que els compromisos adquirits davant aquest Parlament no tenen després el reflex pressupostari pertinent i, en aquest sentit, la Sra. Riera ha fet molt bé de proposar aquesta esmena en nom del seu grup. Tot el que sigui recerca i desenvolupament en una Comunitat Autònoma tan necessitada de redimensionar i descobrir un desenvolupament que no sigui destructiu, crec que és important. D'altra banda, les inversions immaterials donen possibilitats perquè siguin possibles inversions intangibles i en definitiva el que feim amb aquesta esmena és obrir concepte, però amb una quantificació econòmica només simbòlica, com ja s'ha dit. Per tant, li donarem suport.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Més intervencions? Pel Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; moltes gràcies. Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Ja en tenim una! Quant a aquesta esmena, que efectivament jo crec que la Diputada ha centrat just en el punt que correspon, sobre que és un tema que s'ha tractat dins aquest Parlament i que s'han adquirit una sèrie de compromisos, jo record que essent Vicepresident vaig tenir diverses intervencions sobre el que aquí es proposa i que és necessari fer una dotació si més no perquè quedi ressenyat en el pressupost que durant l'any 1992 es farà la gestió d'ordenar tot el que sigui recerca i desenvolupament a les nostres illes, això que en castellà solen dir l'I+D, no?, "Investigación y desarrollo".

En aquest sentit, jo proposaria que completéssim l'esmena, ja que aquí només posam l'alta i no deim d'on treim la baixa. Sí, capítol I; d'acord, Sr. Valentín, però d'on? Per tant -si poden prestar un poc d'atenció, perquè es complica, a causa dels números- jo proposaria la baixa següent: Secció 11, Subprograma 11.21.000, centre de cost 11.000, Subconcepte 60.100. Sra. Riera, si em permet un broma: Li asseguro que aquesta esmena la posaré així, de través, perquè sobresurti, perquè a l'hora de votar-la no ens passi. Aquesta és la dificultat d'haver de votar totes les esmenes conjuntament una darrera de l'altra, tornant a començar per davant. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. De totes maneres faran arribar a la Mesa la proposta de modificació que proposen. Més intervencions? Acceptem la transacció?

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Sí, Sr. President; acceptem la transacció perquè és una baixa al subprograma que té incrementat el capítol I un 30%. Per tant, estam d'acord.

EL SR. PRESIDENT:

Conforme. Passam a l'Esmena 3011 del Grup Parlamentari MIXT. Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

He sortit a la tribuna perquè, caram!, no ha de ser només el Sr. Damià Pons que ha de tenir davant la Sra. Consellera de Cultura, a mi també em plau tenir-la-hi alguna vegada i, si és possible, també m'agradaria que el Sr. Huguet posàs aquesta esmena de través, si és possible i confirmant un poc les expectatives de comissió i de ponència. Dic això perquè el tema i la motivació no són altres que augmentar la dotació per a les transferències als consells insulars de Menorca i d'Eivissa i Formentera.

Tal vegada podríem enllaçar aquesta jornada matutina - a mi les coses matutines no em van tan bé, preferesc les vespertines - amb el que ahir va manifestar la Sra. Consellera de Cultura quan li varen parlar d'això dels consells insulars i ella va dir, amb una reacció molt espontània i molt digna de tenir en compte, que el que volien era jubilar-la. Jo li vull dir que no temi per aquesta esmena nostra - a part que encara li queden molts anys per jubilar-se, més que a aquest diputat -, perquè no es tracta d'això ni tampoc no es tracta d'allò de l'acudit d'ahir que els diners que han d'anar als capellans poden ser amb sous negres. Nosaltres així mateix proposam llevar un poc no d'aquests sous negres, sinó d'aquestes inversions immaterials que moltes vegades surten en negre a la premsa, el que ahir la Sra. Consellera de Cultura deia que no era publicitat i ho és, el que passa és que és publicitat legítima, perquè anunciar, per exemple, que fan unes activitats és publicitat, una publicitat - informativa, però genèricament és publicitat. Però és en negre. no?, quasi sempre surt en aquelles pàgines en negre, i és un consell fruit d'un poc d'experiència: Pot fer impacte una vegada, però la veritat és que

a la premsa diària, allò negre i algunes coses blanques no es llegeix molt bé. No sé si serà que a mi ja no em queda tant de temps per la jubilació, però tenc dificultats per llegir-ho.

Bé, això és anecdòtic. El que vull dir és que nosaltres per això no sortim de la mateixa Conselleria, de la mateixa Secció 13 - que a pesar de tot és un bon punt, em pareix que es demà que és dia 13 i jo complec anys, no li diré quants - i recurrim a la mateixa Secció 13; si demanam 15 milions, 10 són d'aquests daixons en pseudo-negre. I on ho donam d'alta? Senzillament a aquests subprogrames 45.102 i 45.103 on queda molt clar que es tracta de cessions de competències de cultura i esports als consells insulars. Llavors, lògicament, això té l'aplicació al subconcepte, que no és altra que les transferències als esmentats consells insulars. Quan, després d'aquest temor que supòs que no té massa importància sobre si vostè pensava que això podia suposar la seva jubilació, els senyors que tenc a la dreta han dit molt clarament que ja estava en procés o, com ahir va dir el Sr. Huguet, que estava ben fermat per la Comissió Tècnica Interinsular, no sé si ho deia en un altre sentit.

Com que jo no som d'aquesta comissió perquè no m'hi van posar, supòs que això de fermat no vol dir travat, veritat? Vol dir que està ben fermat per dur-ho endavant, i com que a mi m'agrada agafar de la paraula als homes que tenen paraula i el Sr. President ja va dir a Eivissa que durant aquesta legislatura tots els consells insulars tendrien totes les competències transferides, començant per aquesta de cultura, torn a repetir sense no jubilació, perquè el Sr. Damià Pons ahir va dir que la tercera edat era un arxiu, així que els que passen a la tercera edat pareix que els volen arxivar. No, no és tracta d'això, permetin alguna brometa de bon matí, torn a dir que a mi la cosa matutina no em va bé, però de vegades un ha de dir algun acudit, no?, vull dir que aquell senyor d'un país que ara visita molt el Sr. Damià Pons rebutjava la gent de la tercera edat i ara el Sr. Pons diu que els vol arxivar, no?, que són arxius vivents.

Bé, sense ànim de res d'això, passam aquests 15 milions per començar a fer feina en aquest tema que està tan fermat i que esperam que es destravi. Crec que és una esmena molt concreta, molt clara i molt dins la línia que anuncia el Govern de la nostra Comunitat Autònoma. Per tot això, jo esper que el grup majoritari li donarà suport, la qual cosa vol dir que serà aprovada. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Altres grups que volen intervenir?

Pel Grup SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

SÍ, Sr. President. Ens trobam davant no una esmena, sinó un tema de primeríssima importància en aquesta Comunitat Autònoma. El que demana el Grup MIXT, el que ha demanat des de la tribuna el Sr. Vidal, és que s'incrementin les transferències als consells insulars i jo supòs - encara que ell no ho ha dit - que demanen que s'incrementi no només la dotació a les transferències, que n'hi ha molt poques, en cultura cap ni una, sinó que s'incrementi la dotació per fer les transferències als consells insulars. En aquests moments, com saben tots els Srs.. Diputats, la política del Govern amb els consells insulars

és una política que, essent molt benèvols, podríem definir com a jacobina de Mallorca o de Palma de Mallorca. Es dedica a fer petits convenis de gestió amb els consells i només ha fet delegacions de transferències quan un grup d'oposició, en aquest cas el PSOE, ha presentat proposicions de llei per dur endavant aquestes transferències.

Jo supòs que el Sr. Vidal - i a posta nosaltres li donarem suport - amb aquesta esmena intenta incrementar la dotació que hi ha en aquests moments i que jo crec que no pot ser per Capítol VII, que ha de ser per Capítol IV, quant a gestió ordinària transferible a Capítol VII, la qual cosa vol dir exactament que es preveu que aprovant aquesta esmena cauria la delegació de competències, no la gestió ordinària, als consells insulars, perquè supòs que el Sr. Vidal sap perfectament i els del Govern saben millor que jo que la gestió ordinària és una simple delegació de feines i que no poden tenir transferències de capital ni de personal, etc., etc., etc., perquè ho prohibeix la Llei de Consells Insulars. És tenir un funcionari que es diu Consell Insular de Menorca o Consell Insular d'Eivissa a cada illa. De moment quan es posa al Capítol VII, jo esper que es demana que es faci la transferència de les competències de cultura, d'unes determinades competències de cultura; que aquest Parlament, via la Comissió Tècnica Interinsular, aprovi la llei i que a partir d'aquesta aprovació de la llei es pugui transferir, fen transferència de capital amb llibertat d'utilització per part dels consells insulars, d'aquest increment de 15 milions de pessetes per a cada consell.

El tema és summament important. Aquestes coses demostren sempre la voluntat del Govern de complir l'article 19 de l'Estatut d'Autonomia. En quasi 9 anys d'autonomia s'ha fet una transferència per llei important, no administrativament, és a dir no com a pressupost de la Comunitat Autònoma, important com a funció política. S'han rebutjat altres propostes del Grup SOCIALISTA molt importants pressupostàriament parlant; nosaltres esperam que en qualque moment el Govern s'adoni que no només s'ha de predicar, sinó que s'ha de donar pa. En el tema dels consells insulars, el Govern predica molt i dóna molt poc blat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Més intervencions? Pel Grup PARTIT POPULAR - UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President. Sres. i Srs.. Diputats. No m'agradaria començar replicant, perquè crec que el to del Sr. Alfonso ha estat assenyat, però sí dir-li que en el tema de la Llei de Consells Insulars ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, la seva intervenció no és en relació amb la del Sr. Alfonso, sinó amb la del Sr. Vidal. En això seré inflexible.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Votarem en contra d'aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Pel torn de rèplica té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. No puc dir el mateix al Sr. Huguet, jo li havia demanat entravessàs aquesta esmena complint un poc l'expectativa que em va donar en comissió, però en lloc de entravessar-la en veu que se li ha entravessat. Ho lament molt per tractar-se precisament del Sr. Huguet i lament, sobretot, que quan li han dit que em contestàs a mi vostè hagi dit "votarem en contra" i se n'hagi anat. Supòs que no ho ha fet a posta, com a menyspreu. Per tant, no li tenc en compte en aquest sentit, només li tenc en compte pel que significa aquesta esmena per a tots, per al Govern de la Comunitat Autònoma del qual vostè formava part, per al Consell Insular de Menorca que ara presideix i per al Consell Insular d'Eivissa i Formentera que jo havia presidit i ara presideix un digne successor meu.

Per tant, jo lament molt aquest lacònic encontre i, quant al Sr. Alfonso, perdoni, però de vegades canviï el to de les meves intervencions perquè, com diuen a Eivissa, jo respecto segons em respecten. Al Sr. Alfonso li dic molt clarament que té raó, que aquesta és la intencionalitat i precisament és el que em dol, perquè amb la seva explicació ha quedat clara la seva intencionalitat. Vostè anava a contestar al Sr. Alfonso i jo, en aquest torn de rèplica, puc contestar-li i dir-li que efectivament, segons consta a l'esmena i segons figura a la pàgina 234 del tom I.A del Projecte de Pressupostos Generals, és al Capítol VII, o sigui que, com diu, hi ha transferències de capital. Per tant, la intencionalitat és positivament clara pel que respecta al Grup MIXT o a aquest diputat que parla i també és clar el rebuig que ha tengut per part del grup majoritari, que esper que en aquesta ocasió no tengui el suport del Govern, perquè encara seria més lamentable i perdonin el joc de paraules. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Torn de contrarèplica? Té la paraula el Sr. Huguet dins el torn de contrarèplica.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs.. Diputats.

És molt dur, Sr. Vidal, quan un diputat surt a la tribuna per defensar o per plantejar la seva posició sobre una esmena i com que el Parlament és per parlamentar i aquí la llibertat d'expressió a vegades no s'acaba de respectar prou bé perquè hi ha hagut altres intervencions que feien atacs frontals al Govern, que té un grup darrera i el dret i l'obligació de defensar-ho, jo m'he trobat tallat de cop i en sec: El meu "no li donarem suport" no és un desaire a la seva esmena, a la seva persona ni al seu grup. Res més enfora que aquest diputat faci desaires d'aquests dins aquest Parlament; em podran dir altres coses, però crec que en vuit anys ningú no em pot acusar d'haver fet cap desaire a cap grup ni a cap persona.

Anem a l'esmena, que és per això que m'han cedit la paraula. Jo he dit la conclusió sense argumentar per què votarem en contra. Aquesta esmena fa referència a incrementar la dotació

pressupostària prevista als Pressupostos generals de la Comunitat Autònoma, Secció 13, quant a gestió ordinària de cultura i esports als consells insulars, partida pressupostària que va ser prèviament negociada entre els presidents dels consells insulars i la Conselleria de Cultura, que arribaren a l'acord de la quantitat que se'ns havia d'assignar de cara a l'any 1992, acord que suposa un increment molt substancial respecte de la quantitat de l'any 1991. D'uns 86 o 87 milions de pessetes passam a 120 milions, és un gran increment.

A partir d'aquí, ja s'inicia la voluntat que després del segon any d'experiència amb aquesta gestió ordinària no es farà aquest segon any, sinó paral·lelament, dins el 1992, començar les feines que deia abans el Sr. Alfonso. La impressió que jo he tingut és que s'ha aprofitat aquesta esmena per fer un disquisició sobre el que ha de ser la transferència en matèria de cultura, però em cregui, al Consell Insular de Menorca i al Consell Insular d'Eivissa i Formentera estam convençuts que l'esmena que presenta el Sr. Cosme Vidal que no és l'esmena que hagi de donar la transferència en matèria de cultura i esports, sinó que la presenta com un increment més, cosa que em sembla perfecta, com més vengui, millor, per fer justícia he de dir que el que té enguany el Consell Insular de Menorca en tema de gestió ordinària, ben igual que l'any 1991 amb un altre equip de Govern, va ser prèviament negociat a la Conselleria de Cultura i també prèviament exposat a la Comissió mixta de la gestió ordinària, on s'exposava quina seria la quantitat a rebre per part del Consell Insular.

Si jo hagués de parlar des d'un punt de vista estrictament insularista diria que venguin aquests 7 milions i mig, perquè com més en venguin, millor, i el que fa aquesta esmena és incrementar aquesta partida. Per tant, jo compartesc totalment el fons de la seva explicació, que s'ha de transitar per aquest camí de la transferència i de la delegació, però crec que no seria lloable ni normal, per part nostra, que en aquest moment ens aprofitèssim d'aquesta esmena que ens ve molt bé, quan prèviament, fins i tot abans de presentar els pressupostos, havíem negociat quina seria la partida pressupostària o la quantitat de doblers que rebrien Menorca i Eivissa i Formentera.

Per tant, Sr. Vidal, si la meva expressió de dir votarem en contra l'ha molestat o ha fet que vostè se sentís menyspreat, sàpiga amb tota seguretat que aquesta no era la intenció d'aquest diputat. L'únic que passa és que, també per primera vegada, be quedat tallat damunt una tribuna, i em call altres coses. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Don per conclòs el debat en relació amb aquesta esmena.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Sr. President, però no li puc ...

EL SR. PRESIDENT:

En aquest cas, demani la paraula per qüestió d'ordre.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies per escoltar-me, Sr. President, perquè la qüestió d'ordre és que difícilment jo puc haver contestat o replicat al Sr. Huguet -que consti que més que res la rèplica és per agrair-li l'aclariment que ha fet, perdoni que m'anticipi- quan ell pràcticament no havia intervengut. Per tant, crec que cabria un torn de gràcia per explicar-li això, però no em rebel·laré com el Sr. Huguet, perdoni; jo acataré senzillament el que digui la Presidència.

EL SR. PRESIDENT:

Jo entenc que el tema s'ha debatut prou i passarem a l'esmena següent.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a les esmenes 2312 i 2313 del Grup Parlamentari PSM-EEM, les quals estan agrupades. Té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Tindrem ocasió de continuar parlant d'aquest tema, perquè les dues esmenes que vénen a continuació tornen a incidir en el tema de les encomandes de gestió als consells de Menorca i d'Eivissa i Formentera, en el sentit de sol·licitar un increment de 10 milions de pessetes a cadascuna d'aquestes encomandes. Primer de tot hem de deixar ben clar que en la negociació de les encomandes de gestió de l'any passat, és a dir, per al 1991, a darrera hora i per al cas que convé que es sàpiga del Consell Insular de Menorca, hi va haver un increment de 10 milions de pessetes per arrodonir unes actuacions que en principi no s'havien previst dins l'encomanda de gestió, però que havien estat actuacions del Govern i que es referien a programes de suport a activitats musicals. Concretament hi havia els dos festivals de música d'estiu, de Maó i de Ciutadella, entre altres qüestions; també hi havia una subvenció i un ajut a la Setmana de l'Òpera i la Capella Davídica, si la memòria no em falla.

Per tant, és perfectament possible - i ho dic també per la intervenció anterior del Sr. Alfonso - que a Capítol VII, dins la partida de transferències de capital, hi figuri aquest subconcepte d'alta. A més a més, hem de dir que si és cert que de 87 milions de pessetes que hi havia l'any passat, enguany, l'encomanda de gestió de Menorca - la d'Eivissa supòs que deu ser si fa no fa igual - passa a uns 120 milions, però atenció, i aquí és on vull posar èmfasi en el tema: La Comissió mixta va conèixer que aquests increments més importants no venien donats per programes de l'encomanda de gestió, sinó per inversions de la Comunitat Autònoma en relació amb el Museu de Menorca i al Museu d'Eivissa, partides que havien crescut, i també a instal·lacions culturals que té la Comunitat Autònoma a les illes de Menorca i d'Eivissa i Formentera.

Per tant, creim que seria molt útil i molt saludable, precisament per a la mateixa gestió de l'encomanda, que hi hagués una partida incondicionada que nosaltres fixam en 10 milions atès el precedent de l'any passat i que bàsicament podrien anar dirigits a la defensa del patrimoni cultural, la qual cosa no vol dir que sigui una partida finalista.

Podrien anar, per exemple, a la necessària actuació en matèria dels serveis d'arqueologia, perquè és un tema que se n'ha parlat sovint en el Consell de Menorca -supòs que també en el d'Eivissa i Formentera- i no vendria gens malament una actuació en aquest sentit. Jo no dic que vulguem manar a ca nostra en el sentit que ho diu la plataforma cívica, però seria molt important i, sobretot, jo comprenc que al Portaveu del Grup PARTIT POPULAR-UNIO MALLORQUINA, que té a la vegada la condició de President del Consell Insular de Menorca, se li ha de fer penós, en el fons, no com a subconcepte, sinó com a subconscient, no poder acceptar aquesta esmena, crec que faríem un bon servei si avui li donéssim suport en aquest Parlament. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. López i Casasnovas. Grups que volen intervenir en el torn, a favor o en contra? Pel Grup MIXT, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. No tenim més remei que aprofitar, perquè l'esmena va en el mateix sentit que l'anterior que havíem presentat nosaltres i, precisament per referir-nos a aquesta esmena que presenta el Grup Parlamentari PSM-EEM, anunciar que li donarem suport perquè, com ha dit molt bé el Sr. López Casasnovas, està perfectament explicat que es tracta de dotar convenientment una encomanda de gestió al Consell de Menorca, i aquest és el quid, no?, perquè es poden haver tractat quantitats. A mi em pareix molt bé que es facin unes previsions dins unes seccions i més quan s'ha aconseguit que es territorialitzin tant com ha estat possible aquestes inversions a les illes, cosa que no lleva que després no es pugui millorar la dotació en coses com aquestes encomandes de gestió, que precisament necessiten d'una dotació adequada. Per tant, és el mateix que en el cas de preparar unes transferències: No té res a veure que s'hagi fet abans una espècie de compromís per dedicar unes determinades quantitats a inversions que es territorialitzen. Per tot això, naturalment, donarem suport a aquesta esmena del PSM-EEM. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Cada vegada que surten esmenes relatives a millorar dotacions dels consells insulars, en aquest cas del Consell Insular de Menorca i del d'Eivissa i Formentera, tenc la mateixa sensació que vàrem encertar en el diagnòstic de l'esmena a la totalitat que no s'han donat ni es donen les passes per articular d'una manera

racional aquesta Comunitat Autònoma. El tema del finançament de les encomandes de gestió o de qualsevol element competencial que hagin passat de la forma que sigui de la Comunitat als consells insulars es mou dins una indefinició realment preocupant i aquest és un dels grans temes que els consells insulars s'hauran d'arribar a plantejar seriosament, perquè hi ha un element de reflexió que jo voldria exposar en aquesta Cambra.

Si els estatuts d'autonomia, que són lleis orgàniques, a l'hora de funcionar l'aparell polític-administratiu que han creat, està en qüestió i hi ha debat sobre el sistema de finançament de les comunitats autònomes de l'Estat espanyol, ¿com arribarem a tenir l'element dels consells insulars si continuam amb una política d'indefinició, d'avui transferesc, avui encoman gestió, ara transferesc a una illa, no transferesc a l'altra? Això és el camí del caos. Lògicament, mentre aquestes qüestions no es resolguin d'una forma racional, inevitablement cada any s'hauran de plantejar esmenes amb molta de raó per millorar les dotacions dels consells insulars, i és evident que aquesta esmena cau dins aquests plantejaments generals que el Grup Parlamentari SOCIALISTA fa en aquesta matèria.

S'ha de millorar el finançament de les encomandes de gestió i els consells insulars no esperen ni crec que hagin d'estar esperant sempre millores puntuals. Hem d'arribar a articular un sistema de finançament de les competències dels consells insulars clar i llampant. A més del victimisme que es practica de manera sistemàtica en relació amb la globalitat de l'Estat espanyol exemplificat en el famós tema de Madrid, els consells insulars també convé que es plantegin que aquí hi ha una Comunitat Autònoma que el practica amb tota tranquil·litat, fins i tot en el moment que els tres consells insulars estan per primera vegada completament en mans d'una sola força política, que és la que té el govern d'aquesta Comunitat Autònoma.

Per tant, aquestes esmenes tendran el nostre suport perquè creim que és una situació conjuntural que s'ha d'afrontar, però creim que la solució definitiva d'aquest tema seria realment un vertader sistema de finançament clar per a les competències dels consells insulars. Aquesta és l'assignatura pendent que té aquest Govern. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR - UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Em cenyiré a la intervenció del Sr. López, encara que el cos em demani entrar també en la del Sr. Pons.

Jo li agraeisc que quasi al final de la seva intervenció s'hagi posat dins la meua pell; que hagi de defensar el vot negatiu d'aquestes esmenes rot i la meua condició de president del Consell Insular, però, clar, coneixent-lo sé que si a vostè li tocàs aquest paper faria exactament el mateix, sobretot tenint en compte que prèviament es va arribar a un acord amb el Govern de quina seria l'assignació quant a la gestió ordinària que tenen

encomanada el Consell Insular de Menorca i el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, però jo vull anar més enfora que tot açò.

Anem a veure si amb aquesta encomanda de gestió en matèria de cultura i esports hi entra tot. M'explicaré i seré molt directe. Quan dic tot, vol dir: Com que tenim l'encomanda de gestió, el Govern no té cap obligació de fer cap tipus d'actuació en matèria de cultura i esports a les illes de Menorca, Eivissa i Formentera. Si és així, jo em neg; com a President del Consell Insular, si fos així em negaria, proposaria tornar-la. Jo esper que això no sigui així, jo crec que hi ha unes inversions que s'havien previst i que vostè ha ressenyat molt bé, Sr. López, que han entrat dins l'encomanda de gestió i potser que això hagi, no inflat, sinó pujat la dotació pressupostària, però que existeixen i romanen altres tipus d'actuacions i previsions a fer cada una de les illes, que mai del món no es poden emparar amb el concepte que el Govern es desentén d'açò perquè ja s'ha cedit als consells insulars, i açò tal vegada podria ser una d'aquestes.

Tal vegada, Sr. López, i dins aquest difícil paper que em pertoca amb aquestes esmenes que em posen - és que també són pillets, vostès! - tal vegada ens tocarà a nosaltres, a la Comissió mixta, direccionar totes i cada una d'aquestes facetes per veure fins on arribam i quines són aquelles coses en les quals hi havia o hi podia haver compromisos i no es contempen dins aquesta gestió per tal d'exigir al Govern de la Comunitat Autònoma que açò vaig endavant.

Quant al sistema de finançació, s'ha de complir estrictament. No són paraules meves, són paraules del Sr. Alfonso - em sap greu que no sigui aquí perquè no el vull contradir quan no hi és -, són paraules del dictamen de la comissió quan va fer la Llei de Consells Insulars, que estableix un sistema de finançació, com es finançaran les transferències i com es farà aquest fon de compensació interterritorial i quin sistema, i a partir d'aquí ha d'arrencar una llei. En tot cas és açò que roman pendent Altrament, la feina de les delegacions i les transferències és una feina de tots; el Govern de la Comunitat Autònoma és una quarta part de tots els membres de la Comissió Tècnica Interinsular. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Més que rèplica, és una puntualització perquè quedi molt clar que hi va haver una reunió d'una comissió mixta Consell Insular-Govern-Conselleria de Cultura de les Illes Balears per analitzar la proposta de quantificació econòmica de l'encomanda de gestió per al 1992. Aquesta proposta venia avalada amb un projecte de pressupostos que ens van comunicar i que òbviament nosaltres, crec que tots els membres de la part del Consell Insular de Menorca, en vam prendre bona nota. El que passa és que ara discutim la Llei de Pressupostos de la Comunitat Autònoma i és un bon moment per introduir un increment a la partida pressupostària corresponent. D'aquesta manera, la Comissió mixta tindrà molt més fàcil arribar a un acord, acord que no s'ha produït i vull que almanco quedi ben clara la nostra voluntat.

Nosaltres volem que l'encomanda de gestió funcioni; per tant, ho farem en funció dels pressupostos que definitivament quedin consolidats a partir del Parlament, de l'acord d'avui, però també volem dir que l'acceptació és una competència del Consell Insular de Menorca i no dels representants del Consell Insular de Menorca a la Comissió mixta. El que nosaltres haurem de fer, òbviament, és traslladar després a un òrgan col·legiat del Consell Insular - jo supòs que hauria de ser a plenari - l'acceptació anual de l'encomanda de gestió quantificada. Si no ho feim així, transgredirem un funcionament que crec que cap dels grups polítics del Consell té voluntat de transgredir.

També vull que quedi constància del fet que la reunió de la Comissió mixta no tenia -ni pot tenir, a més a més- un caràcter executiu fins que les respectives institucions no consoliden els pressupostos. Estam en disposició d'augmentar, d'incrementar la partida. Si vostès no ho volen fer, és responsabilitat seva, però que quedi clar que era pertinent i que continua essent una qüestió que fa de molt mal tractar per part d'un qui en aquests moments actua com a portaveu del grup que dóna suport al Govern però que a la vegada representa una institució, un consell insular al qual se li proposa un augment de 10 milions de pessetes, igual que al d'Eivissa i Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de contrarèplica, no hi ha intervencions. Passam, idò a l'Esmena 2537 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, la qual té rectificat el subprograma de baixa, que és el 121.000. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula la Sra. Riera i Madurell.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Gràcies, Sr. President. Agruparem 8 esmenes que fan referència al tema de la dona. Són les 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539 i 2540, van seguides.

Sres. i Srs. Diputats. Per defensar aquestes esmenes voldria demanar que per un moment ens remuntéssim 200 anys enrera i ens situéssim en el temps de la Revolució Francesa. No ens constarà massa, ja que justament no fa gaire temps en vam celebrar els 200 anys i els mitjans de comunicació ja es van cuidar de refrescar-nos a tots una mica la memòria. Bé, doncs un dels primers documentents -parlaré del primer- que coneixem en el que es defensen els drets de la dona és d'aquella època i va ser escrit per Olímpia de Gouges, una dóna intel·lectual, culta, intel·ligent, revolucionària, amant de Danton i que va morir guillotmada. Sempre m'he preguntat si va morir guillotmada perquè era l'amant de Danton o perquè defensava els drets de la dona, Sra. Magaña, esper que a nosaltres no ens passi el mateix.

Com vostès saben, els revolucionaris francesos van promulgar la declaració dels drets de l'home, però que, contràriament el que pugui semblar, quan deien l'home volien dir l'home, no feien referència a la paraula genèrica, és a dir, a l'ésser humà que deia l'altre dia la Sra. Cava de Llano, sinó que realment es referien al sexe masculí, era clarament una declaració dels drets dels homes. Això explica que els revolucionaris francesos reclamessin el sufragi universal i les dones no l'aconseguissin fins a començament d'aquest segle. Bé, doncs precisament va ser Olímpia de Gouges qui, en contraposició a tots aquests fets,

es va decidir a escriure una declaració dels drets de la dona i la va presentar, durant la revolució, a l'Assemblea Constituent.

Aquesta referència històrica, Sres. i Srs. Diputats, ve a to perquè l'essència d'aquell manifest que Olímpia de Gouges dirigia a una senyora que nomia Maria Antònia, com la nostra Consellera de Cultura, Educació i Esports; en refereixo, òbviament a la reina Maria Antonieta, que en aquell moment detectava el poder absolut. Ja sé que això no pot ser exactament el mateix, que aquest Govern no té el poder absolut, el que té és la majoria absoluta, que és una altra cosa, però l'essència d'aquest manifest que Olímpia de Gouges dirigia a la reina Maria Antonieta avui en dia encara és d'actualitat.

Fixin-se bé: Fa 200 anys, Olímpia de Gouges li deia a la reina Maria Antonieta que si no aconseguia treure del món de les dones la incultura i la ignorància, les dones mai no podrien tenir llibertats ni saber-les exercir. Precisament aquí, a la nostra Comunitat Autònoma, després de 200 anys de la Revolució Francesa encara hi som, perquè en les dues dotzenes escasses de milions que disposarà la Comissió Interdepartamental de la Dona, a part d'una petita referència a la declaració a la declaració de principis inicials, no he vist res que vagi encaminat a afavorir que la dona tingui accés a la cultura, a l'educació o a la formació professional per accedir al món del treball.

Les nostres esmenes, la 2540, la 2537 i la 2534, van en aquesta direcció i les dic per aquest ordre perquè és així com han d'anar. La primera fa referència a una campanya de base per a una educació no sexista, la segona és un pla de formació per a totes les dones que ho necessitin i la tercera, un pla de reciclatge professional per a aquelles dones que justament l'educació sexista les va apartar del món del treball. No volem fer volar coloms, senyores i senyors del Govern. Tenim casos concrets de dones que ens ho han demanat i no és que hagim anat demanant-ho per aquí per allà, Sr. Huguet. Per exemple, les dones de sa Pobla ens ho han demanat específicament; és per això que hem fet l'esmena 2538.

Per tant, la nostra proposta no és una actitud paternalista. És que hi ha dones que ho reivindiquen, dones que lluiten per aconseguir-ho. No sé si vostè em podrà entendre, Sr. Huguet, perquè a vegades resulta molt difícil posar-se en el lloc d'unes dones que viuen una situació de mancança. Sembla incoherent que un govern de dretes com el que vostès representen, caigui en la contradicció -vostès que estan tant per a l'eficàcia- de poder-se permetre el luxe de no facilitar la formació necessària al 52% de la població.

Parlant d'eficàcia, una de les plagues que actualment castiguen la humanitat, la Sida, ja assumeix unes xifres esfereïdores. Segons dades de la OMS -el Sr. Conseller no hi ha altres membres a la Cambra que em poden corregir si vaig errada- es preveu que l'any 2.000, i per a això només falten 8 anys, hi haurà 40 milions de persones portadores del virus que inevitablement desenvoluparan la malaltia. La propagació d'aquesta malaltia per una de les vies més habitual, que és la sexual, ve en gran part d'una manca d'educació sexual d'homes i dones, però aquesta via de transmissió és essencialment masculina, si bé és cert que dones contagiades per homes poden contagiar altres homes.

Quan la via de transmissió és el fet de compartir una xeringa per injectar-se droga, aquest fet també forma part d'una complicitat que, pel que diuen els psicòlegs, sembla que l'home sol tenir la iniciativa, però això ja em costaria més d'explicar. D'altra banda, les dones solen ser les que tenen cura dels malalts i el cas de la Sida no és una excepció. D'aquí la importància que té la participació des de l'organisme que hauria de ser el responsable de la política de la dona en campanyes d'educació sexual i sanitària, tant a nivell escolar com de col·lectius de risc i també en general, ja que voldria deixar ben clar que aquesta doble moral de la qual tots hem participat d'una manera o altra que les coses dolentes només poden passar als marginats o a aquells que s'han apartat de la norma, entre cometes, està actualment en crisi i només pel cas del Magic Johnson.

Com diuen unes estadístiques recents que publicava fa poques setmanes *La Vanguardia*, la corba de creixement de la malaltia dins els col·lectius homosexuals és ja pràcticament plana perquè és un col·lectiu que s'ha conscienciat i ha pres mesures, mentre que els propers anys es preveu un gran increment de casos entre els heterosexuales. D'aquí les - dues esmenes que presentem, la 2535 i la 2539. Respecte de la primera ja he aclarit que es refereix concretament a la problemàtica de la Sida i la segona perquè només parlant amb franquesa i sense falsos pudors als nostres infants podrem fer homes i dones el dia de demà responsables i previnguts respecte de la sexualitat en general i de dos grans temes en particular: la propagació de malalties de transmissió sexual, com la Sida o l'hepatitis B, a part de les tradicionals, i una altra gran plaga que ens ve a sobre, la dels embarassos entre noies adolescents. Fa pocs dies, el Washington Post parlava de la polèmica que actualment hi ha encetada als Estats Units sobre posar guarderies a certes escoles secundàries, la qual cosa reflecteix les dimensions que ja pren aquest problema en alguns llocs d'aquell país.

Per acabar, voldria dir a la Sra. Consellera, responsable d'aquesta àrea, encara que no hi és, ho dic en general a tot el Govern, que igual que fa dos-cents anys feia Olímpia de Gouges amb la reina Maria Antonieta, també li he demanat la presa en consideració de dues esmenes més. Una, la 2536, per reformar l'ordenament jurídic. És sabut que la igualtat legal no significa la igualtat real, però sense igualtat legal és impossible que la igualtat es pugui donar en el dia a dia. Veig que en aquest punt hem coincidit en l'objectiu, però sembla que no estam massa d'acord en el mètode. M'agradaria que m'aclarissin si hi ha alguns específics per a la reforma del dret civil, de manera que, naturalment respectant la tradició, es modifiqui tot el que hi pugui haver de principis discriminatoris.

Supòs que amb tot el que he exposat, no cal que defensi l'última esmena, la 2533. Sres. i Srs. Diputats, al llarg de tota la meua exposició he posat de manifest la quantitat de coses que les dones encara hauríem d'aconseguir i que difícilment obtindríem sense la força i el compromís de totes plegades en una treball quotidiana que ens permeti, des de l'associacionisme, fer feina conjunta en el camí de la igualtat real, objectiu en el qual les dones ens trobam compromeses cada dia, però que també necessitem convèncer els qui comanden i ho farem per la força de la raó o per la força de la nostra organització, les associacions de dones.

Tot el que demano a tots els homes i a la Sra. Consellera que formen el Govern d'aquesta Comunitat Autònoma i en particular al seu President Cañellas, que és en definitiva qui distribueix els diners que donen forma a aquest pressupost, que en lloc dels 35 milions que no sabem en què els han de gastar ni especifiquen on van destinats, endrecin aquest calaix de sastre -calaix, per tant masculí - de la seva conselleria i en facin un calaix de modista. Les nostres esmenes sumen un total de 75 milions de pessetes; això pot semblar molt si es compara amb les escasses tres dotzenes de milions de pessetes que vostès estan disposats a donar, però és pràcticament insignificant si es té en compte el dèficit de necessitats històriques que tenim les dones de les Illes Balears.

Posats a comptar, què són 75 milions de pessetes per al 52% de la nostra població, enfront dels 46 mil milions que té aquest pressupost? Els ho diré: Aproximadament, el 0,1 %. Si jo fos qualsevol de vostès, aquesta nit tindria vergonya de tornar a casa i veure la meua dona i les meves filles havent dit que no a aquesta misèria. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Grups que vulguin intervenir a favor o en contra? Té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sres. i Srs. Diputats i Diputades. Sra. Riera, avui el Grup PSM-EEM té la satisfacció de poder donar suport al bloc d'esmenes que vostè presenta en nom del seu grup i que constitueixen un programa autènticament progressista fet en funció d'un principi que hauria de ser bàsic en tota l'actuació d'un govern que pretengui ser senzillament democràtic, és a dir, fer real, fer palès el principi de la igualtat i de la llibertat de les persones; una societat de lliures i iguals sense que les diferències sexuals siguin motiu de discriminació de cap casta.

Vostès presenten aquí una proposta que passa una vegada més de les paraules que aquí es van pronunciar el dia que es parlava de la Comissió Interdepartamental de la Dona als fets i els fets han de parlar de la necessitat d'establir programes d'actuació en relació amb el món del treball. Avui encara hi ha una gran diferència en les oportunitats que tenen les dones en relació amb els homes per tenir accés al treball; hi ha una necessitat imperiosa d'establir una cultura, una educació, en definitiva una política sexual que permeti arribar sense tabús, amb claredat, com haurien de ser les coses, a les funcions sexuals que moltes vegades són objecte de barreres autoimposades o imposades per una cultura sexista, masclista, que ve d'estona i també una necessitat a establir una política de participació. Avui, aquí, a les Illes Balears, no podem dir que siguem precisament un model d'igualtat participativa en la qüestió homes-dones dins la societat.

Crec que aquesta diagnosi ja avalaria la necessitat de donar suport a aquestes esmenes, però si açò encara no fos suficient crec que el principi inalienable, repetesc, de la societat de lliures i iguals així ho avalaria. Per tant, nosaltres donarem suport a totes i cadascuna de les seves esmenes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR - UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Entram en un tema d'aquests als quals s'hi podrien destinar més milions de pessetes, però si la memòria no em falla la partida pressupostària prevista per a l'any 1992 és de 20 milions de pessetes, específicament per al tema de la dona. Si suprimíssim un parell d'aquestes esmenes que, segons la meua opinió es poden incardinar - i s'haurien d'incardinar - des de l'assistència directa quant a les peticions que puguin fer diverses organitzacions i organismes de dones que s'associen en aquest sentit per crear aquests centres de planificació o de formació de la dona, dic que hi ha altres tipus d'esmenes que poden anar perfectament incardinades dins la previsió pressupostària prevista pel Govern de la Comunitat Autònoma. Participació en l'educació de salut escolar, que són 2 milions de pessetes; mesures de salut col·lectiva d'alt risc, que són 2 milions més, tot açò pot anar perfectament en afectacions directes a programes específics que es puguin fer dins el què té previst el Govern de la Comunitat Autònoma.

Respecte de les altres esmenes, tot i que consideram que el tema és molt important i que vostè ha fet aquí una exposició llarga i raonada sobre la seva necessitat, nosaltres no els podem donar suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de rèplica, té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Estava mirant el pressupost i el Sr. Huguet encara el rebaixa una mica més; són 35 milions i la Sra. Magaña em proposava 70, perquè realment no basten per res. A més a més, les baixes que nosaltres proposam són absolutament justificades, ja que part ho traïem del Capítol I on hi ha un increment del 30%; vostès ja m'han aprovat treure d'allà uns doblers, se'n podrien treure uns quants més i no passaria res. Després, els altres diners els hem tret d'unes despeses que a Comissió no van poder justificar massa i nosaltres - aquí els donaríem realment un contingut.

Sr. López Casasnovas, li he d'agrair el seu suport. Com vostè ha dit molt bé, sembla mentida que malgrat el avanços aconseguits a finals d'aquest segle encara existeixin obstacles que impedeixen la plena participació de les dones amb plena igualtat en el treball, en la cultura i en la política.

Sr. Huguet, deixi anar els detalls perquè el tema de fons és sempre el mateix: Si la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, que és l'encarregada d'aquest tema, en lloc de tenir una comissió interdepartamental de funcionàries tingués un institut, aquestes coses no passarien. La Sra. Magaña ja els va dir l'any

passat i enguany jo els torno a dir que hem d'aconseguir un institut de la dona amb pressupost propi, que la Sra. Consellera no hagi d'anar per les altres conselleries demanant almoines, que tengui un poder executiu sense intermediaris capaç per si mateix de marcar una línia d'actuació i executar-la. Una comissió interdepartamental només té poder de coordinació, no pot decidir res; s'ha d'aportar a la comissió el que diu cada conselleria i hauria de ser justament a l'inrevés, el que caldria és que des d'una política clara de la dona s'incidís en cada conselleria. Tenir un institut voldria dir, per exemple, que es podria incidir directament en uns programes comunitaris, sense intermediaris. A través d'un institut es podrien canalitzar recursos i executar-los.

Les esmenes d'educació que nosaltres hem presentat, per exemple, les considerem realment prioritàries i vostè estic segura que ho entén molt bé, perquè l'educació realment és la base de totes les llibertats i si les dones no tenen cultura no s'atreveixen a pensar per si mateixes o, millor dit, no s'atreveixen a expressar el que pensen perquè se senten insegures i en certa manera s'infravaloren. A més a més, hi ha una realitat. La Sra. Consellera va dir als diaris que hi havia 300 milions per fer un centre d'acollida per a la dona, per exemple, i també té un programa, un Pla d'igualtat, que són 1.100 milions, per a desenvolupar em sembla que era en 3 anys, però en qualsevol cas la part proporcional tampoc no l'hem vista reflectida en aquest pressupost.

De fet, la meua intervenció no era més que una crida a les burgesies intel·ligents. La gran diferència entre la monarquia anglesa i la monarquia francesa va ser que l'anglesa, preveient l'esclat de moviments socials, es va convertir en reformista, mentre que la francesa, com que es mirava el melic, així li va anar. Per què, doncs, en lloc de copiar l'absolutisme francès, no copien vostès el model anglès, que en certa manera sempre ha estat molt més acostat als costums de les nostres illes? Si em permet tornar al símil històric, jo voldria dir que a la reina Maria Antonieta no li va anar massa bé; del seu coll no se'n salvar ni els collarets, tampoc. No obstant això no es preocupin, senyors del Govern: Vostès salvaran el coll, però no salvaran la cara. No salvarà la cara cap dels membres d'aquest Govern si voten en contra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Riera. Pel torn de contrarèplica, té la paraula ... No hi ha intervencions. Passam al Programa 45.20, biblioteques i arxius. La primera esmena és la 3012 del Grup Parlamentari MIXT. Té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Aquesta esmena va destinada a augmentar les inversions en biblioteques, arxius i museus amb caràcter general, naturalment, i per això destinam aquesta alta exactament al Subconcepte 62.000, d'inversió nova associada al funcionament, i creim que la baixa s'ha d'assignar al subconcepte 64.000 d'inversions immaterials, que tots tenim en el subconscient, com hem dit abans. En una paraula: Pensam que aquests 8 milions de pessetes que proposam tenien una millor destinació en inversió nova que en inversions immaterials. Crec que amb això ha quedat prou clar; moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal, Grups que volen intervenir? Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Si; moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Perquè vegin com són les coses: Aquesta baixa de 8 milions de pessetes que es proposa concretament fa referència a les activitats del Subprograma 45.1.004, de la Comissió de la Dona. No ho critic, constata un fet; açò dona a entendre que quan es fan les esmenes els diferents grups i les diferents persones tenen diferents criteris i no per açò, Sra. Teresa Riera, ens ha de caure la cara de vergonya. Per favor, no planteja com un problema existencial de dignitat o de no dignitat el fet de votar o no votar unes esmenes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breument, per dir que nosaltres som conscients que ho havíem agafat d'aquest capítol de promoció de la dona, però és que fins i tot per a la dona no s'ha d'invertir immaterialment. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Contrarèplica? No n'hi ha. Sí, Sra. Riera. Per què demana la paraula?

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Per al·lusions, Sr. President. Seré molt breu.

EL SR. PRESIDENT:

Té dos minuts de temps per matisar les al·lusions.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Sí, Sr. President. Només volia dir que aquestes baixes són d'aquestes inversions immaterials no concretes en res. Nosaltres sempre diem que és molt millor que se'ls doni una concreció específica per a algun tema en concret. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Passam a les esmenes 2543, 2547, 2546 i 2548 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, les quals estan agrupades. Té la paraula el Diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Entrarem en el tema de les biblioteques. Es plantegen una esmena adquisició de fons biblioteca de Palma, 10 milions; biblioteca d'Andratx, 3 milions; trasllat de la biblioteca de ses Salines, 2 milions; adquisició mobiliari per a la biblioteca de Maria de la Salut, 500.000 pessetes.

Una vegada manifestat el contingut de les esmenes, jo voldria centrar la intervenció sobre una esmena en concret, que és la relativa a l'adquisició de fons de la Biblioteca de Palma de Mallorca. La Biblioteca pública de Palma era i encara és una biblioteca d'unes dimensions realment magnífiques; era de titularitat estatal i va ser transferida com a gestió a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears però, curiosament, allò que el 1983-, en el moment de crear-se la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, era la primera biblioteca de les Illes Balears, una biblioteca que tenia fons molt antics, col·leccions de persones il·lustres de la cultura que havien donat la seva biblioteca a aquest centre i que estava al dia, anualment feia una inversió important en l'adquisició de llibres, va sofrir un procés d'endarreriment i aquí comença la matèria preocupant quant a l'actuació que hi ha tengut la Conselleria de Cultura, Educació i Esports.

¿Com és possible que el principal centre bibliotecari de totes les Illes Balears, en un moment que a la ciutat de Palma de Mallorca s'ubica la Universitat de les Illes Balears, amb una demanda creixent de consulta - és una biblioteca molt concorreguda, on hi van molts d'estudiants, particularment estudiants universitaris - hagi sofert una regressió quant a l'adquisició de fons? ¿Com és possible que en el moment que la demanda cultural creix, que la Universitat creix, que en aquesta biblioteca hi ha més lectors que mai, per part de la Conselleria de Cultura Educació i Esports es produeixi un abandonament de les seves responsabilitats? Com volem que amb 37 milions de pessetes, dels quals se'n van 30 per personal i la resta per mantenir el funcionament de la casa? Com volem que amb 2 milions i mig de pessetes es mantengui actualitzada la principal biblioteca de les nostres illes?

Realment això demostra que en les matèries en les quals es té una responsabilitat, no es fa una actuació. Es té una responsabilitat i es fa una actuació irresponsable, perquè, clar, immediatament apareix la comparació: Si en total tenim 37 milions de pessetes per a la biblioteca més important de les Illes i per al total d'arxius i biblioteques només en tenim 118, ¿com és possible que dins la mateixa Conselleria, al costat d'aquestes obligacions que signifiquen el manteniment del patrimoni documental de totes les Illes Balears, no parlem de minúcies, i de tot el sistema de biblioteques de les Illes Balears, que són responsabilitat de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, perquè l'actuació dels consells insulars, mentre no sigui reglada per llei, és una actuació de fet, però no exactament de dret; s'han carregat una creu agradable, però també correspon a la Conselleria afrontar les despeses d'aquesta àrea i no les afronta, i al costat d'això ja tenim les partides que crec que quedaran, no sé si el dia de la ignomínia, però sí el dia que els descobriren el joc impresentable que fan?

¿Com és possible que 118 milions de pessetes cobreixin tota l'àrea d'arxius i biblioteques, inclosa la biblioteca pública de Palma, i es cremin 100 milions de pessetes en experimentacions fantasmagòriques de models educatius més 67 milions de pessetes, per si no bastaven els 100, de preparació de

transferències? Això és realment insòlit i demostra la irresponsabilitat cultural del Govern de la Comunitat Autònoma. Moltes gràcies.

(L'Honorable Sr. Vicepresident segon substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Grups que vulguin intervenir? El Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Sr. Pons, farem un acte de responsabilitat i li acceptarem l'esmena 2543. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Sr. Pons, si vol replicar.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Exactament replicar, no, però estic content -hi està el Grup Parlamentari SOCIALISTA- d'haver aconseguit convèncer-los d'una cosa que cau pel seu pes de tan raonable que és. Esper que no sigui la darrera vegada que els haurem convençut. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Se suspèn la sessió per deu minuts.

(Es reanuda la sessió)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Tejero.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Aquesta esmena és molt breu i la meua intervenció també ho serà. És referent a la dotació per a adquisició de fons per a la Biblioteca de Maó. Tenint en compte que possiblement es la biblioteca de Menorca amb més fons i més , creim que seria important aquesta dotació pressupostària que xifram en 5 milions de pessetes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tejero. Grups que volen intervenir? Té la paraula el Sr. Huguet, pel Grup PARTIT POPULAR UNIÓ MALLORQUINA.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Deman disculpes al Portaveu del Grup SOCIALISTA per no haver estat aquí. Simplement dir que acceptam aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Té la paraula el Sr. Tejero.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies. Ens congratulam d'aquesta acceptació i creim que es contradiu una mica amb l'afirmació que ha fet abans sobre que les esmenes puntuals no eren importants. En aquest cas ho agraïm.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tejero. Passam a l'esmena 2545 del Grup Parlamentari SOCIALISTA Té la paraula el Diputat Sr. Planells.

EL SR. PLANELLS I COSTA:

Gràcies, Sr. President. En relació amb els pressupostos presentats per la Conselleria de Cultura, ahir a la nit es va parlar sobretot de competències exclusives, de transferència de competències a favor dels consells i també de gestió. L'objectiu d'aquesta esmena és clar, en el sentit que les illes menors, Eivissa i Formentera, estan mancades d'una dotació bibliotecària per part de la Comunitat Autònoma. Mallorca i Menorca, en aquest sentit, tenen una infraestructura molt més dotada, infraestructura que ve del moment que la gestió de les biblioteques que depenien del Ministeri de Cultura passaren a la Comunitat Autònoma. Amb aquesta esmena es pretén una alta de 10 milions per tal de dotar d'un espai físic, de llibres i també de personal prou competent per dur endavant aquesta biblioteca de les illes menors. Res més, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Planells. Grups que volen intervenir? Pel Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ mallorquina, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Referent a aquesta esmena jo proposaria una transacció, i és fixar l'alta i la baixa de 5 milions de pessetes. Si fos així, nosaltres l'acceptarem, tot i tenint en compte que no són esmenes puntuals, sinó que fan referència a tres biblioteques, una a cada illa, que serien les biblioteques de caràcter general i no les biblioteques específiques de cada poble que en pugui tenir, que és la diferència i la matisació que jo volia fer. En aquest cas concret, si vostès accepten aquesta transacció de passar de 10 milions a 5, nosaltres també acceptarem aquesta esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Accepta la transacció, Sr. Planells?

EL SR. PLANELLS I COSTA:

Per descomptat que l'acceptam. Jo crec que tal vegada el Sr. Huguet desconeix un poc la realitat. Quan m'he referit a biblioteques, he dit que així com a Mallorca i Menorca hi ha hagut la gestió d'unes biblioteques que depenien del Ministeri de Cultura, a Eivissa i Formentera hem quedat com a discriminats i amb una relació que no té res a veure amb la solidaritat que es pretén entre tots els ciutadans d'aquestes illes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Acceptem els altres grups que es tramiti la transacció? Conforme. Passam a l'Esmena 2314, que presenta el Grup PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. López i Casanovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats presents en aquesta sala.

A un rellotge de caixa vaig veure una llegenda que deia "Feriens transfero" i es referia al temps, és a dir, "jo pas ferint, destruint". Idò perquè no es destrueixin les coses pel pas del temps és important servar memòria i tenir un bon arxiu d'imatge i so, imatge i so que avui en dia, amb els mitjans materials que hi ha, és a l'abast d'anar-se enriquint i evitar que les pèrdues siguin irreversibles. Per tant, nosaltres proposam una alta de 2 milions de pessetes a l'arxiu d'imatge i so que ja es va crear a les Illes Balears, perquè consideram que la quantitat que hi ha actualment és absolutament insuficient i que permetria començar a fer una tasca de recuperació que no només tingués un arrelament, dinem, dins la capital de Mallorca i de les Illes Balears, sinó també a les altres illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que volen intervenir? Pel Grup SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Habitualment el Sr. López sol introduir les coses amb una cita molt adient, en aquest cas d'un rellotge de caixa; altres vegades són els de sol que recorden que el temps destructor va fent la seva via. Atesa la responsabilitat que té la Comunitat Autònoma de les Illes Balears en matèria de cultura, nosaltres hauríem d'intentar que el pas del temps almenys fos una mica més lleuger que la desídia que ha tengut fins ara la nostra Conselleria de Cultura.

Donam suport plenament al tema de les fonts orals, arxius fotogràfics i documentals, entre altres coses perquè, com veurà el Sr. López i Casanovas, hi haurà una sèrie d'esmenes del Grup Parlamentari SOCIALISTA que es debatran en altres moments i també van per aquest camí. Creim, per tant, que mereix el nostre ple suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. No hi ha més intervencions. Passam, idò, a l'Esmena 2549 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr. Marí i Serra.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Aquesta esmena 2549 és per crear una mena de beques per a l'estudi de l'Arxiu eclesiàstic d'Eivissa i Formentera, per al qual demanam una assignació de 3 milions de pessetes. Sens dubte, aquest arxiu eclesiàstic és una font imprescindible de consulta per a la història d'Eivissa i Formentera. L'eminent historiador i canonge arxiver Joan Marí i Cardona ja ha fet molta i bona feina en la

classificació dels documents i els volums d'història d'Eivissa i Formentera que ha publicat són una mostra de l'interès de l'arxiu. Per tant, nosaltres creiem que és important i necessari que els estudiosos i les persones interessades tinguin l'estímul de poder comptar amb ajudes i beques per continuar investigant els diferents aspectes de la història del nostre poble. Per tot això, els demanam que tinguin en compte la nostra esmena i li donin suport. Moltes gràcies.

(L'Honorable Sr. Vicepresident segon substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que vulguin intervenir? No hi ha cap intervenció. Per tant, passam a l'Esmena 2550 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Per defensar aquesta esmena, té la paraula el Sr. Tur.

EL SR. TUR I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Aquesta esmena per a la creació d'un arxiu d'imatge i so a Formentera amb una assignació de 2 milions de pessetes es defensa amb els seus mateixos termes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tur i Ferrer. No sé si hi ha més intervencions sobre aquesta esmena. No n'hi ha cap. Per tant, passam al grup d'esmenes següents, la referència de les quals es llarguíssima. Per defensar-les, té la paraula el Sr. Damià Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

No sé si la meua posició serà central o marginal, però crec que un dia guanyarè el títol d'arxiver honorari de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Veig que el Sr. President ja hi està d'acord. Convé més que parlem d'arxius que de trens, Sr. President, però anem a la matèria que ens ocupa.

És un bloc d'esmenes que relacionaré sumàriament i plantegen 3 milions per a un local d'arxiu a Binissalem, 3 milions per a un local de l'arxiu de Lloseta, 12 milions de pessetes per dotar els arxivers comarcals de Mallorca, 9 milions per dotar de personal laboral de cara a la restauració de l'Arxiu del Regne de Mallorca, laboratori de restauració; 3 milions de pessetes per a un local de l'arxiu d'Alaró. 3 milions per al local de l'arxiu de Marratxí, 3 milions de pessetes de beques de cara a dotar millor econòmicament el personal de l'Arxiu Diocesà de Mallorca, 1 milió de pessetes per millorar l'equipament de l'arxiu d'Inca, 2 milions per millorar el local i l'equipament de l'arxiu de Felanitx, 1 milió de pessetes per millorar el local i l'equipament de l'arxiu de Bunyola, 1 milió de pessetes per millorar el local i l'equipament de l'arxiu de Campos, 1 milió per millorar el local i l'equipament de l'arxiu d'Algaida, 5 milions per millorar l'equipament de l'arxiu d'Alaró, 2 milions per al local de l'arxiu municipal a Capdepera, 1 milió per millorar l'equipament de l'arxiu de Sóller i 3 milions de pessetes de cara a dotar millor el personal que treballa en els arxius eclesiàstics en general.

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, em permetran una intervenció una mica llarga, perquè crec que el bloc d'esmenes ho justifica plenament. Exceptuant els que són de titularitat estatal, tots els arxius de les Illes Balears són competència exclusiva de la nostra Comunitat Autònoma. També per un d'aquells processos estranys quant a l'actuació dins aquesta Comunitat Autònoma, els consells insulars han tengut i tenen una actuació important de cara a l'ordenació i catalogació dels arxius, particularment dels diferents arxius municipals, però la responsabilitat jurídica és plenament de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, via Conselleria de Cultura, Educació i Esports.

En matèria d'arxius, s'han donat passes importants des dels consells insulars; des de la Comunitat Autònoma, des de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, la veritat és que realment es fa molt poca cosa. Recordem una altra vegada que -si callassin una mica, Sr. President, tal vegada podria continuar- de cara als arxius i biblioteques, en conjunt, únicament hi ha 118 milions de pessetes. Es facin el següent plantejament: Cada municipi té el seu arxiu municipal, cada parròquia té el seu arxiu parroquial, cada diòcesi té el seu arxiu diocesà - a part que hi ha els arxius capitulars, com per exemple el de la Seu de Mallorca, que són realment importantíssims -, hi ha una multitud d'arxius privats importantíssims, les grans investigacions que es poden fer - conec perfectament una sèrie d'arxius privats de Mallorca, que van des dels segles XIII o XIV fins al XX - són realment sensacionals, perquè veus una radiografia de la història a través d'una família preeminent de la nostra terra.

Tots aquests arxius necessiten una atenció. Els senyors del PSM-EEM diran que això són coses puntuals i que ells s'abstendran, però és que realment, davant l'absència d'un pla general d'actuació en matèria d'arxius, una vegada que hem demanat que es faci una llei d'arxius i no es fa, que es faci una planificació i no es fa, que s'actui i es faci una transferència als consells insulars -dotada, evidentment, amb les partides adients- i no es fa, l'única actuació possible que ens queda a l'hora de debatre un pressupost es dir: Mirin, tenim constància que hi ha aquests arxius - en aquest cas de diferents localitats de Mallorca- on hi ha unes deficiències i que, per tant, s'han de solucionar amb l'ajut de qui té la responsabilitat, que és la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, entre altres coses perquè els municipis d'aquestes localitats ho han manifestat, i en això estic perfectament d'acord amb el que diu el Sr. Huguet, que hi ha una connexió entre la preocupació d'un municipi i el plantejament que fa aquí el Grup Parlamentari SOCIALISTA, perquè si un ajuntament manifesta una voluntat d'actuar, li hem d'ajudar. Si un ajuntament té una iniciativa i hi pot aportar un 30, un 40 o un 50 per cent, és lògic que les altres institucions - el Consell Insular respectiu, per una part, i en aquest cas concret la Conselleria de Cultura, Educació i Esports - han d'ajudar aquests municipis que han manifestat la voluntat de tenir els seus arxius en les condicions degudes.

D'aquests arxius, n'hi ha que estan en bon estat i d'altres que han estat lamentablement desatesos i presenten pèrdues importantíssimes. Li diré un exemple: Inca, la primera ciutat de la part forana de Mallorca fins que la pesta del 1652 va motivar la pèrdua de la meitat de la seva població, tenia un arxiu formidable, però per circumstàncies de la història hi ha hagut

pèrdues importantíssimes i actualment almenys hem de procurar salvar el que queda.

A part d'això hi ha uns conceptes sobre els quals jo els voldria donar una petita explicació. És el tema dels arxivers comarcals, pels quals es plantegen 12 milions de pessetes. És un concepte que ja hem esmentat diverses vegades en aquest Parlament. Una vegada que s'ha fet l'esforç d'ordenar un arxiu, d'elaborar el seu catàleg, d'editar-lo, fins i tot d'informatitzar el seu fons de tal manera que si hi ha un investigador de Mallorca o de l'estranger! Se sorprendrien de la quantitat de persones de fora de la nostra terra que vénen a investigar; l'altre dia, dins l'Arxiu del Regne de Mallorca, vaig conèixer un investigador que havia fugit de les bombes de Dubrovnik, de l'antiga Ragusa, i s'havia refugiat a l'Arxiu del Regne de Mallorca on treballava sobre el nostre comerç durant els segles XVI i XVII. Una vegada fet aquest esforç, repetesc, un arxiu necessita un manteniment, necessita una vigilància; no podem tenir un arxiver a cada municipi, però en el cas de Mallorca podem tenir quatre persones en unes zones determinades, en unes comarques a efectes d'arxius, que puguin treballar vigilant aquests arxius per tal de mantenir el gran esforç que es va fer per a ordenar-los. Si no, ho dic per experiència, inevitablement al cap d'un cert temps aquests arxius presenten desordenacions greus, es trasllada un document d'un lloc a un altre i desapareix, després és realment i localitzable i no es pot investigar.

Després hi ha el personal del laboratori de restauració de l'Arxiu del Regne de Mallorca. El laboratori de restauració estarà en funcionament dins el 1992; no tenen una previsió a la partida de personal. Un laboratori necessita, almenys, dues persones que hi treballin, ja els ho he dit. Les ofertes que els venien fent des de Madrid - ho sé positivament pel mateix personal de l'Arxiu - no podien ser ateses perquè havien de dir: No ens envieu màquines, que si no les tenim en funcionament continu i no tenim personal, es degradaran i es destruiran. Si tenim un laboratori de restauració a l'Arxiu del Regne de Mallorca -esper que s'inauguri com més prest millor i que es posin aquestes medalles vertaderes, no les medalles del Màgic Andreu que qualche vegada s'han posat- ¿on és la previsió per al personal? Tendrem la casa i no tendrem persones per habitar-la. En conseqüència, és absolutament necessari crear aquesta partida em referesc a l'esmena de 9 milions de pessetes.

Un altre tema que ja va sortir en aquest Parlament és la falta de dotació que pateix l'Arxiu Diocesà de Mallorca en relació al personal. És personal eclesial, són capellans que cobren sous modestíssims. L'arxiver cobra 50.000 pessetes cada mes, cada mes; una persona especialitzada que ha d'anar a fer cursos d'informàtica, amb tota l'especialitat feta en matèria d'arxius. Això és realment insostenible i, si en cobra 50.000 el qui està al davant, els altres en cobren 30.000 i n'hi ha un, la persona que ha entrat darrerament, que fa tres mesos que no veu una pesseta. L'Església catòlica - tenc allà damunt les fotocòpies d'uns articles molt interessants que ha publicat el Sr. Gabriel Nomar i Esteva - pateix - ho diu el Sr. Gabriel Aïomar i ho vaig dir jo mateix dins aquesta Cambra - una manca de recursos econòmics per afrontar no el funcionament com a institució religiosa que ha de fer tot el que li correspon en aquest respecte, sinó com a conservadora del gran patrimoni cultural que té.

Aquest patrimoni cultural, encara que s'hagi creat una comissió mixta que formen la Comunitat Autònoma i els representants de

les diòcesis, no funciona de manera adequada. Membres d'aquesta comissió mixta m'han denunciat el fet que no poden continuar fent funcionar els arxius amb personal especialitzat -un arxiu no el pot manejar qualsevol, s'ha de conèixer paleografia, s'ha de saber llatí, s'han de saber distingir els documents, etc., etc.- i amb 50.000 pessetes un, 30.000 pessetes els altres i un que encara no ha cobrat, realment aquest arxiu no pot funcionar. Què plantejam? Que a través d'unes ajudes, són 3 milions de pessetes, s'afronti la responsabilitat de mantenir en funcionament aquest arxiu, que és a dues passes d'aquí, dins l'edifici del Palau que vostès varen restaurar, s'hi varen gastar 30 o 40 milions de pessetes, tot això està molt bé, però després no podem deixar la casa feta sense que pugui funcionar de manera adient. Per tant, realment és un problema d'estricta justícia entrar en aquesta matèria.

Finalment, hi ha l'esmena - pràcticament seria la mateixa - que hi ha altres arxius eclesiàstics que no són l'Arxiu Diocesà de Mallorca, tant si són d'Eivissa com de Menorca, que també pateixen una manca de dotació econòmica del personal i seria necessari que la mateixa solució que es trobi per a l'Arxiu Diocesà de Mallorca, o una solució semblant, s'apliqui també a les illes de Menorca i d'Eivissa.

Per tant, si s'aproven aquestes esmenes -d'una manera particular, insistesc, el tema d'aquest element de dotació econòmica del personal de l'Arxiu Diocesà de Mallorca-realment es donaria un gran passa endavant. Això s'hauria plantejat i resolt si la Comissió mixta Diocèsis de les Illes Balears-Comunitat Autònoma funcionàs, però ja que no la fan funcionar almenys solventin un problema que els té molt preocupats, entre altres coses perquè ha provocat un vertader escàndol dins el personal d'aquest arxiu - ho dic perquè els ho recordarà la part eclesiàstica el dia que es reuneixi aquesta comissió - el fet que la Conselleria anunciï el muntatge de tècnics del patrimoni per als pobles en un moment que tot això encara està per definir i tenguim la responsabilitat d'assistir l'Església catòlica en el manteniment del patrimoni arxivístic - en aquest cas, l'Arxiu Diocesà de Mallorca. Una vegada que vostès han entrat en coneixement que les dotacions que reben aquestes persones que hi treballen són absolutament insuficients - i no afronti aquest problema. No podem destinar 12 milions de pessetes o els que siguin a tècnics de patrimoni que encara s'han de crear i mantenir dins la misèria les persones especialitzades que lluiten per conservar el segon arxiu en importància de totes les Illes Balears. Moltes gràcies.

(El Molt Honorable Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Altres grups que volen intervenir? Pel Grup MIXT, té la paraula el Diputat Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Aquesta intervenció és per anunciar que el Grup MIXT donarà suport concretament a les esmenes 2558, 2559, 2564 i 2563. Quant a les altres, que són qüestions més puntuals, en principi no hi ha un coneixement exhaustiu i sembla que es refereixen

més a qüestions que han demanat diferents pobles. En aquestes, ens abstindrem.

No obstant això, totes les que votarem a favor es refereixen concretament a dotació de més personal i més mitjans per a aquests arxius importants que ha parlat el Sr. Pons. El tema de l'Arxiu Diocesà ha sortit moltes vegades aquí, en aquest Parlament hi ha hagut debats importants sobre aquest tema i bastant aspres, i per això aquest diputat que els parla es va voler assabentar directament del tema. Vaig anar a l'arxiu i vaig poder constatar que moltes de les qüestions que s'havien denunciat aquí eren ben certes. Hi ha, sobretot, una falta de dotació material que fa que els volums dipositats allà es vagin deteriorant d'una forma realment preocupant; les tintes, com es va dir aquí mateix, estan molt carregades; hi ha documents que ni tan sols no els poden deixar als investigadors perquè els podria quedar dins les mans.

Segons em va manifestar el responsable de l'esmentat arxiu, seria interessant que es fes una microfilmació de tots aquests documents per tal que els investigadors els puguin tenir a l'abast sense necessitat de manipular-los, perquè en molts de casos, com dic, no es pot fer. També vaig constatar que a la sala d'estudi no hi havia cortines, que quan fa sol fins i tot molesta l'investigador que és allà, que en aquest temps hi fa fred, es veu que la calefacció tampoc no acaba de funcionar bé, hi ha tota una sèrie de coses. En aquest arxiu hi fan falta coses tan senzilles com aquestes cortines, arranjar la calefacció, etc. i, per una altra banda, a pesar dels sous que cobren - 50.000 pessetes el director, 30.000 l'ajudant i una persona, com ha dit el Sr. Pons, que no cobra res, açò ho he pogut comprovar directament - aquestes persones estarien disposades a fer aquesta feina de microfilmació si tinguessin una microfilmadora.

Per una altra banda, també seria necessari que hi hagués una dotació d'un PC, d'un ordinador, perquè em varen dir que allà tenen aproximadament 500.000 fixes o potser més guardades dins capses de sabates pels racons, perquè no tenen on fer entrar aquestes dades, i el muntant de tot açò no és una quantitat molt important de doblers. Creim que seria necessari i important que es dotàs aquest arxiu i d'altres que es trobin en situació igualment deficitària de material o d'elements tècnics, no solament perquè sigui una cosa que es refereix a Mallorca, sinó perquè dins aquest arxiu també hi ha documents d'altres indrets. Jo crec que afecta la història de totes les nostres illes i que seria interessant que el grup que dóna suport al Govern tingués cura d'acceptar alguna d'aquestes esmenes en aquesta direcció; per descomptat que nosaltres donarem suport a aquestes en concret. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Pel Grup PSM-EEM, té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Nosaltres, sense que serveixi de precedent, donarem suport al conjunt de les esmenes. Per què? Perquè hem vist que superen qualsevol visió telefònica, com havia dit el Sr. Huguet; perquè hi ha una visió que supera qualsevol interès partidista, perquè hi ha un coneixement de la realitat, perquè hi ha el que hi hauria d'haver en el Govern: un

propòsit inversor en funció d'un pla. El Sr. Pons no ha presentat el seu pla, però estic segur que és dins el seu cervell perquè coneix a fons aquesta situació. Pel que fa a la dotació de personal, com que també coneixem les precarietats dels nostres arxius, no hi ha més que donar-li suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Fent honor a la brevetat que m'han demanat, dir que, per part del nostre grup, tot i entenent l'explicació raonada, documentada, que ha fet el Sr. Pons, que no seré jo el que digui el contrari, efectivament aquestes esmenes s'han fet via telefònica; s'han fet amb un coneixement de causa, el que passa és que per part del Govern de la Comunitat Autònoma hi ha un programa per a biblioteques i arxius i dotacions pressupostàries -evidentment insuficients- per donar cabuda a totes aquestes actuacions que aquí es proposen, actuacions que van en detriment d'altres programes, d'altres necessitats i que, per tant, des de l'òptica del grup parlamentari que dona suport al Govern es fa molt difícil llevar partides pressupostàries que després també esdevendrien necessàries, per posar-les a altres programes, tot i entenent que pot creure que totes aquestes esmenes agrupades, sobretot pel que fa referència a la seva divisió per illes, quedaran perfectament arxivades en la nostra memòria i en la nostra responsabilitat - encara que sembli una broma, li ho dic en pla seriós - per a partir d'ara començar a tenir unes actuacions molt més concretes de cara a un futur.

No crec que sigui el moment de glossar tots els objectius i activitats que es pensen realitzar dins el programa de biblioteques i arxius ni tampoc de fer el desglossament de les partides pressupostàries. Ho lamentam molt, però en aquest cas no li podem donar suport.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Per al torn de rèplica, té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Sr. Huguet, allò que és indefensable és molt mal de defensar; allò que es defensa per si mateix, pràcticament bastaria llegir el que hem exposat sobre aquestes esmenes, entre altres coses perquè el Portaveu del Grup MIXT ha constatat tota una sèrie de coses que no sols s'havien dit aquí, sinó que ja s'han publicat al Diari de Sessions. No es pot tenir el segon arxiu de les Illes Balears amb 500.000 fitxes dins caps de cartó. Aquesta persona que va venir fugint de les bombes de Dubrovnik que també anirà a consultar sobre els mercaders dels segles XVI i XVII a l'Arxiu Diocesà, perquè sense aquest arxiu no es pot reconstruir cap element familiar ni demogràfic fins al segle XIX.

Vostès són responsables d'això i vostès tenen doblers pel que volen, clar que sí! Com és possible gastar 100 milions de pessetes per fer experiments educatius si no tenen escoles a càrrec seu? Que experimenten, enmig del carrer? 67 milions de pessetes preparant transferències, 157 milions de pessetes en anuncis molt fantasmagòrics; anuncis, no informació. Li recordarè les mateixes paraules del Sr. Gabriel Alomar i Esteva: "Per què no dona més informació, el Govern Autòmic? Una vegada més ens podem queixar de la manca d'informació que tenim els qui sense tenir relació directa amb l'Administració ens preocupam per la cultura".

Després de 150 milions de pessetes tirats a la mar darrera fantasmades informatives, veu el resultat? No és una persona qualsevol, és l'autor de la reforma de Palma, és un gran coneixedor del nostre patrimoni; si es passeja, vostè hi passa: la zona de Jaume III és una àrea urbana creada a iniciativa de les propostes de reforma d'aquest senyor. Un fracàs total d'aquesta informació, amb 150 milions de pessetes no es poden fer miracles, però es pot donar informació i no se'n dona, es fa propaganda.

El tema de programa de biblioteques i arxius del Govern. Jo crec que aquí s'ha fet qualche broma, però això també s'ha d'incloure dins les bromes, perquè 118 milions de pessetes per cobrir arxius municipals, - tenguí en compte el nombre de municipis que hi ha - , parroquials, diocesans, els grans arxius com el del Regne de Mallorca, ¿vostè creu que és seriós, quan li han exposat la situació d'aquest personal que treballa d'una manera sacrificada dins l'arxiu diocesà? El portaveu del Grup MIXT ho ha comprovat, 50.000 pessetes. On aniria vostè amb 50.000 pessetes cada mes, o amb 30.000? Són persones especialitzades, per favor! Són persones que han editat llibres, no és peonatge, són persones amb títols universitaris, i n'hi ha una que fins i tot no cobra des de fa mesos.

Què passa? Que l'humanisme cristià acaba a l'hora de la bossa? Clar! Han de ser conseqüents. Jo arrib a sentir-me una mica estrany. Els socialistes acusats que anam en contra de les escoles, per part del Sr. Rotger; que volem fer no sé què i d'anticlericalisme, etc., etc., i resulta que nosaltres els hem de recordar que hi ha persones que treballen dins un arxiu que és competència seva, aquí no hi ha titularitats estatals. Vostès tenen una comissió mixta per atendre aquestes necessitats i no la reuneixen per evitar que els plantegin raonadament aquesta petició; això és absolutament indefensable.

No obstant això, Sr. Huguet, jo el felicito, perquè d'aquesta manera queda absolutament clar que no és el Govern que té la responsabilitat del patrimoni - patrimoni de l'Església Catòlica inclòs, que és el més important, amb molta diferència de les Illes Balears -, sinó que és l'oposició que es veu obligada una i altra vegada a recordar-los les seves obligacions. En detriment de què va, això? D'on es detreuen aquests doblers, aquesta quantitat que es proposa per a arxius? Es detreuen de les famoses inversions immaterials, aquesta caixa sense fons, aquesta caixa que finalment va allà on volen.

" ¿D'on creu que surten els 150 o 200 milions de pessetes -mai no s'han atrevit a donar-nos la xifra exacta- per col·locar-ho dins els mitjans de comunicació per sortir cada dia damunt els papers? Surten de les inversions immaterials, això és la inversió fotogràfica, d'imatge, que fa la Conselleria de Cultura, Educació

i Esports. És increïble que un Govern i una presidència responsables consentin que fins i tot margini l'Església catòlica. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Pel torn de contrarèplica, no hi ha intervencions. Passam a les esmenes 2552, 2553, 2555 i 2574 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, les quals estan agrupades. Té la paraula la Diputada Sra. Magaña.

LA SRA. MAGAÑA I ALAPONT:

Sí; gràcies, Sr. President. Aquestes quatre esmenes agrupades fan referència a la manca de concrets aspectes culturals a les illes d'Eivissa i Formentera: Fonoteca, imatge i so, arxivers comarcals i la creació del centre unificat de tots els arxius de les Pitiüses. Si s'aprofassin es podrien posar en marxa projectes que sens dubte beneficiarien considerablement la població d'Eivissa i Formentera; si no s'aprofassin, aquesta defensa servirà com a mínim per constatar i recordar de forma puntual quina és la situació real d'aquestes àrees a les nostres illes dites menors. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Altres grups que volen intervenir? No hi ha intervencions. Passam a les esmenes 2554, 2561 i 2565, també del Grup Parlamentari SOCIALISTA, les quals estan agrupades. Té la paraula el Diputat Sr. Tejero.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Després de l'àmplia i documentada intervenció del nostre portaveu en l'àrea de cultura i també de la meua companya, aquestes tres esmenes es refereixen als arxivers comarcals a Menorca, a l'arxiu d'imatge i so a Menorca i a la fonoteca de Menorca. La creació d'un arxiu d'imatge i so a Menorca, creim que seria suficientment important ja que es tractaria de recollir diversos materials gràfics i sonors, com fotos i filmacions que possiblement molta gent estaria disposada a posar a l'abast. Quant a la creació d'una fonoteca a Menorca i a una petita dotació a la biblioteca pública de Maó, aquesta esmena aniria encaminada a l'ampliació d'aquesta fonoteca. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Més intervencions? Passam, idò, a l'Esmena 2557 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr. Tur i Ferrer.

EL SR. TUR I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Aquesta esmena per a la creació d'una fonoteca a Formentera amb una assignació de 5 milions de pessetes es defensa amb els seus mateixos termes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Hi ha qualche intervenció? Té la paraula el Sr. Huguet, pel Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies. Hem deixat passar les altres dues intervencions perquè fent una intervenció en aquesta es reproduiria en les altres. Sempre ens trobam en el mateix tema, no només es tracta del tema de l'alta, sinó el de la baixa i les afectacions que es fan a diferents programes previstos per la mateixa Conselleria que independentment de les necessitats i la conveniència que podria tenir la creació d'aquestes fonoteques a cada una de les illes i d'arxius d'imatge i so, ens és impossible donar-hi suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Passam al programa 4530, museus i arts plàstiques. La primera esmena és la 3013 del Grup Parlamentari MIXT, fent la precisió que la quantia d'alta i baixa d'aquesta esmena és d'1.280.000 pessetes. Té la paraula el Diputat Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Sres i Srs. Diputats.

Aquesta esmena és molt senzilla en el sentit que ja ha sortit en moltes intervencions dels Srs. Diputats la situació del Museu de Menorca, que fa molts anys que és tancat, en fase de reforma. Evidentment la responsabilitat és del qui té fonamentalment la titularitat del museu, que és el Ministeri de Cultura. El que succeeix és que la gestió d'aquest museu depèn de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports i, per tant, creim que aquesta dotació de 1.220.000 pessetes per al funcionament operatiu del servei d'aquest museu, com diu aquí, és absolutament insuficient. Considerem que, com a mínim, perquè ja va sortir aquí en un debat que durant el primer trimestre d'enguany el museu ja havia gastat fins i tot les previsions que tenia per al llum, o sigui que si no es feia algun tipus d'operació estranya fins i tot haguessin llevat el llum d'on està col·locat tot el material del museu, perquè tot està allà amuntegat i les sales tancades, i això que pràcticament l'obra s'ha acabat. Per tant, per posar en marxa i fer funcionar aquests serveis creim que, com a mínim, farien falta 2.500.000 pessetes i d'aquí ve aquesta addició d'aquest 1.280.000 pessetes per arribar a aquesta quantitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que volen intervenir? Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; gràcies, Sr. President. Per plantejar una transacció i és que, per poder acceptar aquesta esmena, ens agradaria que la baixa es produís a la Secció 13, Subprograma 45 .30.05, Centre de cost 13.102, Subconcepte 64.000. En aquest sentit, si s'accepta aquesta transacció, acceptaríem l'esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Farà arribar per escrit a la Mesa el text de la transacció? Sr. Peralta, està d'acord amb la transacció?

EL SR. PERALTA I APARICIO:

S'accepta.

EL SR. PRESIDENT:

Els altres grups, donen el vist-i-plau a la tramitació de la transacció? Passam idò a les esmenes 2315 i 2316 del Grup Parlamentari PSM-EEM, les quals van agrupades. Té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Molt breument, Sr. President, per dir que aquestes esmenes encaixen dins la idea que ja s'ha expressat anteriorment en relació amb les insuficiències constatades en els museus de Menorca i d'Eivissa i que, per tant, es defensen amb els seus mateixos termes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Alguna intervenció? Passam a l'Esmena 2575 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, la baixa de la qual s'ha rectificat i és a la Secció 31, Subprograma 121.000. Té la paraula el Diputat Sr. Tejero.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President.

Gràcies, Sr. President. Aquesta esmena fa referència a l'adquisició de fons per al Museu de Menorca. Tenint en compte que a Menorca hi ha bastant de dispersió del patrimoni i que hi hauria persones i possiblement qualche institució que es desprendrien de determinades obres, amb les quals el Museu podria fer alguna petita exposició, encara que de moment no estigui obert. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que volen intervenir? Té la paraula el Sr. Vidal, pel Grup Parlamentari MIXT.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

En la meua anterior intervenció sobre unes esmenes podríem dir locals, o sigui que anaven encaminades a millorar infraestructura cultural de dues localitats determinades d'Eivissa i Formentera, hem dit que nosaltres ens abstenríem d'una manera positiva, segons un acord del nostre grup de no donar suport explícit a aquestes esmenes que, tal vegada s'han presentat molt legítimament i amb coneixement de causa, però que nosaltres desconexem.

No obstant això, quan es tracta d'esmenes que, com aquestes de museus, fan referència a unes instal·lacions d'aquests tipus, però

d'una illa determinada, o sigui que tenen una importància intrínseca i general per a aquelles illes, nosaltres els hi donarem suport. Per tant, tant a les anteriors esmenes que ha presentat el Grup del PSM-EEM com a aquestes del Grup SOCIALISTA i les següents que vagin en aquest sentit, naturalment també tendran el suport del Grup MIXT. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Altres grups que volen intervenir? Passam, idò, a l'Esmena 2576, del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Parlarem de museus. El tema, evidentment és d'actualitat. Els diaris d'aquests dies publiquen articles, com el del Sr. Alomar i Esteva, que han estat molt oportuns de cara a plantejar una visió crítica d'una persona bastant informada en relació amb als aspectes positius i negatius de la política de museus que es du a les Illes Balears.

El tema del Museu de Mallorca crec que és realment exemplar. Museus i arts plàstiques: Per a tota la Comunitat Autònoma de les Illes Balears hi ha una partida de 250 milions de pessetes. El Museu de Mallorca és un dels elements que es va heretar, que és de titularitat estatal; l'Estat únicament té la responsabilitat de fer-hi les inversions, però el funcionament d'aquest museu, la contractació de personal, la vigilància, l'adquisició de fons, etc., és responsabilitat de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, i la veritat és que no hi ha actuació.

No fa gaire els varen robar el plat de la llebre perquè realment no tenien les coses en condicions, però un element que demostra la falta de voluntat d'actuació en aquest museu és que no es fa una política d'adquisició de fons d'acord amb la necessitat que té el primer museu de l'illa de Mallorca. Per què? Perquè el que no es pot fer i es fa és utilitzar la Llei de mesures de protecció del patrimoni de les Illes Balears, popularment dita llei de l'1 %, que ha generat uns fons importants, perquè es fan obres públiques importants, però que les obres d'art que es van comprant, en aquest cas preferentment pintures i escultures, es destinen a decorar una Conselleria - no a decorar, a sobredecorar i a omplir totes les parets - mentre es té el Museu de Mallorca totalment marginat.

Quina casta de museu podem mostrar, si únicament ens limitam a pagar el personal i les despeses rònegues del manteniment, de calefacció, llum, etc., etc.? Si analitzen la partida pressupostària, veuran com el Museu de Mallorca no té cap capacitat de maniobra. Com així es volen gastar quasi 100 milions de pessetes fent exposicions a la Llotja si aquest museu té unes sales on s'han fet i es poden fer exposicions molt importants que estan absolutament infrutilitzades? Després hi ha l'exemple dels fons. Els fons del Museu de Mallorca han de ser incrementats d'una manera constant d'acord amb un pla. Si s'han de comprar peces medievals, peces medievals; si s'ha de comprar pintura del Renaixement, del Renaixement; si falta, la part moderna, la part moderna; si falta l'època de l'impressionisme o del realisme, cerquin realisme o

impressionisme, però per fer qualsevol maniobra fa falta una dotació pressupostària i aquesta dotació pressupostària, Sr. Huguet, agafi el pressupost, miri el Museu de Mallorca i veurà com no té cap capacitat d'actuació.

Per tant, l'esmena de 15 milions de pessetes en relació amb el Museu de Mallorca no fa més que intentar no posar fi, perquè amb 15 milions de pessetes no es poden fer moltes coses, però alguna més que la nul·la actuació que vostès tenen prevista en el pressupost. Moltes gràcies.

(L'Honorable Sra. Vice-presidenta primera substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Altres intervencions? Passam a l'Esmena núm. 2577/91 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, en la qual se suprimeix la secció i el subprograma de baixa. Té la paraula la Sra. Magaña.

LA SRA. MAGAÑA I ALAPONT:

Gràcies, Sra. Presidenta. El Grup SOCIALISTA ha presentat aquesta esmena d'una quantia de 15 milions per tal que es pugui crear un fons de béns patrimonials per al futur Museu d'Eivissa que impulsen la Fundació Illes Balears i el Consell Insular d'Eivissa i Formentera. És una esmena constructiva i si s'aprova podria servir per anar creant aquest patrimoni de forma gradual. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Magaña. Altres grups que vulguin intervenir? Passam a l'Esmena núm. 2578/91, del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

Estiguin tranquils, feim l'acte més important de tota la vida parlamentària. La manera com quedi aquest pressupost serà el que determinarà la vida política i l'actuació del Govern durant tot l'any 1992. O només és un expedient, això? És real. Anam traient temes culturals, es poden prendre la cultura així com vulguin, poden ignorar l'obligació constitucional, poden ignorar l'imperatiu estatutari l'arrelament del qual en el poble de les Illes Balears vostès han de fomentar, però el Grup Parlamentari SOCIALISTA no ho ignorarà i lluitarà perquè això es compleixi.

Elements del patrimoni que es troben en perill? Ho ha dit fins i tot el Portaveu del Grup MIXT, que ho ha tocat amb les mans. N'hi ha moltíssims: Documents, patrimoni arquitectònic, pintura, etc., però n'hi ha un particularment en perill i han d'actuar aviat, perquè això sí que desapareix molt ràpidament i és el tema del recobrament sistemàtic dels arxius fotogràfics de les Illes Balears. La fotografia és un art modern, neix en el segle XIX; va tenir una gran importància de cara a la vida documental de Mallorca, a la vida familiar: el naixement d'un infant, un casament, etc. Es feien les fotografies rituals perquè en aquell moment era una cosa cara, no era una cosa popular com ara, que

pràcticament tothom es passeja amb una cambra fotogràfica o de vídeo.

D'aquesta època diríem històrica de la fotografia a les Illes Balears hi ha un patrimoni molt important, però en bona part ha estat destruït. Per què? Perquè no tenia la consideració d'art. La família d'un pintor, quan aquest pintor moria no agafava els quadres i els donava bassa o els pegava foc, sinó que els guardava perquè sabia que tenien un valor, que eren coses que interessaven, que s'exposaven, etc., però les famílies d'aquests fotògrafs que anaven de poble en poble amb la seva cambra o tenien un petit estudi obert a Palma o Inca, en determinats llocs de cada illa, no tenien una consideració oficial semblant a la dels pintors i el resultat ha estat nefast per conservar aquest patrimoni que és importantíssim.

Per saber com era la gent, com eren determinats espais de les nostres illes moltes vegades únicament tenim la fotografia. Fins i tot, deixant de banda l'aspecte documental, - n'hi ha que tenen uns valors artístics realment considerables. S'han començat a fer coses, s'ha recuperat l'obra d'en Montserrat, la d'en Mascaró de Maria, la d'en Bertard de Pollença, etc., etc., però una labor sistemàtica d'anar a veure quins arxius fotogràfics hi ha a les Illes Balears, recuperar-los i integrar-los en les degudes condicions de conservació en un centre de depòsit documental, un arxiu de fotografia, això és una gran assignatura pendent.

Què es planteja, aquí? Dos milions de pessetes per anar a fer tot això? No, però permetran fer una cosa molt important, que és almenys dotar una persona perquè faci les passes necessàries de localització d'aquests arxius, bona part dels quals, si la Comunitat Autònoma és capaç d'oferir a les famílies d'aquests fotògrafs les degudes condicions de conservació, passaran gratuïtament a integrar el patrimoni cultural - patrimoni documental gràfic, en aquest cas - de la nostra Comunitat Autònoma.

Per tant, això és una feina importantíssima, perquè és urgent. Es continua practicant aquesta destrucció, es troben en condicions de conservació absolutament precàries. He parlat amb persones que han anat a veure alguns d'aquests arxius, es conserven dins una sala, plaques de vidre plenes de pols, etc., etc., però primer s'ha de localitzar el material i després s'ha de veure com recobrar-lo i integrar-lo dins l'Arxiu de la imatge de les Illes Balears. És una esmena senzilla, per tant, però que té una transcendència que no haurien d'oblidar. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Altres grups que vulguin intervenir? Passam a les esmenes 2581 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, a la qual es rectifica la baixa, que és a la Secció 31, Subprograma 121.000; núm. 2579 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, a la qual es rectifica la baixa, que és a la Secció 31, Subprograma 121.000.

Esmena núm. 2580 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, a la qual es rectifica la baixa, també a la Secció 31, Subprograma 121.000.

Esmena núm. 2582 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, a la qual es rectifica la baixa, també a la Secció 31, Subprograma 121.000.

Esmena núm. 2583 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, a la qual es rectifica la baixa, també a la Secció 31, Subprograma 121.000.

Esmenes 2586, 2590 i 2591 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, a la qual es rectifica la baixa, que és la secció 21; Esmena 2592 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, a la qual es rectifica la baixa, que és a la Secció 21; Esmena 2589, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, totes les quals van agrupades. Té la paraula el Diputat Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

En matèria de museus, hem tret l'exemple del Museu de Mallorca, realment no hi ha una actuació d'acord amb les competències, amb les responsabilitats que es tenen d'acord amb el que mana l'Estatut. Sempre que treim una qüestió, inevitablement surt una excusa. Quan es parla de crear una cosa nova, de crear un museu: Ah! No tenim la llei, primer hem de fer la llei de museus; quan demanam la llei: Arribarà, estiguin tranquils que arribarà. Des del 1983 s'hagués pogut fer la Llei de Museus, no s'ha fet; una vegada aprovada la Llei de Consells Insulars s'haurien pogut transferir la funció executiva i la gestió en aquesta matèria als consells insulars, no s'ha fet, però això no implica que no plantejem aquí la necessitat de crear - almenys dins el marc de la legislació del patrimoni històric espanyol, ja que vostès no volen legislar; són tan autonomistes que renuncien a fer les seves pròpies lleis, mirin per on - determinats museus dins les illes, perquè els centres de depòsit d'elements de patrimoni artístic són absolutament necessaris.

La història dels museus en aquest país és realment desgraciada. Podem exhibir molt poc davant Europa, creguin que anam molt endarrera i fins i tot - crec que ho va recordar el Sr. López i Casanovas, però jo ho vull recordar una vegada més - el diagnòstic del Sr. Alomar i Esteve és realment demolidor: "La situació dels museus a Mallorca és, en conjunt, vertaderament deplorable i resulta molt trist contemplar com ara, amb el règim autonòmic que gaudim i per altra part tan desitjable i que tant hem desitjat - i parla una persona de la cultura -, i que en altres camps va per bon camí no sense inevitables entrebancs, s'està fent menys - parla de museus - pel nostre patrimoni cultural moble que allò que es va fer en els anys de la dictadura".

¿Hem lluitat per una autonomia perquè 8 anys després, una persona de gran pes cultural, una persona que ha treballat dins aquesta ciutat faci un diagnòstic amb elements objectius - això no és un judici de valor fet dins un cafè, això s'ha publicat a un diari i a continuació raona perfectament la seva afirmació - hagi de dir que feim menys que allò que va fer la dictadura franquista? Hem d'arribar a aquest grau de degradació en la matèria d'actuació cultural? I té raó. Per què? Perquè entre els seixanta i els setanta es va fer realitat el Museu de Mallorca, no l'ha creat la Comunitat Autònoma; es varen crear el Museu de Muro i el Museu de Pollentia ubicat a l'antic Hospital d'Alcúdia. Què s'ha fet? Continua el Gabriel Alomar: "D'ençà de les inauguracions d'aquests museus, és molt poc el que s'ha fet per millorar-los i ampliar els seus fons; en el cas del de Muro, es pot dir que ha empitjorat".

Davant això, el Grup Parlamentari SOCIALISTA, no recollint exactament les afirmacions del Sr. Gabriel Alomar publicades bastant després de la presentació de les nostres esmenes, però que ens agrada que ho hagi publicat el Sr. Alomar perquè demostra - en prenguin nota, senyors del Govern - que dins la gent responsable de la cultura hi ha una sensació clara i rotunda. Aquesta Comunitat Autònoma, en matèria cultural, en matèria de museus va fracassant d'una manera rotunda i indiscutible.

S'han de crear museus nous? Indiscutiblement. El concepte de gran museu, un museu on hi càpiga tot, que ha de ser un superedifici que ha de costar milers de milions de pessetes, que ha de tenir moltíssim de personal, si, n'hi ha d'aquests museus, hem podem impulsar algun, però si vostès viatgen per l'Europa comunitària i en alguns casos també l'Europa de Pirineus en avall, veuran com hi ha petits museus a localitats molt petites. En el darrer viatge que vaig fer a Aragó vaig anar a un museu que va significar la restauració d'una torre del segle XV, a una localitat que no passava de 100 habitants, i era un museu modest, però modèlic. Aquí, pel contrari, no actuam en els museus que tenim ni en cream de nous.

L'element marítim. Sóller planteja la creació d'un museu naval. Per què? Perquè té una tradició molt important, hi ha tota una sèrie de documents, hi ha una sèrie d'elements marítims que es poden convertir en material de museu i servir per transmetre aquest patrimoni als visitants, entre altres coses perquè això és un element fonamental del turisme. Si volem un turisme de qualitat, és absolutament necessari que li fem una oferta adient.

Llavors hi ha el tema del Museu Industrial, també a Sóller. En aquests moments el turisme pràcticament ha anat devorant, crec que de vegades en positiu, moltes activitats que hi havia a Mallorca i concretament els sectors industrials en molts de nuclis han desaparegut. Què en sabem, d'aquesta indústria? On són les imatges? On són els elements? On és tota la il·lustració que podria formar un cos documental, un cos gràfic que es podria integrar en un museu? La mateixa producció; si hi havia fàbriques de teixits, ¿on són les mostres d'aquests teixits de Mallorca, de Sóller en concret?

Després es planteja l'adquisició, per exemple, de l'església vella - museu de ses Salines, amb una partida oberta; es planteja la creació d'un museu d'arts gràfiques a Alaró, també és un altre element del sistema de museus, i la creació d'un museu arqueològic a ses Salines. Qualcú dirà: Què han de fer a ses Salines, amb un museu arqueològic? Idò tenen uns jaciments importantíssims, tenen tota una sèrie d'illots a la costa on s'han fet troballes importantíssimes i, si volen tenir un turisme de qualitat, si volen impulsar la visita a aquests pobles d'una manera no destructiva, un dels elements de l'oferta ha de ser evidentment la creació d'aquest museu arqueològic. Hi ha la ubicació del Museu Municipal de Calvià, 10 milions de pessetes; hi ha 5 milions de pessetes referides al Museu de la torre dels Enagistes i hi ha un museu - i amb això acabaré - referit a una de les activitats que varen ser importants en un moment determinat de la història de Mallorca i avui ha cessat absolutament, que és el tema de la mineria.

Mallorca ha tengut mines, és un dels elements que la nostra joventut i els nostres infants ja no han conegut, de tot això hi ha un arxiu documental molt important que corre el risc de perdre's.

Si no s'atés la proposta que fan aquests municipis - el d'Alaró en concret, que tenia les seves mines - tot aquest patrimoni documental i gràfic corre el risc de perdre's. En el cas d'Inca, que ja ha sortit per altres conceptes com el dels arxius, també s'ha de reconèixer que la seva tradició de ciutat industrial i una vegada manifestada la voluntat que té d'impulsar la creació d'un museu industrial, se li hauria de donar suport per part de la Comunitat Autònoma, i per això hi tenim una partida de 5 milions.

Una altra activitat - i serà la darrera que esmentaré - és el museu de la ceràmica a Marratxí. Marratxí ha estat un centre conegut a tota l'illa de Mallorca. En aquest moment, com ha passat amb totes les activitats industrials i artesanals, ha passat una crisi, pràcticament és una activitat que quasi ha cessat, però encara queden moltes peces, es pot reconstruir bastant la imatge de totes aquestes activitats durant el segle XX. Fins i tot record que fa una sèrie d'anys, crec que en una de les mostres inaugurals de la Sala Pelaires es va integrar aquesta ceràmica que la gent estava acostumada a veure només en les fires del pobles i la tenia com un element menor i, diríem l'alta societat - en aquest cas l'alta societat de Palma - va començar a valorar el siurell i les ceràmiques d'elements populars que fins aleshores havia marginat.

Per tant, s'ha de fer una actuació dins l'element de museus, la qual iniciativa correspon a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, i a ser sensible, no a les telefonades, Sr. Huguet, sinó a la sensibilitat demostrada per diferents municipis que volen participar i cooperar en la creació del sistema de museus de les Illes Balears. No ho redueixin tot al tema del telèfon amb finalitats electorals perquè, com he dit tantes vegades i diré una vegada més, el Grup Parlamentari SOCIALISTA ha pres molt bona nota del que va dir una vegada el Sr. Fraga: El Grup Parlamentari SOCIALISTA pensa més en les pròximes generacions que en les pròximes eleccions. Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Grups que volen intervenir? Pel Grup MIXT, té la paraula el Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, només per dir que dins aquest bloc d'esmenes que ha defensat el Portaveu del Grup SOCIALISTA i que tenen el caire pel qual abans havíem dit que ens absteníem, més que res perquè desconeixem la realitat d'algunes d'aquestes intencions - em referesc a la realitat de la motivació -, hi ha una excepció i per això li donarem suport. És una excepció subjectiva - vull dir que això ho coneixem perfectament -, que és el tema de l'Esmena 2581, que fa referència a la creació d'un museu naval a Sóller. El Sr. Damià Pons ha explicat molt bé les altres motivacions, però no en tenim un coneixement com el tenim d'aquesta. Creim que és un museu d'importància per a tot Mallorca i, per tant, també seguint el criteri que hem explicat abans, donarem suport a aquesta esmena 2581 integrada dins aquest bloc. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Altres grups que volen intervenir? Pel Grup PARTIT POPULAR - UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; moltes gràcies, Sr. President.

Sr. Pons, que el Sr. Fraga pensi en les noves generacions deu ser normal, perquè és una organització juvenil adscrita al Partit Popular açò de Noves generacions. Nosaltres també hi pensam en les noves generacions. Referent a les esmenes que vostè presenta, primer de tot jo voldria fer una observació: No agafin el que he dit del telèfon com una cosa ja permanent al llarg de tot el debat. Ha estat una intervenció sobre un bloc d'esmenes molt concretes que feien aquesta impressió. La veritat és que quan he dit que s'havia emprat el telèfon per presentar una sèrie d'esmenes segons les necessitats de cada poble, he notat un assentiment per part de certs membres del seu grup.

En aquest cas del museus, nosaltres ho lamentam molt. Primer de tot, dir que el es fa aquí és obrir unes partides pressupostàries de 1000 pessetes, en les tres primeres, que efectivament no condueixen més que a obrir una expectativa, però no a obrir una realitat de creació d'aquests museus. Referent a les altres esmenes, la cançoneta de sempre: Primer de tot, que hi ha esmenes que afecten altres conselleries i també n'hi ha que es produeixen sense tenir massa en compte la baixa, sinó que simplement aquesta baixa s'afecta al Capítol I, que nosaltres consideram que té un pressupost massa elevat - per no dir inflat - i a partir d'aquí afectarem el Capítol I i vostès després s'ho componguin per complir l'esmena on nosaltres proposam l'alta.

En tot debat pressupostari, la baixa és tan important com l'alta, perquè les baixes tenen una afectació també molt concreta a programes prevists pel mateix Govern - com és normal en tots -, que és el responsable de dur a terme el seu programa polític plasmat en el pressupost. Per tant, reafirmam una vegada més - i açò també es veurà quan tractem la secció de sanitat - que en tot allò que es faci en matèria de cultura, museus, arxius, biblioteques, normalització lingüística, promoció escolar, etc., si volguéssim cobrir les necessitats d'un sol any hi podríem posar quasi tots els fons de la Comunitat Autònoma. Vostè sap que açò és pràcticament impossible i, per tant, no tendria cap tipus de sentit ni coherència donar suport a aquestes esmenes i no donar-lo a unes altres que poden ser tant o més interessants que aquesta. Moltes gràcies.

(L'Honorable Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Per al tom de rèplica, té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

No sé si s'arribarà a aferrar a l'emblanquinat, Sr. Huguet, però ja s'aferra a les baixes. Ha llegit què diuen aquestes baixes? Què diu, la partida? Imprevists, 75 milions de pessetes. Que tenen en expectativa un terratrèmol o unes plogudes? Perquè 75 milions per a imprevists ... ! Hi ha àrees de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports amb competències exclusives que no superen de molt aquesta quantitat, eh? Són 75 milions d'imprevists. Idò miri, llevin imprevisió, facin previsió. Vostès volen crear museus o no en volen crear? Vostès volen atendre les propostes que arriben des de municipis que estarien disposats a fer un esforç pressupostari important. Un museu no és una cosa qualsevol, implica un local, implica un personal, implica un fons, implica un manteniment. És una cosa seriosa, almenys els museus a nivell europeu que el Grup SOCIALISTA vol que hi hagi en aquesta Comunitat Autònoma.

Per tant, Sr. Huguet, jo crec que ho té molt malament, però molt, i cada vegada que va avançant el debat, pitjor. Primer, un taquet sobre el telèfon. No és que hi hagi telèfon, és que hi ha preocupació a determinats pobles. Vol dir que un poble que està disposat a fer un esforç pressupostari d'una sèrie de milions de pessetes cada any és una qüestió telefònica electoral? Això és una qüestió de responsabilitat i, per tant, si un municipi està disposat a fer-ho la Comunitat Autònoma ha d'entrar a ajudar i a impulsar-ho, perquè evidentment el museu també és un acte jurídic que correspondrà resoldre a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Això és el que hi ha perquè, entre altres coses, en el seu article sobre política de museus, el Sr. Gabriel Alomar i Esteva plantejava la creació de tota una sèrie de museus, no només que s'actuï bé en els museus que existeixen, perquè no hi ha protecció de patrimoni sense un vertader sistema de museus. El sistema de museus ni és ni se l'espera, com va dir aquell. No hi cap previsió i hi ha una responsabilitat per part d'aquest Govern de la Comunitat Autònoma, no ho oblidí. Vostè defensa un pressupost que té elements absolutament impresentables. A part de la frontera victimista, quan arribi l'educació - ai, quan arribi - farem coses meravelloses, tothom serà feliç. A part d'aquests quatre messianismes educatius, la veritat és que jo he repassat minuciosament, mil·limètricament aquest pressupost i el trop absolutament insostenible.

Jo vull museus, jo vull biblioteques, jo vull protegir els arxius, jo vull que el país avanci. Li ho vaig dir el que faria una política cultural responsable, no socialista ni conservadora, però han de defensar això, han de defensar aquestes propostes que venen d'una conselleria que del quadrienni negre ha passat al quadrienni buit, ja li ho vaig dir, i que encara n'hi espera un altre encara més buit. Arribaran a la buidor realment absoluta i això és molt difícil de defensar, Sr. Huguet. Jo no li voldria replicar, Sr. Huguet, em pareix que arribarà a compadir-lo. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Pel torn de contrarèplica, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies. Sr. Pons, no tengui compassió de mi ni molt manco. Si som aquí on som i he assumit la responsabilitat dins

el grup parlamentari de defensar aquesta secció i unes quantes més que em queden, ho faig amb el sentit de responsabilitat que pertoca a qualsevol diputat elegit per un grup polític al qual s'encomana una feina com també li han encomanada a vostè.

Respecte de que a nosaltres no ens importa la cultura ni ens importen els museus ni els arxius, ni ens importa res i que serà un quadrienni encara molt més buit, jo crec que ja val més deixar anar aquest tema, açò és una apreciació subjectiva que vostè fa. El que jo li puc acceptar totalment és que vostè s'oposi diametralment al programa presentat per la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports; el que li puc acceptar és que si vostè tingué l'oportunitat, no sé quan, però si un dia tingué l'oportunitat de ser Conseller de Cultura, Educació i Esports faria la revolució cultural d'aquestes illes Balears. No ho sé, es tractaria de veure-ho, però de moment ens estimam més no tenir aquesta experiència.

Referent al tema de museus, jo crec que he estat molt clar. Jo crec que li he dit que si en aquest moment es planteja a un ciutadà de Sóller o de qualsevol altre poble per no centrar-nos en aquella localitat: Què t'agradaria tenir un museu de marina en el teu poble?, no diria que no, supòs que tothom diria que sí, però és que es poden plantejar mil preguntes com aquesta en funció de les necessitats que es tenen. L'únic que passa és que els pressuposts són els que són i les limitacions són les que són.

Jo només li vull demanar un aclariment, Sr. Pons, perquè partiria disgustat si avui jo hagués fet això aquí. ¿Vostè m'ha sentit aquest victimisme i defensar el pressupost de la nostra Comunitat i d'aquesta secció, fent referències sobre si Madrid no ens dóna o no ens deixa? No m'he queixat ni una sola vegada. Les competències que vostè defensa són competències nostres, ni tan sols he volgut intervenir quan parlàvem dels museus, la competència dels quals és compartida, per dir si aquell fa o deixa de fer, perquè aquí no feim el debat dels pressuposts generals de l'Estat, feim el debat dels pressuposts generals de la nostra Comunitat Autònoma. Que vostè m'ataqui dient que jo em refugii en un victimisme i que no assumim la nostra responsabilitat, crec que no és just.

On podem discrepar és si estam o no d'acord amb les esmenes, però és que ni tan sols no es pot discrepar en açò, perquè l'objectiu que persegueix l'esmena efectivament no té color polític. L'únic que passa és que hi ha unes prioritats i unes programacions que no són coincidents amb les seves i que fan impossible que aquestes esmenes es puguin aprovar. I encara he estat més clar i més sincer: Què pensaria vostè si ara aprovéssim aquest bloc d'esmenes i no n'haguéssim aprovat cap de les altres? A què jugam, aquí? Per què em diu que sí a açò i a la resta, que no? S'aproven una sèrie d'esmenes perquè consideram que hi ha pogut haver una fallada de la previsió pressupostària i d'altres que tenen un caràcter més o manco general, com s'ha demostrat, i que afecten tota la nostra Comunitat Autònoma. Altrament, si s'haguessin d'aprovar totes aquestes esmenes - açò vostè ho sap i si no, ho demani als seus companys que governen - es tractaria de dir: Al·lots, tenim tants de milions; agafau-los i repartiu-los, nosaltres ho aprovarem i gestionarem perquè som govern amb majoria absoluta. Açò no és el joc parlamentari, Sr. Damià Pons. Gràcies.

(*El Molt Honorable Sr. President reprèn la direcció del debat*).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Passam a les esmenes 2585 i 2588 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que estan agrupades. Té la paraula el Diputat Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies. Si el Sr. President m'ho permet, per agilitzar el debat retirariem la 2588 i agrupariem la 2585 amb la 2602.

Gràcies, Sr. President. Aquestes dues esmenes són de les que agraden al Sr. Huguet perquè són molt concretes i ubicades en un lloc determinat. Efectivament és així i les presentam perquè creim que tenen un interès molt especial atès que no fa molts de dies que en aquesta mateixa Cambra un diputat del Grup SOCIALISTA va denunciar que la infraestructura cultural de les Illes Pitiüses no es trobava a l'altura de la infraestructura cultural de les altres illes de la nostra Comunitat. Aquesta denúncia que nosaltres entenem que no era més que una constatació perquè a partir d'aquí poder demanar majors inversions a fi d'equiparar aquesta situació a cada una de les illes pareix que no va caure molt bé, però no ho entenem perquè creim que només es pot demanar que es facin aquestes inversions partint d'aquest reconeixement.

Fins i tot la Sra. Consellera de Cultura deia ahir mateix que tenim una casa de cultura a cada poble. Doncs a Eivissa, Sres. i Srs. Diputats, no n'hi ha ni una; a Eivissa no hi ha ni una sola de cultura o si més no un centre polivalent on s'agrupin tota una sèrie d'activitats o permetin a la joventut o a la tercera edat trobar-se i passar una estona. Ens consta que, encara que no n'hi hagi una a cada poble, a les altres illes aquesta infraestructura en cases de cultura és bastant més àmplia i per això creim que seria convenient que s'aprovàs aquesta esmena atès, per altra banda, que l'Ajuntament d'Eivissa va comprar fa un cert temps la fàbrica d'en Ventosa, un edifici que es pensa destinar a aquest fi. L'aprovació d'aquestes dues esmenes de col·laborar amb l'Ajuntament d'Eivissa, per tant, faria que aquesta iniciativa pogués anar més aviat endavant. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que volen intervenir? No hi ha intervencions. Passam, idè, a l'Esmena 2318, del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. També és una esmena que hem presentat sovint en aquests debats pressupostaris sense massa èxit i pretén que, a part de la política d'exposicions que té la Conselleria, hi hagi també una política concreta dedicada a fomentar les arts a través dels creadors, sobretot els joves creadors, encara que l'esmena no tenguí una concreció temporal, és a dir, aquella gent que per dedicar-se a la creació artística necessiten uns ajuts que els permetin tenir motivacions, anar a visitar museus i, sobretot, tenir també una disponibilitat econòmica durant una etapa concreta de l'any per a la creació. És una partida petita, de 2 milions de pessetes; permet crear escassament dues o tres

beques, però si ho féssim iniciariem una política que, d'altra banda, tenen altres comunitats autònomes i la nostra no. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que volen intervenir? No hi ha intervencions. Passam a l'Esmena 2587, del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula la Diputada Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Fa molts pocs dies els mitjans de comunicació a les nostres illes feien ressò d'unes declaracions de la Sra. Consellera de Cultura en les quals afirmava que la intervenció arquitectònica necessària per procedir a la reconstrucció de l'edifici del bastió de la Font de Ciutadella per tal que pugui instal·lar-s'hi un museu historicoartístic amb un cost de 70 milions de pessetes s'inclourien en els pressupostos de la Conselleria per al 1992 a càrrec del Pla d'intervencions arquitectòniques i restauració del patrimoni historicoartístic de Balears. Aquesta intervenció no fou comentada a les comissions, però cas de confirmar-se avui aquest compromís nosaltres retirariem l'esmena. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra Diputada. Grups que volen intervenir? Pel Grup Parlamentari PSM-EEM, té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Més que per a una intervenció, és una qüestió d'ordre. Jo crec que és molt important saber la resposta a la pregunta que acaba de formular la Sra. Diputada per decidir el posicionament. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. López i Casasnovas. Pel Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Jo supòs que per raons òbvies queda clar que ja no som la Consellera, no és així?, sobretot si es mira de front per amunt. Bromes a part, en aquest moment l'únic que jo li puc dir és que també tenc anotats i retallats aquest compromís i aquesta declaració i que per part del nostre grup tenim la total seguretat que açò es durà endavant; si no, els deman que em recordin que s'ha de fer aquesta actuació. En aquest moment jo no li puc dir res més, supòs que vostè ho entén, em fiï totalment de les paraules que va dir.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Té la paraula la Diputada Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Gràcies, Sr. President. Li agafam aquest compromís i, en tot cas, també demanarem el seu compliment al llarg de la legislatura. Retirar l'em, per tant, l'esmena.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Per respecte a la Sra. Diputada i per no dur-nos a engany descobrim totes les cartes aquí. La declaració que jo he fet no implica que siguin 15 milions, açò no ho sé. Si es retira aquesta esmena valorada en 15 milions no m'agradaria que s'interpretés que s'ha retirat perquè el portaveu del Partit Popular es compromet que seran realitat aquests 15 milions, el sentit no és aquest. El sentit que jo he volgut dir és que consider que les paraules dites per la Consellera hauran d'anar endavant perquè la inversió que es va fer en el Bastió de la Font no solament quedi en paper banyat sinó que sigui una inversió que en aquest moment es troba aturada i tancada, i que es van gastar una sèrie de milions de pessetes, que açò sí que seria tirar-los dins un pou negre o un pou sense fons, perquè no haurien servit per res. Per tant, com deim a Menorca, és hora de posar fil a l'agulla per treure el tema endavant, però que quedi molt clar, Sra. Diputada, que les meves paraules no impliquen el compromís d'aquests 15 milions ni de prop fer-hi, perquè no ho sé.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Passam a l'Esmena 2319, del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. President, crec que no és de més recordar el darrer apartat de l'article 9 de l'Estatut d'Autonomia, que diu: " Igualment, les institucions d'autogovern inspiraran la funció de poder públic, en el sentit de consolidar i desenvolupar les característiques de nacionalitat comunes dels pobles de Mallorca, Menorca, Eivissa i Formentera, així com les peculiaritats de cadascuna d'elles com a vincle de solidaritat entre totes les Illes".

Des del nostre grup parlamentari, nosaltres posam èmfasi en aquest article de l'Estatut perquè creim que és important que les Illes Balears, que formen un poble de pobles, tinguin un coneixement mutu més fort, més ferm, que els permeti després ser solidaris. No s'estima res que no es conegui; per tant, hi ha d'haver polítiques concretes encaminades a fer possible el coneixement mutu entre els pobles de les Illes. Per açò l'esmena que presentam avui de subvencionar les corporacions locals, que són les que en contacte directe amb els ciutadans i ciutadanes poden establir programes de desplaçaments, d'intercanvis culturals, quan ho facin tinguin un suport, tinguin un efecte multiplicador a partir de les ajudes que s'estableixin des del Govern, les que puguin establir els consells insulars i també els mateixos ajuntaments. D'aquesta manera farem possible que els joves i no tan joves dels pobles de la Comunitat Autònoma es vagin coneixent més, millor i, en conseqüència, es pugui fer el

que diu l'Estatut d'Autonomia al seu article 9. Solidaritat implica coneixement previ.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Altres grups que volen intervenir? Pel Grup SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Aquesta esmena ens pareix particularment oportuna, perquè creim que aquesta Comunitat Autònoma encara té moltíssimes coses a fer, que és un edifici que no s'acaba de construir, i un dels elements de la construcció d'aquest edifici de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears no és només l'aspecte institucional, no es tracta només de tenir el Parlament, de tenir el Govern i els consells insulars, sinó que només ens sentirem participants d'una sola Comunitat si hi ha un coneixement mutu dels diferents pobles que ja comenci a l'època de la infantesa o de la joventut.

Creim, per tant, que el moment de la comunicació cultural - comunicació humana, en definitiva - és absolutament necessari, entre altres coses perquè hi ha un procés molt més ampli, que aquests dies s'ha utilitzat molt amb motiu de la trobada de Maastricht, que és el procés de construcció europea, on es fan esforços semblants, lògicament a una escala continental, a escala europea. Quan viatjam per països europeus, moltes vegades trobam grups de francesos a Alemanya o d'espanyols a França, etc., fruit d'aquesta comunicació.

Creim que en petita escala i amb uns recursos molt més limitats, la Comunitat Autònoma pot fer una cosa semblant, perquè la veritat és que els mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs no ens coneixem prou; que hi ha molta gent que no coneix les altres illes o que només les coneix una vegada fent un viatge molt ràpid i seria absolutament necessari que es fomentàs aquest intercanvi. Es tracta d'un intercanvi per llevar moltes vegades fantasmes, perquè els malentesos i les suspicàcies entre illes han de començar a desmuntar-se amb el contacte humà, començant prest perquè no es consolidin prejudicis. Creim que la iniciativa que planteja el Grup Parlamentari PSM-EEM és absolutament positiva i té tot el nostre suport. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Altres grups que volen intervenir? No hi ha intervencions. Havent arribat a aquest punt, aixecarem la sessió fins a les quatre i mitja de l'horabaixa.

(Recomença la sessió. L'Honorable Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats. Recomençam la sessió. Esmena núm. 2317 del PSM-EEM. Té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

L'esmena que presenta el Grup del PSM-EEM va dirigida a incrementar l'ajut a corporacions locals per a promoció socio-cultural i foment de les arts als pobles. Aquesta esmena és fruit d'una experiència ben concreta: Hem vist com la política d'exposicions i de promoció socio-cultural que ha dut a terme la Conselleria en els darrers temps s'ha concretat massa en dues o tres grans exposicions celebrades a la Llotja, però no ha fet una política que arribés al gruix de la població de les Illes. Amb 8 milions no aconseguirem aquesta fita, però si més no permetrà començar una tasca en aquest sentit.

Ara que acaba el cinquè centenari del Tirant lo Blanc val recordar que la Consellera va assumir la responsabilitat de fer arribar aquesta celebració a les illes menors, per exemple, i malauradament, llevat de dues conferències, no hi ha hagut res més. També sembla que la Mozart-mania ha acabat fa pocs dies, però tampoc no ha arribat a les illes menors; han hagut de ser iniciatives sorgides en el si de les organitzacions culturals de cada localitat les que fessin palès aquest 200 aniversari. Són dos exemples, però serveixen per avalar la necessitat d'una política que podria començar a funcionar amb aquesta esmena, si s'aprovava. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. López i Casasnovas. Altres grups que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

En la intervenció d'una esmena anterior ja he dit que tot allò que significa incrementar la comunicació cultural entre els pobles, fer arribar la cultura fins i tot al darrer racó de les Illes Balears, és absolutament positiu i necessari. Jo crec que en aquestes illes haurem d'utilitzar contínuament el concepte de jacobinisme regional perquè arribin a ser conscients - vist no només des de la perspectiva de les altres illes, sinó de Palma cap enllà - que les actuacions culturals que es duen a terme moltes vegades tenen, no diré intencionadament, però sí de fet un caràcter clarament centralitzador. Com és possible que tinguem 96 milions de pessetes per fer grans exposicions a la Llotja? Per a aquesta Conselleria, la grandesa es mesura en funció de les fotografies i els reportatges i, clar, la Llotja és un marc molt adient.

Però, què passa als pobles petits? I a les altres illes? I a la petita Formentera, que és illa sobre illa? Què fa la Conselleria de Cultura, Educació i Esports per posar remei a tot això? No fa absolutament res. Per tant, quan es plantegin esmenes d'aquest signe inevitablement trobaran el suport del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que vol una descentralització real i efectiva no només amb el recurs retòric dels pilars fonamentals, sinó en fet concrets, a fer arribar la cultura fins al darrer racó de Mallorca i a totes les altres illes que, de moment, quant al nivell cultural, queden bastant enfora a causa d'una política clarament equivocada i centralista. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; moltes gràcies, Sra. Presidenta. Quant a les ajudes a corporacions locals per a promoció socio-cultural en el cas de les illes menors i tota vegada que s'ha assumit la gestió ordinària en matèria de cultura i esports, dir que també figuren partides pressupostàries per fer aquest tipus d'actuacions i que indiscutiblement aquestes partides serien insuficients. No obstant açò, volem reafirmar una vegada més que aquí es pot estar a favor o en contra d'una certa política cultural que du el Govern balear, però d'açò a passar a la desqualificació globalitzada dient que no es fa absolutament res, crec que per a la mateixa desqualificació perd tot tipus de contingut l'argumentació per defensar o donar suport a una esmena. Per part del nostre grup, tenint en compte que la baixa afecta d'una manera directa a un dels programes de la Secció 13 que va destinat a exposicions, publicacions, activitats d'intercanvi amb els ajuntaments, creim que aquests 8 milions no s'han de detreure i sí aprofitar que aquests objectius s'acompleixin dins aquest programa amb la motivació que es dona a aquesta esmena. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Per al tom de rèplica, té la paraula el Sr. López Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies. Jo no he dit que no es fes absolutament res, jo he dit que allò que es feia quedava molt centralitzat, em sembla que el Sr. Pons ha parlat de jacobinisme cultural dins les illes. En realitat la qüestió és fàcilment comprovable, només fa falta repassar les actuacions fetes dins l'any 1991 i veure on s'han realitzat.

La baixa que nosaltres proposam per als 8 milions afecta les inversions immaterials. És claríssim, les inversions immaterials s'han qualificat avui matí com a calaix de sastre; bé, la Sra. Teresa Riera ha parlat que haurien de ser calaix de modista, potser seria més convenient, en qualsevol cas sabríem on són les tisores per anar retallant les inversions. Si són immaterials seran males de tallar, d'altra banda, però com a mínim les concretaríem i aquesta és la finalitat de l'esmena: Agafar una quantitat que ja està prevista dins el programa d'exposicions i fixar-la pressupostàriament i conceptualment, de forma que sigui un punt de referència inexcusable per a la Conselleria, però també per al coneixement dels ajuntaments, que són els que s'hauran d'acollir a partir d'iniciatives pròpies a les ajudes que puguin rebre o puguin obtenir de la Conselleria. D'aquesta manera, repetesc, a més a més de fer-se present a detenninades pàgines negres encara que tinguin piquets color d'or, la Conselleria també seria present a més pobles de les Illes Balears i tots els ciutadans i ciutadanes de les Illes ho agrairíem.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. López i Casasnovas. Passam a l'esmena següent, que és la 2593, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, en la qual

es rectifica la quantia de l'alta i la baixa, que són 25 milions de pessetes. Té la paraula el Sr. Tur Ferrer.

EL SR. TUR I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

Aquesta esmena per a la creació d'un museu etnològic a Formentera, amb una assignació de 25 milions de pessetes, ve motivada per la necessitat que té l'illa de Formentera de comptar amb una instal·lació d'aquest tipus degut, per una banda, que tenint en compte les peculiars característiques que té Formentera, que fan que durant bona part de l'any la població es vegi duplicada i dins i tot quintuplicada per visitants i gent de fora que fan que allò que és propi quedi en part eclipsat, corre el perill que amb el pas dels dies poguessin arribar-se a perdre tant els costums com tota classe d'eines i ormetjos que els nostres avantpassats van fer servir durant molts de segles per a la seva supervivència.

Per una altra banda, hem de creure que aquest Govern, que vetlla pels interessos d'aquesta Comunitat i que una de les seves tasques és impedir que tot allò que propi d'aquestes illes i corre el perill de degradar-se i ser absorbit per tants costums que vénen de fora de la nostra Comunitat, farà tot el que estigui en les seves mans per recuperar tot el que sigui possible de la nostra cultura i posar-ho al lloc que li correspon.

És per tot això que creim molt necessari que aquesta esmena tenguí el suport majoritari d'aquesta Cambra i que es comenci per aquí, per Formentera, creant aquest museu etnològic, ja que, essent la més petita de les illes, segurament és el lloc que corre més perill de perdre les seves senyes d'identitat. Ja que veig que totes les esmenes que s'han presentat tant per Eivissa com per Formentera no han tengut massa acceptació pel grup majoritari, voldria recordar que algunes vegades ha sortit algun diputat del Grup PPUM que es deia defensor a ultrança de tot el que tingués relació amb Formentera. Idò ara és l'hora de portar-ho a la realitat, desitjaria veure el seu vot afirmatiu per a aquesta esmena núm. 2593/91. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Grups que vulguin intervenir? Té la paraula el Sr. Marí Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Només contestar al portaveu del Grup SOCIALISTA que estam molts contents que faci aquesta proposta. Encara no estic molt avesat a la terminologia pressupostària, però ell sap molt bé, sap perfectament bé que des de les institucions d'Eivissa feim el necessari perquè es vegi doblada la quantitat per aquest museu, per al qual ell demana 25 milions. Ell i la seva companya saben molt bé que s'han fet moltes accions i que ell i jo fins i tot vàrem buscar una casa. Per tant, jo li demanaria per favor que no avancin esdeveniments, que no vulguin dir que aquest diputat que parla s'ha oposat a la creació d'aquest museu de Formentera, que tenguin un poc de paciència i la seguretat que des del Consell d'Eivissa i també des d'aquest Parlament es farà el necessari perquè de seguida que sigui possible Formentera tenguí aquest museu que ells demanen avui. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Tur. Per torn de rèplica, té la paraula el Sr. Tur.

EL SR. TUR I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

Veig que s'ha parlat de tenir paciència, jo crec que fins ara se n'ha tengut molta esperant totes les demandes que - s'han fet no durant aquesta legislatura, que com aquell que diu acaba de començar, sinó en altres anteriors. Estic molt content que hi hagi una predisposició i que es dobli la quantitat per a aquest museu etnològic de Formentera. També m'agradaria saber a quina partida dels pressupostos figura aquesta quantitat doblada a la qual s'ha fet referència. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Per contrarèplica, té la paraula el Sr. Marí i Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Jo li he parlat de quantitats, no li he parlat de data fixa. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Com que hem esgotat el torn habitual, simplement per fixar la posició i per dir que el Grup MIXT i particularment aquest diputat donaran suport complet a aquesta esmena presentada pel Grup SOCIALISTA i que té una finalitat claríssima. El que ens agradaria és que els qui poden fer això ho plasmin en una realitat i també li prestin el mateix suport, perquè 25 milions són pocs, però crec que entre aquests i els que hi pugui haver es podrà dur a terme aquest projecte que espera l'illa de Formentera i que ja es fa anunciar aquí com a cosa que es faria en aquest Parlament. Per tant, el nostre suport incondicional a aquesta esmena. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Passam al Programa 4550, promoció de la cultura, Esmenes 2594, 2595, 2597 i 2588 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que van agrupades. Té la paraula el Sr. Marí i Serra.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sra. Presidenta. La última, que vostè ha dit 2588, és 2598.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

Aquesta esmena parla de crear cases de cultura als municipis d'Eivissa, una a Santa Eulària del Riu, una a Sant Antoni a Portmany, una a Sant Josep de sa Talaia, una a Sant Joan de Labritja, tots i cada un amb una partida de 5 milions de pessetes. S'ha presentat aquesta esmena per intentar corregir una cosa tantes vegades defensada pel nostre grup en aquesta Cambra, com és la mancança d'infraestructura a l'illa d'Eivissa. Bastarà recordar que quan ahir la Sra. Consellera va anomenar totes les cases de cultura que hi havia pels pobles de Mallorca i de Menorca, els consellers socialistes d'Eivissa, almanco els d'Eivissa, varen tenir una mica d'enveja - enveja sana, per descomptat - pel fet que els nostres germans de Mallorca i de Menorca tinguessin tantes cases de cultura, cosa que a Eivissa encara no tenim.

Per tot això, demanam que, conjuntament amb els ajuntaments, que estan segurs que estaran d'acord, comencin un procés per tal de dotar els municipis abans esmentats d'una cosa tan elemental com són les cases de cultura, tema en el qual, com he dit abans, a Eivissa no s'ha fet res. Sabem que amb aquestes que proposam no solucionam tot el problema, però també som conscients que s'ha de començar per alguna banda i ja ens donaríem per satisfets si acceptaven aquesta esmena, de la mateixa manera que estam segurs que el poble d'Eivissa també ho agrairia. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Grups que vulguin intervenir? Pel Grup MIXT, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument, per dir que a pesar que continuam aplicant el criteri quant a la nostra intenció de vot, com que aquí es tracta d'una realització tan important com les cases de cultura i no és localista, perquè no han oblidat cap sant dels que conformen el santoral eivissenc, puc dir que és més aviat una realització de tipus insular i per tant li donarem suport. No ens abstenem, sinó que també donarem suport a aquestes esmenes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup PSM-EEM, té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sí, només per dir que la nostra postura serà de suport a aquestes esmenes, perquè, com s'ha dit aquí, el dèficit d'infraestructura cultural és palès, és claríssim, i les quantitats, si bé són 5 milions cadascuna, tenen el valor d'obrir partida, perquè altra cosa no es pot fer amb 5 milions. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. López i Casasnovas. Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies. Referent a aquestes esmenes, que són de creació d'infraestructura cultural a diferents pobles d'Eivissa, jo voldria posar a discussió unes quantes reflexions. Açò significa obrir unes partides pressupostàries, obrir unes expectatives de cases de cultura, però jo crec que aquesta no és la política més adequada, sinó que seria saber si els ajuntaments disposen o no disposen de locals adients per dur endavant la construcció de cases de cultura, si disposen o no de terrenys, si tenen els projectes, etc., etc.

Com que en aquest moment açò no se sap o no s'ha fet arribar fins a la data d'avui, jo crec que és molt més important que tots els diputats - o consellers, en aquest cas concret - d'Eivissa i Formentera durant aquest any vagin estimulant els ajuntaments d'Eivissa i Formentera perquè facin la previsió de cases de cultura dins el seu terme municipal, tinguin fins i tot previsió pressupostària de cara al proper exercici, perquè ens podrien trobar que ni tal sols tinguessin açò i afectaríem una sèrie de partides que arribaríem a final d'any i no es podrien executar de cap de les maneres. Perquè no hi hagi cap dubte - i crec que ningú no dubtarà de les meves paraules, perquè no ho vam fer nosaltres - que cases de cultura, a Menorca, si no ho record malament crec que n'hi ha dues, les de Maó i Ciutadella, i la de Ciutadella no la va construir el Govern balear, la va fer el Consell Insular de Menorca. Per tant, no és que des d'aquí s'hagi dut una política discriminatòria vers una illa, no ha estat açò.

Que les infraestructures culturals són necessàries? Jo quasi m'atrevesc a dir que són necessàries i, tant com va passant el temps, imprescindibles, però alerta, no hem de voler fer i sobrepassar una sèrie d'obres el problema de les quals no és la inversió, sinó l'efectivitat de les activitats que després puguem desenvolupar allà dins, el manteniment i el cost. Aquest és el problema greu que moltes vegades tenen les administracions locals i açò també es demostra amb la carrera que tindrem oportunitat de veure més endavant de centres de tercera edat, que ja no són centres de tercera edat, sinó que cada poble vol tenir 3, 4, 5, 6, 7 habitacions amb el seus llits i les seves assistències, etc., etc.

Per tant, tot i estant d'acord que hi ha una mancança d'infraestructura cultural per tot, en aquest cas concret de l'illa d'Eivissa valdria la pena recollir aquesta intencionalitat i aquesta motivació que vostè ha exposat molt bé per incentivar els ajuntaments que facin aquesta previsió i dins aquest any 1992, que esdevindrà transcendental per diversos motius - un, que hi haurà la segona fase d'aquesta gestió ordinària que deim, però principalment perquè s'hauran de fer totes les negociacions quant a transferències de competències en matèria de cultura i esports - anem a programar de cara al 1993 l'efectivitat de la realització d'aquestes intencions, sanes intencions que vostè proposa i jo respecto, però que tem que, pel fet de ser aprovades, esdevendrien també, no sols insuficients, sinó impossibles d'executar dins els proper exercici i acabaríem el 1992 havent afectat una sèrie de partides sense poder fer cap tipus de realització, perquè de la seva intervenció jo he interpretat que vostè no pretén que el Govern balear comenci a fer la inversió de comprar el solar o l'edifici, sinó que participi en la creació de cases de cultura en col·laboració amb els ajuntaments, que són els que han de posar la infraestructura inicial bàsica.

Si no he entès malament, crec que aquest és el sentit que vostè ha dit. Doncs, recollint l'esperit de la seva intervenció, jo quasi li diria que tingué paciència i en aquest cas li dic amb tot el meu respecte que retiri aquestes esmenes o, si no ho fa, que prengui bona nota per començar a fer feina pel camí que vostè ha apuntat indirectament i que amb caràcter testimonial també ha suggerit el Sr. López Casanovas, perquè en açó ens trobarà a tots. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Per rèplica, té la paraula el Sr. Marí i Serra.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Sí, Sra. Presidenta. Nosaltres ja hem tengut en compte el que diu i per això des d'un principi dèiem que es fes d'acord amb els ajuntaments i que estàvem segurs que aquests hi estarien. Parla dels costos. Jo supòs que els pobles de Mallorca també en tenen i ho poden suportar; per tant, pens que a Eivissa també podríem. Quant a si tenen locals disponibles, sabem que algun ajuntament sí i d'altres que si els proposen que hi ha 5 milions només per començar, estic segur que el buscaran. Sobre que nosaltres comencem a fer feina, jo pensava que vostès estarien un poc més informats i que els ajuntaments d'Eivissa, per cert que la gran majoria governats per vostès, ja els haurien demanat aquesta infraestructura. Si no ho han fet, tal vegada nosaltres ens hem avançat, però continuam, insistim i mantenim aquestes esmenes, perquè creim que és urgent i necessari que això es faci a Eivissa. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Serra. Passam a l'Esmena 2596, del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Sr. Tur.

EL SR. TUR I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

Aquesta és una altra esmena de les mateixes característiques que les que s'han debatut fa un instant i tracta de la creació d'una casa de cultura a Formentera amb una dotació de 5 milions de pessetes. No em vull estendre molt perquè ja s'ha parlat d'aquest tema fa uns moments, però voldria deixar clar que crec que l'illa de Formentera, a més d'aquesta casa de cultura, té manca de moltes altres instal·lacions, però que aquesta que ara tractam té prou importància. També he sentit aquí que a Menorca n'hi havia dues i que les havia fet el Consell de Menorca; això demostra que el Consell de Menorca tenia molta més sensibilitat per a la cultura que no tenim a les illes de més al sud, com són Eivissa i Formentera. Voldria que aquesta proposta es votàs a favor. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur i Ferrer. Grups que vulguin intervenir? Passam a l'esmena 2599, del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

Aquesta esmena ve precedida d'un llarg debat parlamentari amb motiu d'una proposició no de llei sobre l'assignació d'una partida pressupostària de 100 milions de pessetes referida a l'adquisició de llibres de text. L'esmena planteja 50 milions de pessetes per a adquisició de llibres de text en català, que serien adjudicades a través de les associacions de pares d'alumnes de les Balears a les famílies més necessitades, les famílies que tenen dificultats per afrontar l'adquisició del material escolar.

Això té una doble finalitat. En primer lloc, impulsar la normalització de la llengua catalana, que és una competència exclusiva de la Comunitat Autònoma. Per moltes campanyes que hi hagi, constatarem - basta anar pels carrers d'aquesta ciutat - que la normalització és una gran assignatura pendent, que l'erosió social que sofreix l'ús de la llengua catalana a nuclis importants de les Illes Balears, començant per aquesta mateixa ciutat, és realment preocupant i que, per tant, els esforços que s'han de fer a l'escola encara són molts.

Es planteja que es faci aquesta distribució en contacte amb les associacions de pares d'alumnes perquè hi ha una experiència realment nefasta, que ja va ser denunciada per aquest diputat: L'actuació de la Direcció General d'Educació, el Sr. Rotger, que va agafar els 100 milions de pessetes, els va fer a trossos de 250.000 i els va col·locar a tots els centres uniformement. Ja varem dir que nosaltres no volem tractar com a iguals aquells que realment no ho són, que no tots els pressuposts familiars d'aquestes illes tenen les mateixes dimensions.

Ho vaig dir i ho repetiré: Hi ha famílies que es podrien permetre perfectament el luxe de comprar els llibres en català, en castellà o en anglès enquadernats en or, fins i tot amb enquadernacions del Sr. Brugalla, que era un gran enquadernador, però n'hi ha que per afrontar l'adquisició de llibres de text a principi de curs passen realment moltes dificultats. Qui coneix realment la situació de les famílies? Les associacions de pares d'alumnes. Varen ser aquestes mateixes associacions de pares que varen denunciar d'una forma rotunda l'actuació del Sr. Rotger i l'assignatura continua pendent.

Què passa enguany? Quants de milions de pessetes tenen destinats a afrontar el problema de l'adquisició de llibres de text? Hi ha cap partida consignada? Nosaltres no l'hem vista, però per experimentar models educatius sí que hi són, els 100 milions i per preparar transferències, 67 milions. Això és com allò del "Delenda Cartago", Sr. Huguet; això és vigent, no ho record simplement per fer caricatura, ho record perquè cada vegada que treim una partida que és d'absoluta necessitat, com el fet de destinar 50 milions de pessetes a l'adquisició de llibres de text per tal que les famílies que ho passen malament, que són moltes - passam una recessió econòmica, hi ha moltes dificultats i n'hi ha moltes - i vostès tenen un compromís d'ajudar-les.

Ara li diré una cosa important: Quan el Sr. Rotger es va veure amb aquests 100 milions de pessetes va dir que allò era l'inici d'una política educativa, que era l'inici d'un camí, que farien moltes coses i que allò era la demostració d'una política educativa. Molt bé, arriba el pròxim pressupost i net, no hi ha ni un duro, s'ha acabat la política educativa. Com que els 100 milions de pessetes varen ser una esmena del CDS que va tenir el suport unànim de tota aquesta cambra, damunt aquella esmena ell va fer un muntatge propagandístic, però una vegada

gastats els 100 milions s'ha acabat la política educativa, ja no n'hi ha més.

¿S'adona com dins aquesta Conselleria hi ha una quantitat de fantasmades informatives i d'enganys als ciutadans de vertader jutjat de guàrdia, com ja vaig dir en aquell moment? Les associacions de pares ho varen denunciar i nosaltres recollim una necessitat plantejant que aquestes associacions de pares siguin les que actuïn en la distribució d'aquests 50 milions de pessetes. Això sí: Si evidentment la política educativa del Sr. Rotger ha acabat, seria convenient que aplegàs; no la política educativa, sinó el Sr. Rotger. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Altres grups que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari PP-UM, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Manco mal que es tracta del Sr. Rotger; si no, diria que vostè té una obsessió i el somia, perquè crec que avui ha estat la persona o el càrrec públic del Govern balear que s'ha anomenat més vegades durant aquest debat pressupostari.

Efectivament vostè ha endevinat el clau: Allò va ser una esmena que es va transaccionar i es va negociar amb tots els grups polítics d'aquesta cambra, però les situacions en què es troben els diferents grups polítics canvien, açò vostè ho entén perfectament, perquè per qualque cosa pertany a un partit polític sòlid i organitzat que té un tipus d'actuació en uns casos i un tipus d'actuació en uns altres, segons que tengui o no suport suficient. Sr. Damià, açò no és una arma que ens puguem tirar mútuament els partits que teòricament i pràcticament som alternatius, perquè les situacions en aquestes illes moltes vegades no són prou desfogades perquè els partits polítics puguin fer camí sols, perquè és molt difícil guanyar majories absolutes, i açò vostè ho sap.

Per tant, aquella negociació era lògica dins un arc parlamentari on la correlació de forces no solament esdevé molt equilibrada, sinó que, a més a més, és una constant que un grup majoritari, però que no pot treure endavant els seus programes per si sol, ha de tenir una gran dosi de negociació, negociació que, per altra banda, volem mantenir exactament igual en els temes fonamentals i crec que - s'ha encetat una nova política dins l'esfera d'aquesta Comunitat Autònoma, fins i tot amb una majoria absoluta.

Referent al tema educatiu, jo li he d'agrair l'explicació que vostè fa. Per què li he d'agrair? Perquè no és cert. El que no hi haurà serà partida pressupostària definida per a adquisició de llibres de text, d'acord, però encara que no li agradi, Sr. Pons, sí que hi ha partida pressupostària d'aquests famosos 100 milions de pessetes per experimentar el model educatiu de la mateixa Comunitat Autònoma, per posar-lo en experimentació, i quant a aquesta experimentació el Govern entén que hi ha unes altres activitats que són prioritàries a la simple subvencioneta puntual per a adquisició de llibres. Aquesta és la diferència, no n'hi ha cap altra, però no estigui tan obsessionat amb el Sr. Rotger, no el faci plegar tan prest, ja veurem si aquest model surt endavant o no hi surt i el qui té la responsabilitat d'organitzar la seva

Conselleria que decideixi si li va bé o no li va bé l'actuació del Sr. Rotger al front d'una Direcció general. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Per a rèplica, té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Huguet, ¿no va dir el Sr. Rotger que això era l'inici d'un programa i que això era una innovació i no sé quantes coses més? No ho va dir damunt aquests diaris que setmanalment, darrerament, es veu que les coses no van tan bé i ha fet mutis, però va durar un parell de mesos que cada setmana es treia, no un conill de dins el capell, els conills van barats, es treia 100 milions de pessetes per a això, 300 milions per a allò altre. Jo vaig dir: Quan arribarà al pressupost, ja el tendrem fet! Ah, però ha arribat el pressupost i ni 50 milions, ni 100, ni 300, ni res.

Tengui en compte, Sr. Huguet, que el que vostè diu dels programes del Sr. Rotger, els tenc aquí davant. "Disseny del procés de les transferències" Que va de delineant, ara que fa dissenys? I això val 100 milions, vostè pot riure, 100 milions més 67, 177 milions darrera aquestes bajanades i quan es tracta d'un tema concret com el que li explic, si els 100 milions varen ser positius en un moment determinat, què passa? Que les famílies que tenien necessitat que els ajudassin per comprar llibres, els ha tocat la loteria? Li he explicat que ens trobam en un procés de recessió econòmica, basta que llegeixi els diaris i s'informi pel carrer, hi ha més dificultats que mai.

Vostès viuen amb la cabòria que som una Comunitat esplèndida que vota prosperitat i totes aquestes històries. Clar! Prosperitat pels qui governen, però i el ciutadà que va a peu, com ho té? Ho té malament, estam en recessió, hi ha problemes molt greus i se'ls demana que deixin de fer disseny i d'estudiar models educatius i històries d'aquestes, que l'únic que fan és justificar la presència del Sr. Rotger com a Director General d'Educació, això sí, molt ben retribuïts ell i tots els qui fan aquests dissenys, perquè quan vegem el compte final d'aquesta història farà realment vergonya comprovar el que hi hem enterrat. No hi ha doblers per comprar llibres a les famílies necessitades i vostès gasten els doblers miserablement en anuncis i per fabricar fantasmes com el disseny del procés de les transferències, aquesta és la realitat crua. Jo comprenc que vostè ha de venir a donar a cara pels qui no hi són, ho ha de fer per força perquè és del seu grup polític, però francament, Sr. Huguet, crec que a mesura que va avançant el debat la seva posició esdevé de cada vegada més insostenible. El compatesc. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Passam a les esmenes 2600, 2601, 2604, a la qual es rectifica el subprograma de la baixa, que és el 121.000, i totes tres van agrupades. Té la paraula la Sra. Bassa.

LA SRA. BASSA I CUBELLS:

Gràcies, Sra. Presidenta. El tema de les cases de cultura als pobles de Mallorca crec que ja s'ha debatut molt i a posta serà molt breu. Aquestes tres esmenes fan referència a la creació d'una casa de cultura a Manacor per un import de 5 milions, una

altra a Lloseta pel mateix import i una a Sóller també pel mateix. Els meus companys que m'han precedit i fins i tot diputats d'altres partits que han anunciat que donarien suport a aquests tipus d'esmenes ja les han justificat. Creim que aquesta infraestructura cultural és una necessitat bàsica i que el Govern balear no té excusa per no aportar-hi més pressupost. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Bassa. Altres grups que vulguin intervenir? L'esmena següent és la 2602, que ja s'ha debatut. Passam a l'Esmena 2603, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, a la qual es rectifica el subconcepte de la baixa, que és el 6.400. Té la paraula el Sr. Tur i Torres.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

Fa poc, el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, per acord pres per unanimitat, va acordar la creació de l'Enciclopèdia d'Eivissa i Formentera, per cert a proposta del Grup Socialista del Consell i també, com per desgràcia sol passar, darrera l'illa de Menorca, que du un gran avantatge en l'elaboració de la seva enciclopèdia i de la de Mallorca, que també ja fa temps que fa aquesta tasca. La nostra preocupació en aquest moment és que detectam de que l'equip de govern del Consell responsable de dur endavant aquesta enciclopèdia entén com una barrera quasi insalvable l'elevat pressupost d'aquesta enciclopèdia i ens preocupa el seu futur, no que no es pugui arribar a dur a terme, sinó que no pugui sortir amb la qualitat i la profunditat que mereix aquest treball.

Evidentment el cost és elevat, s'han pressupostat prop de 80 de milions, però m'he assabentat que la de Mallorca, que s'ha previst que sortiran uns 12 volums que costaran prop de 40 milions cada un, excedeix molt el cost de la d'Eivissa i Formentera, cosa lògica i natural, però és evident que aquests estudis, que han de tenir la necessària qualitat i profunditat, han de ser d'un cost elevat. Nosaltres hem manifestat reiteradament que creim que les fonts de finançament que es podrien trobar per a aquesta enciclopèdia són moltes i en aquest sentit, amb vertader desig de col·laboració, volem donar una mà a l'equip de govern aportant aquesta esmena als pressupostos del Govern per al 1992, a fi que la Conselleria col·labori amb 15 milions de pessetes per a l'exercici del 1992.

Creim que aquesta feina va per llarg i que hi haurà possibilitats de fer altres aportacions, però en principi, per a l'exercici del 1992, serien 15 milions de pessetes a fi d'aportar una col·laboració a aquesta enciclopèdia. Ens costa que a la de Mallorca també es fa així; per tant, creim de justícia que també es faci per a l'Enciclopèdia d'Eivissa i Formentera, agreujada o ampliada aquesta importància en el sentit que l'illa de Mallorca té l'avantatge que representa tenir una universitat a l'hora d'elaborar una enciclopèdia i en canvi l'illa d'Eivissa, naturalment, no disposa d'aquests fons humans que dona el fet de tenir una universitat i per això creim amb més motiu que es de justícia aportar almanco aquesta quantitat que nosaltres proposam avui. Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur i Torres. Pel Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats. Una breu intervenció per dir que nosaltres donarem suport a aquesta esmena, que està esmenada quant al subconcepte, però no quant al subprograma. Dic això perquè es podria dir - almenys a la còpia que jo tenc de l'esmena - que el subprograma al qual s'atribueix, el 458.001, és defensa del patrimoni, però l'important, quant a la baixa, és el subconcepte, que és aquest famós subconcepte tantes vegades repetit de les inversions immaterials.

Per tant, nosaltres, per materialitzar aquest projecte de l'Enciclopèdia d'Eivissa i Formentera, que crec que el Consell d'Eivissa, a pesar que encara no hagi aprovats els pressupostos hi preveu una partida de 5 milions de pessetes; no voldria equivocar-me, però així ho va dir el Conseller de Cultura insular, un suport econòmic que crec que li vendria molt bé perquè es pogués plasmar una realitat i sense so tir de la secció, segons he entès, es faria aquest canvi de partida i es podria dur a terme sense el llarg termini que suposarà si s'ha de fer amb compromisos plurianuals, econòmicament parlant, del Consell Insular. Per tot això, també donarem suport a aquesta esmena. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el representant del Grup Parlamentari PSM-EEM, Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Nosaltres volíem dir al Grup PARTIT POPULAR -UNIÓ MALLORQUINA, que es el qui dona suport al Govern, que digui a la Consellera que deixi estar la comèdia i doni suport a l'enciclopèdia d'Eivissa i de Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. López i Casasnovas. Pel PARTIT POPULAR - UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. Marí i Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

"Yo que siempre me afano y me desvelo / por parecer que tengo de poeta / la gracia que no quiso darme el cielo". Què hi farem? Dit això, voldria dir al Sr. Tur i Torres que li agraiïm no solament aquesta mà que diu que vol donar al Consell Insular per fer aquesta enciclopèdia, sinó que jo crec que ha de donar les dues i fins i tot els dos peus, ja que hi ha algú que pareix que parla amb aquestes extremitats. Dit això m'agradaria saber que és aquesta qualitat de la qual ell dubta. Nosaltres ho hem buscat i ell sap molt bé que pal dir moltes de coses pel coneixement directe que té d'una institució que hi ha a Eivissa, a la qual tal vegada no hem pogut fer el cas que ens havia demanat. Ens havia demanat 80 milions de pessetes, 80 milions de pessetes,

per fer l'Enciclopèdia d'Eivissa i Formentera, no per editar-la, i evidentment, que més voldria el Consell Insular d'Eivissa i Formentera que tenir 80 milions de pessetes, però desgraciadament no els tenim.

El Sr. Tur també diu que a Mallorca tenen una universitat - la Universitat de les Illes Balears, per cert - però jo, que he tengut la sort d'anar-hi, no a la Universitat de les Balears, que encara no existia, però sí a la de Barcelona, trop que un dels avantatges que té una universitat és ser l'alma mater d'aquests fills universitaris que llavors s'expandeixen per tot el territori. A Eivissa no tenim universitat, però afortunadament tenim universitaris, als quals nosaltres encarregarem l'elaboració d'aquesta enciclopèdia a la qual, com molt bé s'ha dit aquí, el Consell Insular d'Eivissa i Formentera destina 5 milions de pessetes. Tant de bo se n'hi puguin destinar alguns més! Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Tur. Té la paraula el Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Per dues qüestions d'ordre. La primera, que hem sentit una expressió que ens agradaria que fos retirada i no sabem si es dirigia a un membre del nostre grup o d'un altre, perquè no s'ha dit. Això de parlar amb els peus no crec que sigui una expressió lògica, normalment es parla amb la boca i qualque vegada amb les mans, els peus són molt mals de veure. La segona és que en cert moment el President ha llevat la paraula al Sr. Huguet i ens ha marcat que les intervencions fossin respecte del qui defensa l'esmena o del grup que la presenta. Hem escoltat una intervenció en aquests moments que en un 70% s'ha dirigit al Grup MIXT, que no tenia cap esmena sobre aquest tema. Ens agradaria saber quina és la postura sobre el tema en aquests moments.

EL SR. PRESIDENT:

Per a rèplica, té la paraula el Sr. Tur.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Tur, de la seva intervenció jo entenc que acceptaran aquesta esmena o que la votaran a favor. Si és així, Sr. Huguet, si m'ho pot confirmar després. Aleshores, a mi m'agradaria haver-ho entès més clar en la primera intervenció, cosa que faria que ara la meua fos en un sentit o en un altre. En aquest moment vull deixar ben clar que si han d'acceptar aquesta esmena em limitaré a agrair-los la bona predisposició que hauran tengut i el fet fet de reconèixer que és convenient, bo i saludable que aquesta Conselleria o aquest Govern, igualment com fa amb altres enciclopèdies, en aquest cas la de Mallorca, també doni suport l'Enciclopèdia d'Eivissa i Formentera. Repetesc que si fos així no entraria en la polèmica ja debatuda a Eivissa sobre la qualitat o l'Institut, cosa que crec més correcta perquè si no podríem treure el debat de la qüestió. Si no és així, esper poder tenir un altre torn de contrarèplica, perquè en aquest moment em sent indefens per fer una altra intervenció.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur i Torres. Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Ens cenyirem al Reglament per referir-me d'alguna manera a l'última intervenció del proponent d'aquesta esmena, com pertoca, per dir que si efectivament aquesta esmena és aprovada i es pot disposar d'aquesta quantitat per dur a terme una realització cultural per part del Consell d'Eivissa i Formentera, nosaltres estarem molt d'acord. Fins i tot jo que no he anat a la Universitat - hi he anat, però no he acabat els estudis - ni tampoc al seminari, però - m'han ensenyat que els que hi van saben tancar la porta, pel que s'ha dit aquí i sé que el meu defecte evident és als peus - per ara només és als peus -, si això pot servir perquè s'hagi acceptat aquesta esmena, això que jo tenc més malament (per no dir-ho en termes col·loquials, que seria una altra cosa), ho sacrificaria perquè aquesta esmena progressi. Supòs, anticipadament, que no es feia referència a aquest defecte físic dels meus baixos, però ja avanç que fins i tot així ho admet. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Anem a veure si centram un poc aquest debat i aquesta esmena. És molt mal de fer rallar i sortir amb una qüestió d'ordre quan s'entra i surt i no se sap a qui es fa la intervenció. Estava perfectament definit que la intervenció anava dirigida al grup parlamentari que havia presentat l'esmena, que és el Grup SOCIALISTA, i punt. L'únic que s'ha fet són una sèrie de consideracions a l'exposició que ha fet el grup que presenta l'esmena, i punt. No s'ha fet absolutament res més.

Centrant el debat, i en això estic d'acord amb el portaveu del Grup SOCIALISTA, aquí no hem de discutir la qualitat o no qualitat, el disseny que farà la investigació i qui no la farà, perquè no és problema d'aquest Parlament en aquests moments, sinó que en tot cas ho haurà de decidir el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, si és que la iniciativa és seva, perquè a altres illes la iniciativa parteix d'altres institucions com l'Obra Cultural de Menorca, en el cas de l'Enciclopèdia de Menorca. Què més voldria l'Enciclopèdia de Menorca! Vuitanta milions només per fer la recopilació de dades! Per favor! Anam a veure en Pep Francisco Vidal i s'afaita de cop, si li deim açò! (Açò és una dita col·loquial; els qui el coneixem ho sabem ben cert).

Per tant, entenent que açò és un bé necessari, jo proposaria una transacció. Sr. Alfonso, vostè després haurà d'intervenir perquè li ho consulten. Jo propòs una transacció. He dit Sr. Alfonso, perquè és el qui du el tema del pressupost en partides. La transacció seria la següent: Passar de 15 milions a 5, a 5, i la baixa seria a la Secció 13, Subprograma 422.002, Centre de cost 13.20.1, Subconcepte 64.000.

Prosseguim, idò, aquest debat amb la paraula sortida de la boca, deixem les extremitats tranquil·les i posem-nos tots tranquils.

L'Enciclopèdia val la pena i pot superar qualsevol tipus d'entrebanc com els que hi hagut fins ara. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. Tur i Torres, puc entendre s'admet aquesta esmena transaccional? Estan d'acord tots els grups?

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sra. Presidenta i Srs. Diputats: És que no sabem quin programa és el 422 de baixa, és a dir, no el trobam.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, si pot precisar ...

EL SR. HUGUET I ROTGER:

No puc precisar. Més clar, aigua. Sr. Josep Alfonso, m'ajudi. És el subprograma 422.002. És aquest d'aquí. "Experimentació i difusió del model educatiu", pàgina ...

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Si, Sra. Presidenta. Acceptam l'esmena i, a més, trobam que la millorada, perquè s'ha rebaixat d'uns plans que nosaltres a l'esmena anterior ja demanàvem que es començassin a retirar.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Passam a les esmenes 2605, 2606, 2607, 2608, totes del Grup Parlamentari SOCIALISTA i que van agrupades. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

Curiosament, dins el pressupost de Cultura hi ha una partida que engloba llibre i tercera edat - no acab de veure perquè s'hagi de fer aquesta agrupació, però així està - que té un muntant de 100 milions de pessetes. Quan hem repassat el programa relatiu a la promoció de cultura dins la tercera edat, hi hem trobat conferències, excursions, concerts, exposicions, etc.. Tot això està molt bé i no ho discutim, però pel que fa a la tercera edat, ja ho he dit amb motiu d'una de les esmenes que he defensat al llarg d'aquest debat pressupostari - si no callau, no es pot intervenir - el tema d'una de les esmenes que he defensat ha estat la necessitat de considerar que en relació amb la tercera edat tenim una ocasió que no es pot deixar passar, i és que tota aquesta gent ha viscut una experiència històrica única, situacions polítiques molt diferents.

Són supervivents de l'època de la restauració - encara en queden -, de la dictadura de Prima de Rivera, de la segona república, de la guerra civil, de la dictadura franquista, de l'adveniment de la democràcia, persones que han viscut coses dins la seva illa, dins el seu petit poble, que pràcticament no han conegut més vida que aquesta o unes altres que han tingut l'experiència vital d'una emigració - amb motiu del cinquè centenari ara es fan coses molt positives a les quals nosaltres donam suport, de recuperar el contacte amb l'emigració mallorquina, pràcticament una deixa

històrica important, perquè és una font històrica de primera magnitud - i en tot això hi ha una gran experiència acumulada.

També hi ha l'experiència d'haver viscut un sistema econòmic que ja no existeix: Una societat rural, bàsicament; una societat amb elements de tipus artesanal amb uns nuclis industrials que ha estat completament escombrada, completament canviada per l'economia que avui tenen les Illes Balears, que és una societat de serveis amb molta comunicació amb el continent europeu i que, per tant, tot això forma part del passat. On es troba, aquest passat. Es troba, evidentment, en documents escrits, en documentació gràfica, però hi ha uns grans arxius vivents, que són les persones de la tercera edat. Evidentment no tothom ha tingut la mateixa experiència, però un mostreig ben fet de cada una de les Illes donaria un resultat realment extraordinari.

Per tant, hi ha una gran assignatura pendent en relació amb la tercera edat. Crec que a la tercera edat s'hi han d'acostar amb el màxim respecte, és gent que ha tingut unes vivències molt dures, han viscut temps molt difícils, circumstàncies històriques canviants, moltes vegades dramàtiques o tràgiques i, per tant, tot aquest tresor vital no es pot perdre.

Què podem fer? Evidentment, hi ha un sistema de pensions, hi ha un sistema assistencial que ha significat una millora important. Es pot dir que la tercera edat és un segment de la població bastant satisfet, perquè aprecien el que val viure una mica bé, encara que sigui al final de la vida. Són, per tant, un sector que jo qualificaria d'agraït, que agraeix les coses que es fan per a ells i això és que es molt que es facin, però hi ha aquest element que nosaltres no volem que es perdi: Que aquesta experiència vital es reculli mitjançant l'aplicació d'un element que ja ha donat resultats dins aquestes Illes Balears i concretament dins la Universitat, i aquí vull recordar el nom d'una persona que crec que ha estat el pioner, el que ha donat la pauta i que gràcies a ell ja s'han fet tota una sèrie de treballs, alguns publicats i d'altres inèdits. Em referesc al catedràtic Sr. Joan Miralles i Montserrat, que és un autor d'un qüestionari, un bon qüestionari de cultura oral que permet treballar dins aquesta matèria amb una guia de resultats segurs i garantits.

Creim que si les edicions - i lògicament en alguns casos la recollida prèvia de dades - de la història oral de Formentera, partida de 10 milions; història oral de Mallorca, 10 milions; història oral de Menorca, 10 milions i història oral d'Eivissa, 10 milions de pessetes més, es duguessin a terme significaria una gran passa endavant amb un doble resultat. En primera, tindríem una documentació històrica que no tenim, una documentació històrica inevitablement destinada a perdre's. Fins i tot jo he publicat alguna cosa en relació amb aquesta matèria i és molt tràgic tenir concertada una entrevista amb una persona que ha tingut una experiència vital i que el dia que s'havia de celebrar l'entrevista aquesta persona, aquest arxiu vivent, ja no hi sigui. Això passa contínuament, aquests arxius van desapareixent, aquestes persones moren i amb elles mor tot un món.

Per tant, aquests són els arxius on s'ha d'actuar amb més urgència. A la tercera edat no ens hi podem acostar només amb un sentit paternalista, amb una obsessió electoral per captar-los de cara al dia de les eleccions, sinó que és una mostra de respecte acostar-nos-hi disposats a fer un esforç a nivell pressupostari per recollir tot aquest gran tresor documental que

significa la nostra tercera edat, que ha viscut una època que ja no existeix. Per tant, Sres. i Srs. Diputats, Sres. i Srs. del Govern, crec que és absolutament necessari donar suport unànime a aquesta esmena, perquè si no s'aprova, si no es fa el que aquí es planteja, no dubtin que serà exactament igual que si anàssim a un arxiu i el cremàssim intencionadament. Si deixam morir aquest arxiu vivent sense fer la recopilació d'aquesta història oral, la cultura de les Illes Balears, per ommissió d'aquest Govern de la Comunitat Autònoma, per ommissió de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, haurà perdut una part que no podrà recobrar. Moltes gràcies.

(El Molt Honorable Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Grups que volen intervenir en el torn, a favor o en contra? Pel Grup PARTIT POPULAR - UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. Marí i Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Aquesta tarda a moments sembla inquisitorial perquè només es parla d'incendis i de cremar, només falten els dominics amb el "sambenito" darrera i que ens taxin a nosaltres d'inquisidors i cremadors. Sr. Pons, què més voldríem nosaltres que donar suport a tantes coses necessàries per a aquesta Comunitat Autònoma de les Illes Balears, però sap perfectament que no és possible tot allò que ens agradaria fer. Per tant, no podem donar suport al que vostè proposa. Tal vegada li serveixi de consol, ja que vostè ha esmentat tantes vegades les nostres estimades Eivissa i Formentera com si fossin al darrer lloc de la cultura balear, que li digui que almanco en aquest camp devem ser els primers, perquè vostè, tant com li agrada recórrer arxius, hauria de saber que el Consell Insular d'Eivissa i Formentera ja fa temps que fa això que vostè proposa ara.

Si vostè vol, jo li brind un arxiu de mil·lennis i mil·lennis d'història rural que posam a la seva disposició i que li deixarem amb molt de gust. Això, a naturalment, forma part d'un programa molt i molt antic dins el que cap, que fa una emissora de ràdio a Eivissa i es diu "El nostre camp", que és un autèntic museu de vida i d'història rural. Estic segur que els consells de Mallorca i Menorca, si no ho fan, també ho faran, però no volem donar suport a això que vostè demana. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Pel torn de rèplica, té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Es veu que la creu de defensar el que és indefensable és mala de dur i que el Sr. Huguet l'ha cercat de cirineu, Sr. Marí i Tur, perquè li ajudi a compartir aquest pas difícil. Si jo ves una conselleria que destina de forma racional tots els seus recursos, que ho té fermat i que estableix unes prioritats que en alguns casos podria no compartir, li diria: Miri, les paraules que vostè

ha dit que no poden fer tot allò que els agradaria fer són raonables i sòlides, i hauria de reconèixer que el que es proposa aquí - 40 milions de pessetes, 10 per a cada illa, en relació amb l'elaboració i edició de la història oral - és una cosa que no pot entrar dins el pressupost, però vostè ha llegit el pressupost, Sr. Marí i Tur, i vostè sap que aquesta Conselleria de Cultura, Educació i Esports no es caracteritza per la sobrietat pressupostària ni per la seva racionalitat en les despeses.

Ha pensat en els 150 milions de pessetes escampats per aquí i per allà que gasta en publicitat? Li he dit que vostè com a conseller, la Sra. Pilar Ferrer o el Sr. Lluís Coll de Menorca no en tenen tants com es gasta només per posar anuncis, i llavors vénen els 100 milions de l'experimentació del Sr. Rotger i els 67 milions de la preparació de transferències dels Sr. Rotger. Hem superat els 300 milions de pessetes i no hem fet res! Una vegada que hem posat aquests anuncis, hem fet quatre experiments i hem pagat els quatre amics que fan quatre estudis d'aquests per quedar bé de cara a la galeria, hem gastat més de 300 milions de pessetes, no n'hem gastat 40!

Jo no som cap inquisidor ni parlo de donar gasolina i foc a cap arxiu. Simplement els he advertit d'una cosa: Si no es fan aquestes actuacions, hi haurà arxius vivents que desapareixeran, en desapareixen cada dia. Clar que hi ha recopilacions fetes a Eivissa i a Formentera! Clar que hi ha grans recopilacions fetes a Mallorca! El Sr. Joan Miralles, amb l'ajuda de tota una sèrie de gent de la universitat que hi ha treballat, té moltíssimes converses recollides dins Mallorca inèdites. Idò que s'editin. Per què? Perquè, entre altres coses, aquestes cintes es poden deteriorar, es poden perdre, etc., etc. S'han d'editar, perquè fins que no s'han editat no estan a disposició dels investigadors i si vostè vol investigar sobre Eivissa i Formentera no escoltarà totes aquestes cintes inèdites, ha de consultar un material imprès que en molts de casos ha d'anar acompanyat d'una documentació gràfica.

Com es treballava a les salines, com es pescava, com es treballava el camp, com s'explotaven les zones de muntanya a Eivissa, tot això ha d'anar acompanyat de material gràfic. La gent jove, els infants d'avui en dia - ho he dit abans - tenen una ignorància enorme en relació amb aquest món. Quan he parlat del tema que diuen plantes als arbres, fins i tot m'han recordat que a l'escola Gabriel Alzamora de Palma varen demanar a un infant com es feien les llaunes i va dir que un llauner era un arbre que feia llaunes. Això no és una broma, això és un fet. La ignorància del món passat és enorme; per tant, és necessari que abans que aquest món desaparegui irremeiablement s'actui.

Per tant, jo crec que aquesta proposta d'edició d'història oral, recopilació i edició, que s'editi quan s'hagi recopilat, és absolutament necessària. El problema és que la tercera edat ens va molt bé per anar a fer la passejadeta pel centre, un berenaret, un poc de coca amb verdura, quatre toquets damunt l'espatlla al padrinet, una terminologia paternalista i s'ha acabat la història. Això sí, a l'hora de votar la llista feta i a fer recapte. Consideració cap a aquestes persones en tota la seva dimensió humana i històrica, vostè mateix ho acaba de dir: No poden gastar 40 milions de pessetes en una Conselleria que en crema de 300 per no fer absolutament res més que justificar el càrrec del famós Sr. Rotger. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Torn de contrarèplica, Sr. Marí i Tur.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Sr. Damià Pons, si jo som el Cirineu, vostè deu ser la Verònica i a l'estovalla hi té gravada la cara de la Sra. Munar i la del Sr. Rotger. Dit això, voldria que quedàs ben clar que una cosa és la utopia, que a tots ens agradaria - i ara sí que he fet un "pareado" dolent -, però no hi ha més cera que l'encesa, això és així. Per tant, no pot demanar més sous, perquè no n'hi ha més; deixi tranquils la Sra. Munar i el Sr. Rotger i permeti'm que els felicití, a vostè i aquest al·lot que li va semblar que els llauners eren arbres fruiters. Vol una imatge més polida que ni el Bosco no hauria superat? Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Passam al Programa 4553, normalització lingüística, i a la primera Esmena, la 3014 del Grup Parlamentari MIXT. Té la paraula el Diputat Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

L'alta d'aquesta esmena d'addició que proposam a aquest programa concret va destinada clarament augmentar la dotació de la campanya de normalització lingüística a través d'institucions sense fi de lucre. Les baixes les assignam sempre o quasi sempre al Subconcepte 64.000 i a subprogrames que són d'arts plàstiques. Concretament agafam 24 milions, però sempre d'aquest subconcepte d'inversions immaterials i del mateix subprograma de normalització lingüística, però altra vegada del subconcepte tan immaterial, encara que sigui d'inversions.

M'agradaria fer menció d'un tema que s'ha esmentat abans referint-se a l'Enciclopèdia d'Eivissa i Formentera quan s'ha dit - i és veritat - que una entitat cultural eivissenca, com n'hi ha de paregudes a Menorca i a Mallorca, que essent que aquesta esmena s'ha fet pensant en aquestes institucions sense fi de lucre i pensant concretament en l'eivissenca que he esmentat, aquí s'ha fet una observació sobre un cost molt alt que posava per a aquest estudi de l'Enciclopèdia d'Eivissa i Formentera, cosa amb la qual estic d'acord, però també s'hi ha d'estar que aquesta institució d'Eivissa - i supòs que la de Menorca i les que hi pugui haver a Mallorca - han fet molt per a la normalització lingüística.

Essent President del Consell d'Eivissa i Formentera, fins i tot jo havia tengut els meus més o els meus menys amb aquesta entitat que estic pensant - Per què no dir-ho? És l'Institut d'Estudis Eivissencs -, però se li ha de reconèixer que en aquest cas de la normalització lingüística ha fet molt. Fins i tot ha fet d'assessor desinteressat, en aquest cas, per a les institucions oficials. Allà, com s'ha dit, a pesar que tenim molts d'universitaris no tenim la Universitat, però sí tenim aquestes entitats que poden suplir-la i la supleixen en aquest respecte. Per tant, ni tant ni tan poc; és un reconeixement a la labor d'aquestes entitats o institucions

sense fi de lucre a les quals ens agradaria poder ajudar precisament per la contribució que fan a la campanya de normalització lingüística i en aquest cas, francament, jo no prendria el precedent d'aquest estudi tan car que demanaven per a l'Enciclopèdia d'Eivissa i Formentera i prendria això altre. Si se'm permet, acabaré amb una frase que diu un amic meu que sap llatí, només per a la transcripció: "Si nequam medium capiat, conclusio fares". Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Grups que volen intervenir en el torn, a favor o en contra? Passam, idò, a l'Esmena 2325, del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Abans diré que també agruparíem la 2324 i la 2323, si volen prendre nota, per favor. Són tres esmenes referides a programes concrets de normalització lingüística; una es refereix a una campanya de conscienciació dels joves per a l'ús del català; una altra va dirigida als residents de les Illes Balears que són castellano-parlants recent vinguts i l'altra és en relació amb l'ús de la llengua pròpia en els espectacles de massa i a l'esport.

En primer lloc, nosaltres volem dir que hem d'evitar de totes totes el procés de llatinització de la llengua, és dir, que els joves escolars a les Illes Balears entenguin que l'idioma propi del país és una assignatura que s'estudia, que es coneix, fins i tot que se sap escriure, però que no s'empra, que no s'usa. Aquest procés fa distanciar l'idioma de qualsevol vehicle d'expressió moderna. Pensam que, si és ver la frase del Sr. Royo que l'idioma és un mercat i no una identitat - jo crec que no, que l'idioma, a més de ser un vehicle d'expressió d'utilitat és una expressió d'identitat col·lectiva - tanmateix la gent jove, els nostres adolescents, les persones que tenen el futur del país en les seves mans ha de fer possible la pervivència de l'idioma. Evidentment açò no s'aconsegueix només amb una campanya, però una campanya que relacioni, per exemple, fenòmens d'expressió juvenil, com poden ser la música moderna, el rock, pot ajudar molt en aquest respecte.

Després hi la qüestió de l'ús de l'idioma en els estadis de futbol, per exemple, o a les concentracions de masses. Aquí sí que la Conselleria podria relacionar molt bé temes com les subvencions esportives amb l'ús de l'idioma en aquestes manifestacions que són, repetesc, fenòmens socials de masses. De cara als residents castellano-parlants, als nou vinguts a la nostra terra, crec que hauríem de vehicular missatges integradors positius i pràctics que no fossin objecte de rebuig, diríem, però que a poc a poc l'exemple que ja han donat alguns diputats castellano-parlants en aquesta Cambra de voluntat d'integració a la llengua catalana també fos extensiu a moltíssima gent de les nostres illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que volen intervenir en el torn, a favor o en contra? Pel Grup SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Compartim plenament la preocupació de la normalització de la llengua catalana precisament començant pels sectors joves. Quan passam per davant els col·legis d'aquesta ciutat en concret - en altres nuclis també podria donar un resultat semblant - és realment preocupant veure la recessió de la llengua catalana que s'ha produït entre les generacions joves. Per tant, és necessari dur endavant accions, però accions que es facin amb racionalitat i que creïn una adhesió positiva dels joves en relació amb la llengua catalana.

El Grup Parlamentari SOCIALISTA entén - i convé que quedi al Diari de Sessions -que determinades actuacions de tipus radical que es venen produint- supòs que amb la millor intenció del món, però l'infern és ple de bones intencions - han donat com a resultat que es produís un rebuig per part de sectors importants de joves en relació amb la llengua catalana. Es pot haver aconseguit l'adhesió de petits grups radicals, però s'ha produït un rebuig d'una massa important de joves que al final es la que determina la seva llei: Una llengua que esdevé minoritària és un procés de minorització cada vegada més accelerat.

Deim això sense oblidar que no es pot atribuir la responsabilitat d'aquest fet només a aquestes actuacions desafortunades. Hi ha molts de factors que juguen realment en contra, hi ha una llarga història de marginació, hi ha hagut un immigració de castellano-parlants no integrada i hi ha un contacte amb gent d'altres països. Som dins una societat fonamentada econòmicament damunt el turisme on la llengua de relació és una de les llengües d'aquests altres països o bé el castellà actua com a llengua de comunicació entre la gent d'aquí i la gent de fora i, per tant, el català té realment moltes dificultats per a la seva normalització.

Voldríem valorar molt positivament la proposta que es fa en l'altra esmena en relació a la integració dels castellano-parlants. Creim que és un sector que si no l'atreuen positivament cap a la llengua catalana estimulants que la conegui i l'usi, serà pràcticament impossible a una situació de normalització del català. Sabem perfectament que la presència d'un nucli castellano-parlant que es manté indefinidament, no només es troba en una situació estàtica, sinó que, lògicament, té tendència a provocar l'ús del castellà per part dels que són catalana-parlants, amb les conseqüències que tots coneixem. La llengua que sol predominar en les relacions familiars dels matrimonis mixts entre castellano-parlants i catalana-parlants, per exemple, sol ser el castellà i això demostra que la normalització no avança.

Finalment hi ha un element que crec que és simbòlic, però els símbols són molt importants. Quan hi ha els grans esdeveniments esportius o els espectacles de masses, també hi ha una llengua de masses que actua. Si estan acostumats a cridar dins un cap de futbol -també és una forma d'expressió- quan es marca un gol, si s'empata, si la cosa va bé i la llengua que s'utilitza en aquests espectacles és el castellà, és evident que actua com a llengua de masses amb les conseqüències de sociologia lingüística que tots coneixem: el retrocés en l'ús de la llengua catalana.

Aquestes esmenes, per tant, mereixen el nostre suport i esperam que un Govern que no només ha de tenir com a element programàtic la normalització, sinó que té l'obligació estatutària d'impulsar-la, recollida plenament per una llei, una bona llei, que és la Llei de normalització lingüística de les Illes Balears, també voti a favor d'aquestes esmenes, que haurien de comptar amb el suport unànim de d'aquesta Cambra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr., moltes gràcies. Un comentari addicional: No m'he cercat cap cirineu, sinó que hi ha necessitats fisiològiques que empenyen i per no quedar malament he dit: Si no arrib a temps, surt tu. Res més.

Quant a les esmenes, encara les hagi agrupat, m'agradaria reafirmar que no estic d'acord amb l'expressió que ha dit el Sr. López Casasnovas, que no és seva, sinó d'una altra persona. Jo crec que l'idioma és una senya d'identitat; no és un producte de comerç, sinó una senya d'identitat. Per tant, jo li proposaria que acceptés, no una transacció, sinó un canvi en la baixa de l'esmena 2325, que fa referència a una campanya de conscienciació dels joves per a l'ús del català, i seria a la Secció 13, Subprograma 42.20.02, Centre de cost 13.20.1 i Subconcepte 64.000, amb la mateixa quantitat d'un milió i mig de pessetes.

En aquest sentit, faré un comentari addicional: Cregui que em preocupa fortament aquest rebuig que hi ha, sobretot a les ciutats més grans, de l'ús de la nostra llengua per part dels joves perquè no fa "xic", com diuen ells, rallar en la nostra llengua no és "xic" i em preocupa perquè tem molt -no vull deixar aquesta oportunitat per fer aquesta reflexió- que hauríem de reflexionar seriosament i profundament a veure si el sistema -no vull emprar la paraula imposició- que duim en la qüestió de la normalització és el més adequat. Jo estic convençut que el dia que passem de la concepció de la normalització com una imposició a la concepció de la normalització com una estima i com un fet normal -valgui la redundància- i propi de la nostra identitat, aquest rebuig no es produirà. Per tant, ben vinguda sigui aquesta campanya que aquí es pretén, campanya testimonial, perquè amb un milió i mig de pessetes poca cosa poder fer, però crec que dins aquest model educatiu tan injuriat per altres portaveus val la pena afectar una partida pressupostària en aquest sentit. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet Abans de donar la paraula per si s'accepta o no la transacció, vull fer l'observació que al llarg del matí s'han fet i acceptat propostes de transacció i que jo mateix, en nom de la Mesa, he indicat als portaveus que fessin arribar el text de la transacció. De moment no n'ha arribat cap; faig l'observació perquè abans de passar a la votació de les distintes esmenes a la Conselleria de Cultura necessitam que s'hagin presentat a la Mesa les transaccions fetes. Té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Jo crec que el Sr. Pons ha entès perfectament el problema sociolingüístic que subjeu darrera aquests motius d'actuació que preveuen les esmenes. En primer lloc, hem de dir que el retrocés de l'ús de la nostra llengua entre els sectors juvenils és una constatació lamentablement feaent, es pot veure o sentir només anant pel carrer i no només a Palma, sinó també a altres poblacions, sobretot les més populoses de les Illes.

Quan he dit que l'idioma és un mercat, he fet referència al títol d'un llibre d'un sociolingüista anomenat Royo, que ara està molt de moda, el qual llibre es titulava inicialment L'idioma és un mercat i no una identitat. Van creure que per raons de mercat s'havia de llevar la segona part, perquè el títol no era tan comercial, però jo li he dit que no, que realment un idioma també és una identitat, però sobretot hem d'entendre que l'ús d'un idioma va en funció de la necessitat que els parlants tenen d'aquest idioma i no de raons d'adhesió culturalista. El que normalitza realment és la necessitat social d'utilitzar l'idioma, d'emprar-lo com a vehicle en tots els àmbits de la vida ciutadana.

Imposició. Evidentment jo crec que no hi ha d'haver imposicions de cap casta, però parlant de la normalització e la llengua catalana, el nostre grup no sé fins a quin punt podríem reconèixer que hi ha imposicions. Si s'entén per imposició que per accedir a places de la funció pública s'exigeixi el coneixement de l'idioma propi de la Comunitat Autònoma, això per a nosaltres no és una imposició. Així com un metge per exercir la medicina ha de tenir la qualificació necessària, per tractar, per tenir un contacte directe amb els ciutadans dins la funció pública s'ha de conèixer la llengua dels ciutadans, la llengua pròpia.

Per tant, d'acord també amb la transacció. És una transacció que es remet als sistemes educatius i a una partida d'inversions immaterials - per tant, no hi va malament - i l'únic que jo pens és que no seran només les campanyes que normalitzin la llengua, però ben vingudes siguin aquestes.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Entenc, idò, que transigeix en base a l'Esmena 2325. Record una vegada més als portaveus l'article 123, apartat 2 i 3 del Reglament d'aquesta Cambra, on diu que es presentin per escrit a Presidència les transaccions que es facin. Altres grups que volen intervenir en relació amb aquesta esmena? Sí, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Per una qüestió d'ordre i perquè crec que amb açò trobaré el suport de tots els altres portaveus. Atès que les transaccions es proposen des d'aquí i són canvis a les seccions, encara que avui mat! m'han indicat que es prenia nota directament - el Sr. President té tota la raó, el Reglament és com és, no basta una indicació que es prengui nota - jo li demanaria que abans de la votació ens donés un temps de 10 minuts per fer la recopilació de totes i presentar-les a la vegada.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, Sr. Huguet. Passam a l'Esmena 2321 del Grup PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Ens trobam davant una esmena d'addició de 22 milions per a un objectiu que aquest Parlament ha revalidat des de l'any 1988. Es tracta que a cada una de les Illes Balears i Pitiüses es puguin rebre amb facilitat els canals de televisió i les ones de ràdio que provenen de totes aquelles terres que tenen la mateixa llengua. Aquest Parlament va aprovar, en primer lloc, fer possible la recepció de TV3; a continuació s'anaren aprovant unes partides pressupostàries per tal d'ajudar aquelles entitats de cada una de les illes, concretament de Menorca, d'Eivissa i de Mallorca, per fer possible una bona recepció de tots aquests canals de televisió i emissores de ràdio.

L'any 1990, l'associació Voltor, jurídicament establerta, va presentar a les distintes institucions públiques i als distints grups parlamentaris un pla de consolidació tècnica perquè ja no és només qüestió de la recepció de TV3, sinó que en aquests moments hi ha una sèrie de reptes, que són el Canal 9 del País Valencià, el Canal 33 de Catalunya a més de les distintes emissores radiofòniques institucionals o privades que en definitiva emeten en la nostra llengua.

Aquest pla de consolidació presentat no s'ha llançat excessivament perquè hi ha uns costos molt elevats quantificats en aquesta xifra de 22 milions de pessetes. Dins aquest macroprojecte de viabilitat de la recepció de les distintes televisions i també de les emissores radiofòniques, bàsicament es parteix de la millora del centre receptor de Mallorca, però també existeixen els projectes de coordinació amb les associacions semblants d'Eivissa, sa Talaia, i de Menorca.

Aleshores, el nostre grup fa aquesta esmena d'addició de 22 milions de pessetes en aquest sentit, per tal de millorar substancialment la viabilitat de recepció de tots aquest canals de ràdio i emissores de ràdio. Nosaltres creim molt en un espai comunicacional, ho hem manifestat en aquest Parlament i el nostre portaveu López i Casasnovas hi va insistir molt en una ponència parlamentària; creim molt en la potenciació de la xarxa pública interconnectada a partir de la realitat de cada una de les terres de llengua i cultura catalanes i, en definitiva, aquesta feina que ens pareix que a hores d'ara ja s'hauria d'haver consolidat encara té problemes de tipus tècnic i de tipus econòmic. A l'hora d'emetre un judici, Sres. i Srs. Diputats, nosaltres volem que pensin primer en el Pla de consolidació presentat l'any 1990 - tots els grups parlamentaris han tengut oportunitat d'haver-lo contemplat i estudiat - i, per altra banda, que pensin en els resultats.

En aquestes illes, segons es va dir oportunament, el Govern no va crear una delegació autonòmica per un problema pressupostari. Suposam que també per problemes pressupostaris també no s'ha creat cap emissora de ràdio a les illes ni a cap illa. El nostre grup creu en la ràdio autonòmica i en la televisió autonòmica, però mentre no hi siguin, les accions d'aquestes característiques potser encara siguin més urgents. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Altres grups que volen intervenir? Pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Només per dir que, segons he volgut entendre i crec que això ja es va tractar en comissió, aquesta esmena no només va dirigida a subvencionar Voltor, sinó les altres entitats que hi ha com Voltor, per exemple sa Talaia a l'illa d'Eivissa. De totes maneres, no és que jo vulgui rebaixar la quantitat al Sr. Sebastià Serra, perquè això en tot cas li ha ofert el grup que ho pot fer perquè té la majoria suficient, però crec que en comissió li varen dir que això possiblement es transaccionaria per 10 milions de pessetes. Això vol dir que tocarà manco, però per reafirmar la nostra intenció de vot repetesc que sa Talaia, a Eivissa, a pesar que el Consell Insular va subvencionar que es poguessin posar aquests reemissors a través de sa Talaia, perquè s'havia de comprar solar. etc., però per al manteniment, naturalment, es necessiten aquests diners. Tocarà manco, però voldria que deixassin clar que aquesta esmena va dirigida a aquestes entitats per a aquest objectiu concret que l'espai comunicacional a través de la televisió és cobert per aquesta iniciativa d'aquestes entitats. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Dins comissió vàrem fer una intervenció que ha fet el seu efecte, que va ser recordar que el Parlament té evidentment obligació - i per això nosaltres donam suport a les esmenes que vagin en aquest sentit - de dotar de partides pressupostàries adients les iniciatives destinades a ampliar la recepció de les emissions de televisió en català, i també de ràdio, a les Illes Balears. Per què? Perquè una llengua que no és present en els grans sistemes de comunicació és una llengua marginal, és una llengua residual i la seva absència d'aquests mitjans no faria més que accelerar el seu procés de regressió social.

Creim que la presència a les cases de les nostres illes de les emissions de televisió, concretament de TV3, ha estat realment molt important de cara a habituar els ciutadans d'aquestes illes a sentir el català no només pel carrer o parlant amb els amics, sinó pel fet d'associar aquest idioma a un mitjà de comunicació de gran prestigi i que té una força d'atracció important. Dit això, vull recordar que vaig dir que amb el tema de Voltor - ho vaig dir dins comissió i quan jo faig alguna afirmació procur posar els peus plans abans - hi havia hagut problemes. N'hi va haver tants - ho diré aquí perquè quedi al Diari de Sessions -, varen ser uns problemes tan importants que varen motivar que quan el Sr. Miquel A Ienyar i Fuster, president de l'Obra Cultural Balear, va demanar uns aclariments en el tema de Voltor, es va produir una reacció dins l'Obra Cultural Balear, al marge que el fet fos o no objectiu, que va determinar que fos cessat com a president.

D'ençà que vaig fer aquella intervenció dins la comissió hi ha hagut un altre problema dins aquesta Obra Cultural i sembla que

el President Bartomeu Fiol no continuarà al seu davant. Nosaltres donam suport a l'esmena, que quedi absolutament clar, però és un suport que òbviament ve condicionat al fet que els qui tenen la responsabilitat d'efectuar els pagaments demanin que se'ls doni compte de com s'han utilitzat els fons que ha invertit aquesta Comunitat Autònoma, que són una partida important, de cara a aconseguir que a les Illes Balears s'escoltin les emissions de ràdio en català i es vegin les emissions de televisió a través de la societat Voltor. Crec que això és una mesura normal i simple, però havent-hi els antecedents i els problemes que hi ha hagut no podem donar un sí incondicional i donam un sí evidentment condicionat al fet de demanar una relació de com s'han utilitzat els fons de la Comunitat Autònoma de cara a garantir la recepció de les emissions de televisió o de ràdio en català a les Illes Balears. Ténen, per tant, el nostre suport, però amb aquesta condició. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Portaveu del PSM-EEM.

Com ja ha avançat el portaveu del Grup MIXT, el nostre grup proposa una transacció damunt aquesta esmena de 10 milions a l'alta i 10 milions a la baixa. També he de dir que va quedar un poc enlaire a veure si aquesta subvenció de 10 milions anava destinada únicament i exclusivament a Voltor i també es va apuntar la possibilitat - cosa de la qual jo no faré qüestió en aquest moment - que tal vegada seria més adient la descripció "subvenció per a recepció de ràdio i televisió en català a les Illes Balears", sense especificar un nom en concret, i açò possibilitaria el que en certa manera apuntava el portaveu del Grup MIXT: Que també hi pugui haver altres entitats a les diferents illes que han fet per a aquesta recepció i es poguessin acollir a aquesta ajuda, ja que hi ha una partida pressupostària fixada precisament per a aquesta entitat Voltor, amb la qual cosa aquesta subvenció incrementaria aquesta partida pressupostària que quasi podríem qualificar com a genèrica de suport a la recepció de televisió en llengua catalana, on ja venen fixats 10 milions per a una organització en concret i els altres 10 que es repartirien entre les altres organitzacions que han fet per a aquesta recepció.

A la transacció jo li propòs simplement l'alta i la baixa; en aquest moment vostè té la paraula per llevar el nom de l'entitat on va destinada. Referent al seguiment d'aquesta subvenció, aquest diputat interpreta que si és per a la recepció és per a la recepció, no per a altres coses i que, per tant, aquesta subvenció no s'hauria de donar d'una manera gratuïta - com que s'ha aprovat açò, vet aquí els 10 milions de pessetes - sinó que s'hauria de presentar dient: Què faràs amb aquests 10 milions de pessetes? Justifica-ho i jo els pagaré. Crec que aquest era el sentiment que va sortir de la comissió i que avui tenim aquí. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Torn de rèplica, Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. En primer lloc, a nosaltres ens pareix perfectament vàlid que parlem de llevar l'entitat i en aquest cas hi hauria dues solucions: Una, la que el Sr. Huguet apunta, i l'altra seria simplement parlar de subvenció a sa Talaia, es Mussol i a Voltor. Ens pareix bé, però tal vegada millor el que deia el Sr. Huguet, que era parlar de subvenció a la recepció de ràdio i televisió en català a les Illes Balears. És perfectament vàlid i, en conseqüència, que llavors el Govern ho executi com pertoca i aquí sí que volem insistir, Sr. Pons.

Des que Voltor existeix, el Govern de Balears forma part dels organismes de l'associació i em pareix que també en forma part un Director General del Govern. Per altra banda, el Govern té una normativa fixada que és que quan dona unes subvencions, sobretot per a inversió, que és el que ara discutim, hi ha una normativa a seguir. Nosaltres creim que el Govern ho segueix, perquè en les liquidacions de pressupost que aquest Parlament aprova definitivament els grups tenim obligació o almenys oportunitat de conèixer si aquelles liquidacions s'ajusten a norma o no s'hi ajusten. Ho dic perquè en aquest sentit em pareix que existeix o pot existir un rigor tècnic concret i subjecte fins i tot a control parlamentari. Jo crec que això és clar.

Segona qüestió: Una vegada nosaltres vàrem fer unes preguntes al Govern perquè en aquest Parlament s'havien aprovat unes subvencions per publicar una sèrie de coses i com que no es publicaven vàrem fer les preguntes per tal que es deixàs de donar aquella subvenció i perquè aquesta es reclamàs, si s'hagués pagat, ja que no no s'havia fet el que la subvenció donava. Cregui, Sr. Pons, que som els primers que volem el rigor i el control més absoluts perquè la qüestió ha de ser d'una absoluta dignitat pública. En conseqüència, nosaltres no creim que es pugui dubtar ni de sa Talaia d'Eivissa, ni de Voltor, ni de Mussol de Menorca, que han fet unes tasques i en aquest moment tots reconeixem que tant a Eivissa com a Mallorca, Menorca i Formentera encara hi ha problemes grossos de recepció de ràdio i televisió, problemes grossos, i això és que cal resoldre.

Aquí, Sr. Vidal, és on nosaltres veim un poc el problema. El nostre grup cada any ha parlat de sa Talaia, de Mussol, de Voltor i evidentment d'altres iniciatives, però en aquest moment creim que també s'ha de començar a treballar un poc a partir de cada illa per saber les necessitats reals de cadascuna, perquè jo a Eivissa vaig quedar espantat, no fa massa, quan vaig veure que TVE encara deia que si pel gener ja començaria a tenir arreglada la recepció a una zona determinada d'Eivissa on encara hi ha problemes de la mateixa xarxa de TVE. Vull dir que, en definitiva, les zones blanques, les zones amb problemes comunicatius de cada illa, perquè a vegades va per zones, és un tema que també caldria dur l'alternativa globalitzada des de cada illa. Ho dic perquè en aquest moment nosaltres ens trobarem que el Sr. Huguet proposa una transacció de 10 milions, més els 9 que em pareix que hi prevists en aquesta partida, en conjunt 19. Més que una qüestió de distribució una mica així, jo crec que es tracta de veure el tema per necessitats, per plans concrets, per coses que vertaderament solventen un problema i a veure si dins l'any que ve almanco garantim una recepció completa i de qualitat de totes aquestes emissions de ràdio i televisió en la nostra llengua. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Serra. Torn de contrarèplica; té la paraula el Sr. Vidal. .

EL SR. VIDAL I JUAN:

Sí; gràcies, Sr. President. Només per dir al proponent, al Grup Parlamentari del PSM-EEM, queestic d'acord amb el que diu i precisament en això sí que li puc dir que en la seva vessant de conseller del Consell Insular d'Eivissa i Formentera en nom de la federació d'independents, aquest diputat va presentar una moció que va ser aprovada unànimement pel Consell Insular d'Eivissa, precisament perquè es fessin gestions perquè se solucionassin aquestes deficiències de recepció fins i tot dels dos canals de RTVE i també quant a les carències que tenim a Eivissa, perquè per exemple vostè ha parlat que aquí es podia rebre el Canal 9 i a Eivissa no es rep, és el canal vel però allà no es pot rebre, i n'hi ha d'altres, fins i tot les televisions privades que es veuen a Mallorca i a Menorca no es veuen a Eivissa i Formentera' hi ha moltes zones d'ombra.

Per tant, vull dir que això ja es fa, però no té res a veure amb els esforços que fa, a més del Consell Insular, aquesta entitat sense fi de lucre que és sa Talaia. Per tant, crec que això queda molt clar i, ja per acabar, dir que nosaltres estam completament d'acord que transaccionin aquesta esmena amb amb el grup majoritari i que s'aprovi. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Passam a l'Esmena 2322, del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Aquesta esmena intenta trencar la visió que sovint es té de la política de normalització lingüística, igual que fos una cosa exclusiva d'una campanya feta a través d'una entitat sense fi de lucre. Nosaltres pensam que la política de normalització lingüística ha de ser una cosa integrada i, sobretot, que ha de tenir una referència inexcusable a la llei. Si tenim una llei de l'any 86, aquesta llei té uns desplegaments reglamentaris encara escassos que necessiten suport pressupostari. Per exemple, han de cobrir en forma de convenis l'extensió de la normalització lingüística a les àrees de justícia, en els registres de propietat, a les notaries; cal desplegar una disposició addicional que parla del mapa sociolingüístic, que s'ha de revisar periòdicament. Que jo sàpiga, en aquests moments encara no en tenim cap, de mapa sociolingüístic, i ja han passat cinc anys d'ençà de l'entrada en vigor de la llei.

El foment de l'ús ambiental - article 15, punt 3 - té la campanya, però evidentment no n'hi ha prou. També hem d'arribar amb convenis amb Correus i Telègrafs, dels quals s'ha parlat molt, però no s'han concretat mai; hem de tenir una presència lingüística en els ports i aeroports, és a dir, a les entrades i sortides de les nostres illes; hi ha d'haver, segons l'article 26, elaboració de material didàctic; hem d'ajudar les corporacions locals. Tot açò ho diu la llei, però clar, la llei és lletra morta si després no troba la sang que corri per les seves venes i en aquest cas demanan un increment que no és res de l'altre món, però que

dins l'escassa disponibilitat pressupostària que es dedica a normalització lingüística crec que seria una bona ajuda.

Pensem que comunitats autònomes com la de Catalunya o del País Valencià, que tenen el català com a llengua pròpia - es digui o no es digui - i que tenen Llei d'ús del valencià o Llei de normalització lingüística, dediquen una part proporcional infinitament més grossa a la que hi dedica la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. En aquest sentit, aquí va una esmena d'increment. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Grups que volen intervenir a favor o en contra? Passam, idò, a l'Esmena núm. 2609, del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr. Tur i Ferrer.

EL SR. TUR I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Aquesta esmena per a la creació d'un Pla de senyalització de la cultura a Formentera amb una assignació de 2 milions de pessetes és per dotar l'illa de Formentera i tots els elements culturals de la deguda senyalització per a la localització per part dels visitants i fins i tot per a la mateixa gent de l'illa. Crec que és una tasca possible. Ja que aquí - s'havia dit de la creació d'una xarxa de cases de cultura per a totes les Illes Balears, crec que també es podria fer una campanya de senyalització de tots els elements culturals de les Balears i, en el cas d'aquesta esmena, per a l'illa de Formentera. Esper que aquesta esmena tindrà el suport degut. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Grups que volen intervenir a favor o en contra? Passam a l'esmena 2610, també del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr. Tejero.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Aquesta esmena és en els mateixos termes que l'anterior. L'única especificitat que li volem donar és que proposam per a Menorca una xifra de 5 milions de pessetes. Creim que a Menorca hi ha aquesta assignatura pendent, entre altres, ja que la mateixa terra és un museu a flor de pell, per dir-ho de qualque manera. Res més, gràcies.

(L'Honorable Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Grups que vulguin intervenir? Passam a l'Esmena 2611/91, del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr. Pallicer.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Presentam l'Esmena 2611, que fa referència al Pla de senyalització de la cultura a Mallorca. Aquesta esmena és efecte d'un debat que ja hi ha va haver en

aquesta Cambra i la va defensar de forma concloent, des del meu punt de vista, el meu company Damià Pons. En definitiva, es tracta de fer una campanya per identificar tots els monuments i elements culturals de la nostra illa de Mallorca a fi de fer sortir la història al carrer, de treure de l'anonimat aquesta història que varen fer els nostres avantpassats a fi que sigui un incentiu perquè la nostra gent conegui més a fons la nostra història i també, evidentment, per donar-la a conèixer als moltíssims visitants que ens visiten cada any i atreure aquest segment de mercat que ens visita específicament per aquesta dimensió i aquest element cultural. Pensem que aquesta esmena s'hauria de tenir molt en compte, perquè el fet de fomentar l'amor a la nostra terra i a les nostres tradicions és la millor llavor que podem sembrar per fer del nostre poble un poble fort i culte. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pallicer. Altres grups que vulguin intervenir? Esmena 2612, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula la Sra. Magaña.

LA SRA. MAGAÑA I ALAPONT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Com és una esmena semblant a les anteriors - en aquest cas es tracta de l'illa d'Eivissa - la don per defensada en els mateixos termes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Grups que vulguin intervenir? Pel Grup Parlamentari PARTIT POPULAR - UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies. Quan són esmenes que tenen un mateix sentit, independentment de l'illa, jo intent fer una única intervenció sobre les diferents observacions que fan els diputats que serveixi per a totes les esmenes.

El tema de la senyalització de cultura que s'ha proposat aquí jo crec que és una cosa necessària i en aquest sentit jo puc avançar que consider que en aquests casos concrets el fet de posar açò en marxa és més una competència dels consells insulars que de la Comunitat Autònoma. Així ho entenem des del Consell Insular de Menorca, on es proposa una partida en el primer esborrany de pressupost de cara a l'any que ve per fer la senyalització dels monuments més importants de l'illa, en el cas de Menorca, ja que continuam parlant de Menorca. Jo crec que aquesta iniciativa - s'ha de prendre des dels consells insulars i, per tant, jo li avanç que en el cas de l'illa de Menorca ho tenim previst.

És clar que aquest pla de la senyalització de la cultura a la nostra terra esdevé necessari. Jo crec que una de les coses importants que s'hauria de fer, perquè s'ha fet, és la localització d'aquests elements culturals o monuments - supòs que es refereix sobretot a açò - a diferents termes municipals i a partir d'aquí, també amb participació i ajuda dels ajuntaments, dur-ho endavant. Aquest és el sentit amb el qual, des del Consell Insular de Menorca, interpretam que s'ha de fer aquest pla de senyalització. Tot i valorant la seva importància, perquè ja li hem donat una prova

del que feim nosaltres, en aquest cas no donarem suport a aquestes esmenes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sra. Magaña, vol fer ús del torn de rèplica? No. Sr. Pallicer? Sí.

EL SR. PALLICER I PUJOL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo agraeisc al Sr. Huguet, en aquests moments President del Consell Insular de Menorca, a més de diputat i portaveu del Grup PP-UM, que doni suport a aquesta idea on ell comanda. La veritat és que jo crec que és una idea encertada i serà una defensa i una iniciativa encertada. Em sap molt de greu que el seu grup no ho accepti aquí per a tota la Comunitat i tota l'illa de Mallorca, que era el que demanàvem, perquè pensam que és una passa enrera a l'hora d'ofertar la nostra història al nostre poble, cosa que per a mí prioritària a la resta.

De totes maneres li vull dir que a pesar que em sàpiga molt de greu per això - tal vegada hi haurà una altra sessió o una oportunitat per aprovar-ho -, estic content perquè aquesta jornada he après una cosa de vostè i ha estat a dir que no de moltíssimes maneres. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pallicer. Començam el programa 4560, sobre arts escèniques, Esmena núm. 3015/91, del Grup Parlamentari MIXT. Té la paraula el Sr. Miquel Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

S'ha fet aquesta esmena perquè hi va haver un grup, a Palma, que té una iniciativa important i crec que n'han tengut notícies altres grups d'aquesta Cambra, possiblement tots, que consisteix a habilitar un teatre petit, però que sigui adequat per fer-hi representacions contínues en mallorquí. Una de les coses que em va cridar més l'atenció és que varen dir, per exemple: Que no seria guapo representar Skakespeare en mallorquí?, això evidentment sense perjudici de la llengua catalana i totes aquestes històries que es donen per sabudes, perquè a vegades el mallorquí només es fa servir en teatre regional i còmic, al cap i a la fi, i també es poden fer tragèdies en la forma parlada de la nostra llengua que jo pens que arribarien moltíssim més als ciutadans que en formes científiques o literàries.

Aleshores, la veritat és que em va agradar la idea. Això, evidentment, val doblers i l'esmena no arriba ni de prop fer-hi al que demanaven, però vàrem pensar que seria bo que les institucions donassin suport a aquesta iniciativa per recuperar la nostra llengua, diríem, dins el teatre ja que a, a més, això tendria uns efectes beneficiosos no només per als espectadors, sinó que segurament faria que sortissin nous autors que escriguessin teatre en la nostra llengua, perquè els autors teatrals tenen moltes menys oportunitats que els novel·listes o els poetes per treure al gran públic la seva producció. Aleshores, vet aquí una esmena l'alta de la qual és això i la baixa, naturalment, és com sempre: llevar inversió immaterial, o sigui que volem

materialitzar la inversió, en aquest cas a Capítol VII, i a posta feim aquesta esmena.

(*El Molt Honorable Sr. President reprèn la direcció del debat*).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pascual. Altres grups que volen intervenir? Pel Grup Parlamentari PSM-EEM, té la paraula el Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Senzillament per dir que donam suport a aquesta esmena, que és una inversió necessària en infraestructura cultural i que el teatre - la situació del teatre - a les Illes Balears, més que un art dramàtic realment és una tragèdia i necessita suport.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Grup PARTIT POPULAR-UNIÓ MALLOQUINA, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; moltes gràcies, Sr. President. En to desenfadat i afectuós li diria: Açò, no mestre Arnau!, és a dir, defensi l'esmena per promocionar activitats d'art dramàtic en la nostra llengua a les Illes Balears, no només a una illa, eh? Si és així, acceptam el seu contingut i que la motivació passi a ser descriptió.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. Pascual?

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Per acceptar el que demana el Sr. Huguet.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'Esmena 2327, del Grup Parlamentari PSMEEM.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. President, també hi agruparem l'Esmena 2326, perquè totes dues fan referència a la situació penosa en què es troba el teatre a les Illes. Avui precisament, dia 12 de desembre, que a tot l'Estat espanyol l'Unió d'actors està en vaga i ha aconseguit sensibilitzar les administracions públiques respecte del problema que té l'art dramàtic en tot l'Estat, hem de referir-nos al reconeixement que ahir horabaixa feia la Consellera de Cultura del Govern de les Illes Balears que el teatre era una assignatura pendent de la política cultural de les illes.

Cal augmentar els ajuts teatrals dins els pressupostos de les comunitats autònomes, dels ajuntaments i del Ministeri de Cultura. És evident que les Illes Balears som la darrera Comunitat Autònoma en política teatral i açò s'ha de corregir. La Unió d'actors diu avui que a tot l'Estat en sis anys el teatre ha perdut la meitat dels espectadors. No és només la competència del cinema i de la televisió, sinó que és una crisi molt més profunda, una crisi que no s'arranjarà amb doblers. No basta fer

només inversions, però tanmateix són necessàries les inversions i, sobretot, cal estimular els grups que amb prou dificultats encara produeixen algun espectacle teatral.

Ajudar-los, però, no significa només donar-los subvencions. Significa fer possibles circuits estables, fer possible aquest pacte cultural entre ajuntaments i consells insulars perquè les produccions fetes en una illa es puguin veure a la resta de l'arxipèlag; passa també per gaudir de teatres en condicions. A Menorca n'hi ha, la situació d'Eivissa no la coneix tant, sé que també hi podria funcionar el circuit estable, i després hi ha el tema de la formació. La formació implica que el centre dramàtic de Balears, el CDB que un dia va ser creat a bombo i platerets, però que es va dotar amb 5 milions de pessetes, va morir ofegat per inanició al cap de pocs mesos. En definitiva, crec que recuperar alguna iniciativa - no sé si s'ha de dir centre dramàtic o d'una altra manera - seria necessari com a punt de suport a la formació d'actors. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions? Grup Parlamentari Mixt? No hi ha fixació de posicions. Passam, idè, a les esmenes 2613 del Grup Parlamentari SOCIALISTA; 2614, a la qual s'ha rectificat el Subprograma de baixa 2121.000; 2615, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, a la qual també s'ha rectificat el Subprograma de baixa en els mateixos termes; 2616, també del grup Parlamentari SOCIALISTA, a la qual s'ha rectificat el Subprograma de baixa en els mateixos termes, i 2617, del mateix grup i en les mateixes condicions de rectificació del subprograma de baixa, totes les quals van agrupades. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

El tema del teatre és un tema complex i es troba en una crisi profunda que no arriba a veure la sortida del túnel, de cada dia es troba en un nivell més preocupant. El Grup Parlamentari SOCIALISTA entén que aquí es combinen dos factors. En primera, que l'espectacle teatral, que va ser un espectacle social, de gran difusió, que incidia a tots els pobles de les Illes Balears bàsicament a través del fenomen del teatre regional, a través de comèdies en determinades èpoques de l'any - la famosa comèdia dels Reis, que encara s'escenificarà fins i tot amb participació d'alguns diputats d'aquesta Cambra, però tot això és aigua passada. El teatre com a element de masses va morir; el cinema, que també havia estat un espectacle de masses va perdre igualment la seva funció i avui la televisió ocupa molt d'aquest lloc d'entreteniment social, perquè sense moure's de dins casa seva una persona pot accedir a una gran oferta televisiva, que també inclou elements teatrals i cinematogràfics.

Quant a l'escenificació directa davant un públic determinat, aquesta crisi diríem estructural del teatre ve agreujada, valgui l'expressió, per una manca d'actuació per part de l'administració responsable. En primer lloc, el teatre com a un dels elements de la cultura en aquestes Illes Balears és responsabilitat de la Comunitat Autònoma a través de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, però aquest problema només es pot afrontar si s'està disposat a dur endavant una planificació coordinada de

les possibilitats que tenen les Illes Balears de crear una infraestructura d'espais escènics d'acord amb els consells insulars i amb cada ajuntament. En molts de casos, la presència d'un antic cinema avui abandonat - és el cas del meu poble i podria ser el de molts d'altres pobles de les Illes - permet recobrar un espai degradat per ubicar-hi una casa de cultura, per ubicar-hi un espai que pot servir per fer una conferència, per fer unes determinades actuacions teatrals.

El teatre té molts de nivells. Des del petit grup local d'aficionats que s'entretenen, passen una sèrie de vetllades assajant aquella obra que s'ha de fer pels Reis o per Setmana Santa, és un element de cohesió social, és important, la gent jove també hi participa, és una manera d'integrar els joves dins la dinàmica social, és una integració política, però per dur endavant tota aquesta tasca s'han de tenir les idees clares. El que no es pot fer és estar "rege spectante", esperant el rei, esperant que vinguin a demanar-nos la subvenció, a demanar-nos tal actuació. No, nosaltres creim que la Conselleria de Cultura, Educació i Esports ja hauria d'haver elaborat un pla en matèria de teatre, primer de cara a recuperar la infraestructura o a crear-la, si fos possible, i després coordinar-ho amb els consells insulars i els ajuntaments per enllestir aquesta infraestructura i després dotar-la de contingut.

Evidentment no podem representar teatre cada dia a tots els pobles de Mallorca, però almenys saber on anam en aquesta matèria i la veritat és que no hi ha actuació. No vull treure el cas del Consell Insular de Mallorca, perquè serà un tema, el del Teatre Principal - veig que la Sra. Consellera i el responsable del Consell m'observen - que un dia en parlarem, però a una altra institució.

Les esmenes del Grup Parlamentari SOCIALISTA són esmenes culturals que afecten diferents municipis de Mallorca. Afecten el municipi de Campos, Teatre Central de Campos, 15 milions de pessetes; millorar la part elèctrica del teatre d'Andratx, 1 milió de pessetes; vestuaris del teatre de Bunyola, 1 milió de pessetes, és un lloc on hi ha bastant activitat teatral; obrir una partida per al nou teatre d'Artà i després el tema del -foment de l'Escola municipal de Teatre. Evidentment no tenen un sentit de globalitat, no són un pla, però és que el pla és responsabilitat de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports. El Grup Parlamentari SOCIALISTA podria elaborar un pla, però la veritat és que creim que no és exactament funció de l'oposició fer unes planificacions molt laborioses per després acabar en no res dins aquest Parlament.

En aquest cas ens limitam a recollir determinades peticions que ens han arribat de diferents llocs on el teatre és una cosa viva i es troben amb dificultats pressupostàries particularment els ajuntaments d'escassa capacitat econòmica - per enllestir una mínima infraestructura teatral. Creim, per tant, que són esmenes puntuals, però que significarien unes passes endavant perquè el nostre teatre no es trobi en una situació tan degradada com l'actual. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Grups que vulguin fixar posició? Passam a l'Esmena 2619, atès que el Sr. Tejero ja havia defensat abans la 2618 del Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr. Tur i Ferrer.

EL SR. TUR I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Aquesta modesta esmena, amb una assignació de 2 milions de pessetes, és la construcció d'un annex al Museu de Formentera. Ja que, segons pareix i s'ha dit aquí encara que sigui extrapressupostàriament, es durà a efecte la construcció d'un museu etnològic a Formentera, amb aquesta esmena demanam que també es construeixi un annex del Museu Arqueològic d'Eivissa a Formentera, perquè totes les peces arqueològiques que avui s'exposen al Museu Arqueològic d'Eivissa es poguessin exposar al Museu Arqueològic de Formentera. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Tur. Grups que volen fixar posició? Passam al Programa 45.70, promoció de l'esport. La primera esmena és la 2620, del Grup Parlamentari SOCIALISTA Té la paraula el Diputat Sr. Ferrà i Capllonch.

EL SR. FERRÀ I CAPLLONCH:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Aquesta és una de 3 milions de pessetes per crear una escola de futbol base a Marratxí. L'educació dels nostres nins no només ha de ser d'educació i cultura, també és convenient educar-los en l'esport. A part d'ensenyar-los a treure el màxim profit de les seves qualitats també és necessari a ensenyar-los a ser uns esportistes educats i a veure si en un futur pròxim deixam de presenciar actituds no gaire aconsellables per les diferents instal·lacions esportives. Per això crec que el Govern hauria de donar suport a aquesta esmena perquè des la iniciativa d'un poble com Marratxí i que, a més, aquesta escola es repartiria en tres zones ja que, com vostès saben, Marratxí té diversos nuclis de població, nosaltres creim que les iniciatives com aquesta de crear escoles esportives són molt bones que ens fan bastant de falta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Grups que volen fixar posició? Passam, idò, a l'Esmena 2621, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que va agrupada amb la 2622. Té la paraula el Diputat Sr. Ferrà i Capllonch.

EL SR. FERRÀ I CAPLLONCH:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Aquestes dues esmenes són de 20 milions de pessetes cada una, una per a beques esportives i l'altra per a dotacions a federacions esportives. Quant a la primera, que fa referència a les beques esportives, nosaltres creim que es hora que cada any es dediquin quantitats importants a beques per a alguns esportistes joves que tenint un mínim de qualitats que vostès mateixos haurien d'establir tinguin oportunitat de tenir uns bons monitors, instal·lacions, ja sigui aquí mateix o a altres indrets de les nostres illes, si qualche dia volem tenir alguns esportistes que puguin tractar-se d'igual a igual amb els dels llocs, ja que la millor promoció de l'esport és tenir esportistes de renom als quals els nostres nins i nines es puguin comparar.

L'altra esmena, també de 20 milions de pessetes, és per dotar les petites federacions. Dic petites, perquè creim que n'hi ha que no ho necessiten i d'altres que necessiten una ajuda més grossa per poder promocionar el seu esport. En qualche ocasió són quasi desconegudes i ens adonam que existeixen quan arriben olimpíades o alguns esdeveniments esportius importants. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Intervencions? Passam a un conjunt d'esmenes agrupades: 2623, 2624 i 2635 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, la darrera rectificada en el subprograma de baixa, que és el 121.000; 2625, 2636, també rectificada en el mateix subprograma de baixa; 2627, 2633, 2629, 2632, 2631, 2638, 2634, rectificada en el mateix subprograma de baixa; 2628, 2630, 2637, rectificada en el mateix subprograma de baixa, i 2639. Per defensar aquest conjunt d'esmenes també té la paraula el Diputat Sr. Ferrà i Capllonch.

EL SR. FERRÀ I CAPLLONCH:

Sí, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Tot aquest grup d'esmenes van encaminades a millorar instal·lacions esportives: Una de 30 milions de pessetes per acabar el Poliesportiu municipal de Capdepera, una altra de 10 milions de pessetes per a la construcció del Poliesportiu cobert a Pollença, primera fase; una altra de 3 milions de pessetes per millorar els vestuaris del camp de futbol d'Alaró; una de 4 milions de pessetes, Camp municipal d'esports de Son Cuelles; una altra de 10 milions de pessetes per a una pista d'atletisme a Manacor; una altra de 10 milions de pessetes per al Poliesportiu Sa Cabana, primera fase; una de 5 milions de pessetes per millorar pista poliesportiva d'Inca; una altra amb una partida oberta de 1000 pessetes per a una piscina municipal a Bunyola; una de 500.000 pessetes per a una pista de monopatí a Bunyola; una altra de 500.000 pessetes, acabament de grades del camp de futbol de Bunyola; una altra de 3 milions de pessetes, cobriment piscina municipal d'Artà; una de 2 milions de pessetes, pistes de tennis a Bunyola; una de 5 milions de pessetes per a piscina municipal de Sóller; una de 3 milions de pessetes per a il·luminació del poliesportiu de Maria de la Salut i després n'hi ha dues d'afectació per a una pista polivalent a Bendinat i per a una pista polivalent a Costa de la Calma.

Tot aquest grup d'esmenes, que si no vaig malament són 16, 14 de les quals estan valorades en 87 milions de pessetes, no s'han fet per telèfon, Sr. Hugué, però tenguí en compte que el Partit Socialista és un partit organitzat que té agrupacions a tots els pobles, a més de tenir batles per Mallorca i grups municipals a quasi tots els municipis.

Així, doncs, no ens fa falta recórrer el telèfon; tenim informació fidedigna i puntual de quasi tot el que passa a les Illes. Per això li plantejam aquestes esmenes, perquè al nostre entendre a quasi totes les poblacions de Mallorca falten bastants instal·lacions esportives i les que existeixen moltes vegades es troben en mal estat, sobretot a la part forana, ja que la majoria dels pobles són deficientes en aquestes activitats. Per això nosaltres demanam que donin suport a aquesta esmena, perquè aquestes activitats són molt recomanables. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Intervencions? Sí, Sr. Huguet, per fixar la posició.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies. En to amable li he de dir que pot ser no ho hagi fet per telèfon, però segur que ho ha consultat a la seva companya Sra. Teresa Riera quant a la baixa. La baixa la planteja al Subprograma 451.004, una baixa de 30 milions de pessetes. Sap quin és, aquest subprograma? Jo li ho diré: Comissió interdepartamental de la dona, que té un pressupost total de 35 milions i d'un cop de ploma - n'hi ventila 30. Sra. Teresa, controlis els seus diputats, eh?, perquè la cara també els caurà de vergonya. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Passam a un altre conjunt d'esmenes: 2491, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, on es precisa que el subprograma de baixa és el 457.001; 2493, del mateix grup i que rectifica el subprograma d'alta, que és el 457.002; 2494, a la qual es rectifica el Subprograma d'alta 453.002; 2495, a la qual també s'ha rectificat el subprograma d'alta, que és el 457.002, totes les quals estan agrupades. Té la paraula el Diputat Sr. Alfonso i Villanueva.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Aquest conjunt d'esmenes també es refereix a centres esportius a les illes d'Eivissa i Formentera. És evident que els programes d'alta, quant a defensa d'esmenes, són aquells als quals nosaltres donam importància i que en general en donam menys al programa de baixa, perquè el procediment de confecció d'esmenes - això el Sr. Huguet ho sap de sobra - i l'obligatorietat que cada esmena estigui quadrada per si mateixa dóna una rigidesa increïble a la confecció d'aquestes esmenes i es poden produir situacions totalment anecdòtiques; com la que acaba de descriure. A mi em pareix que un parlamentari molt experimentat com el Sr. Huguet no hauria d'utilitzar aquest joc, no vull dir que sigui baix, però sí de baix nivell - nivell parlamentari, Sr. Huguet, no vull dir res més - de voler-se carregar tot un conjunt d'esmenes, esmentant unes baixes que ell sap positivament que si hi hagués un altre procediment es farien d'una altra manera. Podríem discutir aquí baixes i altes, quan és pràcticament impossible discutir baixes en aquest pressupost.

Les esmenes que parlem sobre aquests centres esportius a distints pobles d'Eivissa, el Govern de la Comunitat Autònoma sap que són absolutament importants. Òbviament, les quanties que posam de 5 milions de pessetes cada un - a Sant Joan de Labritja, a San Rafel i la creació del camp de futbol de Sant Antoni, a més del centre esportiu a ses Païsses, la primera fase - no són realment les quantitats precises o necessàries per dur endavant aquests programes, però demostrarien la voluntat d'un govern per fer actuacions d'incrementar i fer arribar a l'abast de tota aquesta Comunitat Autònoma una infraestructura esportiva que és absolutament imprescindible.

Jo no crec, per desgràcia, que els nostres esportistes facin un paper superdestacat, destacat o mitjanament destacat en la gran majoria d'esports - tret d'algunes excepcions de federacions molt

minoritàries, com s'ha dit aquí, com la de tir, per exemple - a les olimpíades que es fan a la ciutat que tenim mes prop i a més del mateix entorn cultural, i ens sap greu, perquè fa aproximadament set o vuit anys ja vàrem parlar que era absolutament imprescindible una política d'infraestructures esportives i d'actuació per part del govern per tal de crear des de molt joves aquests esportistes que d'aquí a sis mesos haguessin pogut representar aquesta Comunitat Autònoma, tant com ens en omplim de Comunitat Autònoma. Potser que una de les coses que avui facin més publicitat, per dir-ho de qualche manera i això és important, a l'actuació d'una Comunitat Autònoma sigui el fet esportiu, tots ho sabem. Casos com el de Màgic Johnson han revolucionat el món en el tema de la Sida, precisament perquè era un superesportista d'elit.

En aquesta Comunitat Autònoma, la política esportiva és absolutament inexistente i això és demostra en el fet que es poden comptar amb els dits de la mà els esportistes creats en una infraestructura, que és el que nosaltres demanam en tot aquest conjunt d'esmenes, on puguin participar mitjanament en qualsevol activitat esportiva de primera classe. Hem tengut una subcampiona d'Espanya de tennis, però ¿vostès creuen que han fet res, pel tennis, en aquesta Comunitat Autònoma? Vostès, el Govern, no han fet absolutament res, i ja no parlem d'atletisme, de natació, etc., etc. Hem perdut molts esportistes per no tenir instal·lacions, comença a ser hora que tenguem instal·lacions a nivell de totes les Illes, a nivell de tots els municipis.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Intervencions de grups per fixar posició. Sr. Huguet, PARTIT POPULAR - UNIO MALLORQUINA.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Alfonso, jo no sé som un parlamentari experimentat o no, però vostè és un pillet, li ho dic en to afectuós i ja sé que no s'enfada. Per què li ho dic? Dins aquest saló i amb la solemnitat d'aquest debat, ens posam d'acord per fer la tramitació pressupostària com fa, per exemple, el Parlament nacional, on les altes i les baixes estan perfectament delimitades i quadrades dins la mateixa secció o si no, no són acceptades, o bé, quan hi ha una sèrie d'esmenes que mitjançant baixes han superat el que preveia el pressupost, totes les altres decauen. Per favor, açò no s'ha aplicat aquí! Per tant, les baixes són tan importants com les altes o més, perquè si hem de fer una política només a les altes, sense tenir en compte les baixes, ens podem inflar de fer esmenes de quedar bé que indiscutiblement estaríem d'acord per donar-les suport si tant com feim una esmena d'alta poguéssim treure i treure perquè darrera hi ha un sac amb prou doblers, però no és aquest el sentit.

Té tanta importància l'alta com la baixa, perquè fer una alta dins un pressupost implica necessàriament que es detreguin doblers d'una altra partida per a una altra activitat i s'ha de saber d'on es treuen, s'ha de saber perquè el que no és pot dir és que les baixes no ens importen, crec que aquí ha tingut un lapsus dins la seva experiència i preparació pressupostària. El Grup Parlamentari SOCIALISTA i concretament vostè, que té molts d'anys d'experiència, sap deu vegades més bé que jo que per a un Govern les baixes són més importants que les altes. El que jo he volgut posar damunt la taula és un fet que vostè ha descobert:

Que efectivament hi hagut esmenes on s'han fet baixes sense tenir en compte on es feien i hi ha aquestes contradiccions internes lògiques quan es presenten tantes esmenes. Ja sé que em poden fer callar, però he fet aquesta introducció perquè m'han incitat a fer-la. Quan no m'inciten, som el qui parlo manco d'aquesta Cambra.

Referent a les esmenes que vostès presenten, Sr. Alfonso, també ha de saber que el Pla d'instal·lacions esportives es fa conjuntament entre ajuntaments, consells insulars i Comunitat Autònoma, i que en aquest cas concret fa temps es va aconseguir - em sembla que va ser una iniciativa consensuada; no vull fer-me'n patrimoni i si vol li donaré el benefici arriscant-me a dir que van ser vostès - que el Pla d'instal·lacions esportives es fes directament a través del Consell i que la Comunitat Autònoma fes la transferència directa als consells insulars, açò és així. Per tant, aquests plans s'han de fer a través dels consells insulars. Per fer aquestes esmenes per fer un centre esportiu de 5 milions de pessetes, camps de futbol amb 5 milions de pessetes, etc., etc., no n'hi ha ni per començar. Tenen el terreny? Tenen el projecte? Jo crec que pot existir la necessitat, però açò ha d'entrar dins el Pla d'instal·lacions esportives que han de dur endavant tots els consells insulars.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Tom de rèplica, Sr. Alfonso.

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. La veritat és que el Sr. Huguet m'ha sorprès. Vostè creu de ver, Sr. Huguet, que nosaltres fariem una baixa d'aquesta importància, de llevar tota la partida de la Comissió Interdepartamental de la Dona sense conèixer-ho. És que ha vengut directament o hi ha caigut. La Sra. Teresa Riera li ho hagués dit, però no pot intervenir tanta gent en el debat. La Comissió Interdepartamental de la Dona no serveix absolutament per a res i nosaltres proposam amb aquesta baixa, així de clar, que no li quedi ni un duro. Primer punt, per tant es llevi del cap que això ha estat un error, jo li he ho deixat creure, però anem al primer tema, si m'ho permet el President.

La manera de confeccionar les esmenes obliga a agafar paquets com, per exemple, 1.000 milions en personal, i repartir-los, ens obliga a això. Nosaltres creim, perquè després aquests debats també es fan interminables, que haurem d'estudiar una manera per fer més àgils els debats a ple, en el futur, i també fer més àgil la confecció d'esmenes i poder defensar el seu sentit complet, perquè nosaltres en aquest moment, perquè estan fraccionades, no hem pogut en cap moment que la partida de despeses corrents és impressionantment alta, segons la nostra opinió i només ho vàrem poder dir en l'esmena de totalitat i ens hagués agradat molt poder-ho dir a la Secció X, la 15, la 17 o 21, la 8 no ho era. Crec que ens haurem d'asseure per poder agilitar el debat i fer-lo més polític i no tan puntual, això serà de cara a l'any que ve.

Per tant, no utilitzem aquests arguments, però respecte d'aquesta esmena dels 30 i després 5 milions, nosaltres no volem que aquesta comissió - denunciada reiteradament pel grup de dones que són diputades - tenguí doblers, perquè no serveix per a res. Una anècdota, per somriure un poc: Vostès tenen mania a la telefònica? Ahir un import de 1000 milions, avui que és

horrorós fer esmenes per telèfon. Per favor! La telefònica és una empresa que no és un servei públic.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Alfonso. Torn de contrarèplica, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Si; moltes gràcies, Sr. President. Sr. Alfonso, a més de pillet, viu. Ara m'ha volgut jugar de viu. Entra en el moment que hi ha un debat, passen quatre notes i intervé. El que es va dir en aquesta Cambra és que una comissió interdepartamental de la dona sense partida pressupostària no tenia cap sentit i que era millor llevar-la d'es mig. Que si .havia de funcionar, s'havia de donar econòmicament, són paraules que vaig sentir que es gravaren i sortiran al Diari de Sessions. Es fa un pressupost, es posa una partida pressupostària de 35 milions de pessetes i la liquiden. Vostè dona una explicació. Què vol dir, açò? Una de dues, o que vostè ha fet aquesta convençut, perquè jo ho he reiterat dues vegades i ara és la primera contestació que es dona de dir: És que no la volem. Açò no s'havia dit, aquí s'havia posat en dubte la funcionalitat d'aquesta comissió i que la concepció hauria de ser totalment diferent. Molt bé. Són concepcions diferents, ara hi ha una explicació. L'únic que jo he volgut delatar era un fet, que precisament és el fet de les baixes.

Si Déu vol, Sr. Alfonso, si no hi ha res de nou i el grup té la paciència de tornar-me nombrar portaveu en diferents seccions, vostè i jo ens tornarem a trobar en el pròxim debat pressupostari. Iddò jo li dic: Duguem el debat com fan a altres comunitats autònomes i al Congrés de Diputats i apliquem el mateix criteri i el mateix rigor de les altes i les baixes que aplica l'Administració central.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Passam a l'Esmena 3016, del Grup Parlamentari MIXT. Té la paraula el Diputat Sr. Vidal i Juan.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Fent cas al que hem parlat abans amb els portaveus, aprofitaré l'avinentesa que tant el Sr. Alfonso com el Sr. Huguet, amb la seva experiència, sobretot el Sr. Huguet, posen molt fàcil a aquest modest diputat.

Aquesta Esmena 3016 és precisament tal com demana el Sr. Huguet i com fan al Congrés de Diputats i és una de les úniques esmenes que baixen. Com que el matí ja he dit que els "idus" matutins no m'anaven, esperem que els vespertins, sense baixar de l'escó, m'aniran millor, perquè nosaltres no sortim de la secció, ni tan sols del centre de cost, només sortim del subconcepte, que no és altre que el 76.100, o sigui transferències als consells insulars i el subprograma és concretament per a promoció de l'esport, o sigui per fomentar la inversió en instal·lacions esportives a través dels consells insulars, tal com demana el Sr. Huguet i tal com vàrem quedar de fer el Pla d'instal·lacions esportives entre els consells insulars, els ajuntaments i naturalment, el Govern Balear. Per tant, Sr. Huguet, aquí s'ha parlat de cirineus, s'ha parlat de veròniques i vostè, en aquesta ocasió, m'ha donat peu i, per tant, ha estat un samarità excel·lent. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part dels altres grups, té la paraula el Sr. Albert Moragues.

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

Gràcies, Sr. President. Molt breument, per fixar la postura del nostre grup. El Grup SOCIALISTA vol donar expressament suport a aquesta esmena del Grup MIXT, ja que totes les iniciatives que condueixen o podrien conduir a l'enfortiment de l'arquitectura institucional de les nostres illes sempre trobaran el suport del Grup SOCIALISTA. La importància d'aquesta esmena, al nostre entendre, transcendeix el mateix text i la qüestió que planteja, perquè és clar que als consells insulars els va molt bé tenir més recursos per invertir en instal·lacions esportives o en qualsevol altra cosa.

Aquesta esmena - i per això prenim aquesta postura - fa una professió de fe en les institucions insulars i vol que les proclames insularistes del grup conservador es concretin en el moment que les idees s'han de concretar en política, que és quan es converteixen en partides pressupostàries i en aquest moment, desgraciadament, veim que aquestes es desinflen ràpidament. Que els consells insulars comptin amb una finançació suficient és una aspiració que estic segur que compartim tots els diputats i diputades d'aquesta Cambra perquè sabem o hauríem de saber quin paper estan destinats a jugar els consells insulars en aquest entramat institucional. Possibiliten, idò, senyors conservadors, que açò sigui veritat i comencem aprovant aquesta esmena que ara discutim. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moragues. Pel Grup POPULAR, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Dins la brevetat que pertoca, fem un gest, com diuen, eh? Jo proposo una transacció: Passar de 29 a 10 tant en l'alta com la baixa, 9 de baixa al 45.7.001 i 1 de baixa al 45.7.002. Així li donarem suport.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vidal per acceptar o rebutjar la transacció i retirar l'esmena, si pertoca.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Senzillament, acceptam aquesta transacció. Estam completament d'acord que es rebaixi la quantitat i també amb l'aplicació als distints programes, 9 i 1, respectivament, al 457.001 i 457.002 i demanam que en la descripció figuri el mateix que en la motivació, o sigui per augmentar la inversió en instal·lacions esportives a través dels consells insulars. Així, estam d'acord amb aquesta transacció i demanam als altres grups que també l'acceptin. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Hi ha cap oposició a tramitar la transacció? Record una vegada més l'aplicació de l'article 123.2 in fine del reglament i passam a l'Esmena 2328, del Grup Parlamentari PSM-EEM. Té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. No hem posat cap impediment a la transacció que ara s'ha produït perquè sempre és millor que hi hagi una partida més que quedar amb la insuficiència que té la partida actual de transferències de capital als consells insulars, però jo voldria fer una reflexió molt clara, en aquests moments.

Cada any, quan hem, debatut el Pla territorial d'equipaments esportius en aquest debat de pressupostos s'ha fet el mateix joc: La partida pressupostària inicialment prevista en el Projecte de Llei de pressupostos era sensiblement inferior a la quantia global del Pla d'equipaments esportius anuals i han esperat l'esmena de l'oposició per poder-la transaccionar, però és que l'any passat vam arribar a tenir 90 milions de pessetes mitjançant l'esmena i enguany, amb els 10 milions que s'acaben d'acceptar, si no em fallen els comptes i esper que se'm pugui desmentir si vaig errat, tant de bo hi anés!, seran 89. N'hi ha 79, més 10,89.

Anam enrera, anam enrera com els crancs i, a més a més, si fos així això desmentiria les paraules que el Consell Insular de Menorca ja ha fet públiques als mitjans de comunicació dient que el Pla territorial d'equipaments esportius estaria dotat en 24 milions de pessetes, 12 del Consell Insular i 12 de la Comunitat Autònoma. Si apliquen el 1 0,5%, que és el percentatge que es ve aplicant fa estona, no surten els 12 milions, ara en surten exactament 9,29. Crec que són uns mals números, anam enrera. Jo crec que ara haurien d'acceptar una segona transacció i a la del Grup MIXT ficar-hi encara, a partir de la nostra, una quantitat que, si mes no, equipari la situació amb la de l'any passat, però és que, a més d'equiparar-la, l'hem d'augmentar, perquè els pressupostos han augmentat i perquè, a més a més, els costos també han augmentat.

No podem desmentir, Sr. Huguet, les paraules del portaveu del Grup SOCIALISTA quan proposava inversions concretes en infraestructures esportives dient que el Pla territorial d'equipaments esportius ja ho faria a través dels consells. Si la partida pressupostària és tan escassa, ¿com han de donar abast a les necessitats del ajuntaments, que són les dels ciutadans? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions. Grup MIXT, el Sr. Vidal té la paraula.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Per fixar la posició i per dir que compartim el que ha dit el Sr. López Casasnovas. Crec que amb aquesta explicació tan diàfana que ha donat sobre les proporcions, etc., d'aquestes partides per transferir als consells insulars, la nostra postura ha de ser i serà de suport complet a la seva esmena. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Grup PARTIT POPULAR – UNIÓ MALLORQUINA, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, Sr. President. Sr. Portaveu del Grup Parlamentari PSM-EEM, jo li asseguro que no anirem enrere amb aquest Pla d'instal·lacions esportives, el temps donarà o llevarà la raó a un dels dos, en aquest cas concret jo procuraré que la tinguem nosaltres, però encara li vull dir més coses. Jo crec que en el tema de les instal·lacions hem millorat moltíssim i que d'anar enrere com els crancs, res de res, perquè a més del Pla d'instal·lacions esportives, que era una cosa habitual, ara hi ha el Pla d'instal·lacions esportives a centres escolars, que lliura gran quantitat de fons pressupostaris tant als consells com als ajuntaments, que abans presentaven projectes de pistes a un centre escolar o a un altre, perquè aquests estaran dotats ni més ni menys que de pavellons esportius de diferents models, de manera que en general les inversions en instal·lacions esportives s'han incrementat molt, moltíssim, i açò vostè ho sap.

La veritat és que jo no sé a quin tipus de declaracions fa referència quan parla d'aquestes dades de 12 per part del Consell i 12 per part de la Comunitat Autònoma. Si els 12 de la part de la Comunitat Autònoma són aquells que vénen ressenyats en les partides pressupostàries de la gestió ordinària, aquests hi seran independentment que la partida global hagi disminuït o no, és l'acord al qual es va arribar. Aquests 10 milions que s'incrementen, jo crec que valia la pena deixar palès que era necessari fer encara un poc més aquest esforç, tenim en compte que l'esforça de la Comunitat Autònoma en instal·lacions esportives és molt, molt considerable, açò vostè ho sap, i com que m'he proposat no fer gens de victimisme, no en vull fer gens; l'únic que vull dir és que la Comunitat Autònoma, amb el compromís adquirit amb el Pla d'instal·lacions esportives a centres escolars, complim al cent per cent les nostres obligacions.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Té un torn de rèplica, Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. President i Sres. i Srs. Diputats. El temps ja dirà qui té raó i qui no en té; jo voldria no tenir-ne, eh?, que quedi clar, però li be dir que els plans d'extensió de l'educació física, que impliquen les inversions importants a determinats pobles d'infraestructura esportiva escolar són uns plans fet a parlar de les aportacions municipals, com vostè sap perfectament, de La Comunitat Autònoma i del Ministeri d'Educació i Ciència, els consells no hi participen. En canvi, els plans territorials d'equipaments esportius es nodreixen fonamentalment de les aportacions municipals, dels consells insulars i de la Comunitat Autònoma; Tant és així, que els consells insulars estan obligats a aportar la mateixa quantitat, si més no, o a posar més que la Comunitat Autònoma.

Amb aquests nombres i havent transaccional amb 10 milions més a partir de l'esmena del Grup MIXT, si els meu comptes

iels dels pressupostos no són errats – als consells insulars enguany hi ha una previsió de 79 milions de pessetes - resulta que serien 89, no els 90 que hi havia l'any passat. Aleshores, el que queda claríssim és que els plans territorials d'equipaments esportius es dirigeixen a unes instal·lacions municipals amb unes inversions dels consells insulars que no arribaran - i aquí es posin la mà al pit, siguin conscients del que anam a aprovar en aquests moments si no s'accepta l'esmena - no arribarem als 24 milions de pessetes que s'han anunciat - és a dir, 12 i 12 – al Consell de Menorca.

Haurem de redimensionar aquest aspecte, amb l'encomanda de gestió precisament. Per l'encomanda de gestió ordinària només en rebeu 11, si no vaig errat, i precisament per arribar als 12 que va dir el Sr. Lluís Coll, nosaltres presentàvem una esmena que possibilitaria anar als 12,5. D'aquesta manera, hauríem incrementat una mica i la congelació dels pressupostos que venim experimentant des de l'any 1989 - la pesseta constant, evidentment també hi .ha una pèrdua de capacitat inversora - llavors haurem de créixer i per créixer, aquí va aquesta esmena. Si no ho feim així, vostès podran dir que la terra és plana, però continuarà essent rodona.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. López i Casasnovas. Torn de contrarèplica. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies. Sr. Casasnovas, no ha contradit ni una sola paraula, és a dir, el Pla d'instal·lacions esportives a centres escolars és un pla que es du entre ajuntaments, Comunitat Autònoma i Ministeri, que l'ha anomenat vostè, no l'he anomenat jo. L'únic que jo dic - i per absència del que no dic ja ho interpretarà, perquè és una persona intel·ligent - és que el Govern de la Comunitat Autònoma ha complit i compleix, que els ajuntaments compleixen, però que hi ha una altra part perquè aquesta part d'extensió continuï, i açò ho sap.

Açò ja millora molt les instal·lacions esportives a cada un dels pobles perquè, com molt bé diu vostè, el Pla d'instal·lacions esportives que es feia abans de tenir aquest pla a nivell de l'extensió de l'educació física a les escoles, el que feien els ajuntaments era fer-lo servir per millorar les instal·lacions esportives als centres escolars que eren propietat municipal. Com que açò s'ha alliberat, es poden destinar fons cap a altres instal·lacions esportives també de propietat municipal i aquest és el pla d'instal·lacions esportives de participació ajuntaments, Comunitat Autònoma i consells insulars.

Aquí feim el debat que hem de tenir a Menorca, no l'hem de tenir aquí. Jo li asseguro que no davallarà dels 12 milions. Quina és la seva errada, perdoneu l'expressió?

Que encara aplica el 10 i mig i nosaltres procuram que no s'apliqui, en el cas d'aquest repartiment del Pla d'instal·lacions esportives. Per tant, aquesta partida no davallarà dels 12 milions, Sr. López i Casasnovas.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Per qüestions tècniques del servei de fonoteca, ens veim obligats a suspendre la sessió per un temps de cinc minuts.

(Es reanuda la sessió)

EL SR. PRESIDENT:

Esmena 2626, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, la qual va ser modificada i transaccionada a comissió per import de 10 milions de pessetes. Té la paraula el Diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Al marge de la transacció de l'esmena amb 10 milions de pessetes, no vull renunciar a exposar les motivacions - ja es varen exposar d'una manera bastant clara dins comissió - que ens varen motivar a presentar aquesta esmena, inicialment 20 milions de pessetes destinades a inversions dins el Poliesportiu Prínceps d'Espanya. Creim que el tema d'aquest poliesportiu exemplifica la manera com actua la Conselleria de Cultura quan té una responsabilitat dins les seves mans. El Poliesportiu Prínceps d'Espanya va ser construït, pagat i venut per a aquest ús per ASIMA; fins i tot va tenir un primer nacional d'arquitectura al millor projecte i realització d'un recinte esportiu.

Presentava deficiències, hi va haver un debat dins aquest Parlament, aquestes deficiències varen ser rotundament negades per la Sra. Consellera i un bon dia, com recordaran tots vostès, va sortir, no dins el Parlament, sinó als mitjans de comunicació, que és la tribuna habitual de la Conselleria, que hi havia una gran operació, una operació de gran estil de demolició d'aquest poliesportiu, requalificació del sòl i construcció d'un nou poliesportiu a un altre lloc de la ciutat de Palma de Mallorca que no es va dir quin era, i a partir d'aquí va començar ràpidament una cadena de declaracions, de manifestacions a favor i en contra.

Clar, la requalificació del sòl requereix la participació de l'ajuntament afectat. Què havia passat? Que aquest poliesportiu ubicat en un determinat moment en un ajuntament amb majoria socialista, havia passat a tenir una majoria absoluta del Partit Popular - Unió Mallorquina, el Sr. Joan Fageda era el batle de Palma de Mallorca i clar, aquesta operació va tenir ràpidament les declaracions del Sr. Fageda: No veig cap impediment perquè es requalifiqui el sòl del Prínceps d'Espanya. Per tant, era una operació concertada, tenia els assentiments pertinents, però les coses no varen funcionar bé, no hi va haver una reacció d'assentiment de la part esportiva ni d'altres persones que varen veure ràpidament de què anaven les coses.

En definitiva, van sortir algunes persones qualificades del món de l'esport, atletes i entrenadors, i varen criticar durament les manifestacions que havia fet la Sra. Consellera d'enderrocar el Prínceps d'Espanya. Varen dir, d'una manera rotunda: "No se atreveran". Es referien a la gent de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports; que no s'atrevirien a dur endavant aquesta

operació. Hi va haver altres persones, i esmentaré el Sr. Antoni Alemany, perquè no crec que sigui en absolut una persona suspecta de simpaties pel socialisme, que va dir: "Produce un pésimo efecto una operación tan descaradamente especulativa protagonizada por una entidad oficial, beneficiarse de la plusvalía generada por la escasez de suelo industrial para obtener un beneficio".

A partir d'aquí les coses varen començar a anar enrere, es va deixar de parlar de la requalificació, però quan va arribar l'hora del pressupost, el Grup Parlamentari SOCIALISTA es va haver de plantejar alguns interrogants en matèria del Poliesportiu Prínceps d'Espanya: Què hem de fer amb el Poliesportiu Prínceps d'Espanya? L'hem de restaurar o l'hem d'enderrocar? Qüestió elemental, blanc o negre. La situació en què es troba presenta deficiències, ja ho varen dir; finalment va resultar que encara en presentava moltes més - va dir la Sra. Consellera - de les que havien anunciat els socialistes, que es trobava en estat de ruïna, que era irrecuperable, etc., etc. On som, en matèria del Poliesportiu Prínceps d'Espanya, que és competència i titularitat exclusiva de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears? Continuem amb aquesta indefinició i per trencar amb aquesta indefinició volem que quedi clara la postura del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Vàrem presentar una esmena d'inversions de 20 milions de pessetes, que evidentment no basta per solventar totes les deficiències, però almenys assenyala un camí, perquè creim que el Poliesportiu Prínceps d'Espanya té una funció realment exemplar, com la té en un altre nivell el Conservatori de Música de Palma de Mallorca. Són la demostració que quan es té una responsabilitat no s'actua d'acord amb les manifestacions que es fan quan no es té la competència. Quan no es té la competència: El dia que arribi aquesta competència, tothom serà feliç, tot anirà bé, però quan es té un problema concret dins les mans no se sap afrontar. El conservatori: problemes que no s'han arribat a solventar mai, etc.; en el cas del Poliesportiu Prínceps d'Espanya s'ha passat de negar les deficiències a manifestar amb total tranquil·litat, "en horas veinticuatro", que s'havia passat d'estar bé a trobar-se en estat de ruïna.

En definitiva, això son les forques caudines de la Sra. Consellera. Aquí li hem vist les canyes dels filats, aquí es demostra que no té una actuació coherent, que no es pot dir una cosa i al cap d'un parell de mesos manifestar l'altra alegrement. En definitiva, crec que l'acceptació d'aquesta esmena, la transacció, encara que sigui rebaixant-la a 10 milions de pessetes, no fa més que confirmar el que es va manifestar des d'aquesta tribuna. Aquí no s'ha d'esbucar el Prínceps d'Espanya, s'ha de començar a restaurar, l'han de convertir en un centre esportiu modèlic i per descomptat - s'han d'acabar les operacions especulatives - no parlo de trens, un altre dia en parlarem, parlo del Poliesportiu - perquè el Govern ha de governar per als ciutadans, no s'han de fer negocis fins i tot cara alta.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President. Torn de fixació de posicions. Grup PARTIT POPULAR -UNIÓ MALLORQUINA; té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera no entri, perquè esvalota el personal. El nostre grup accepta aquesta esmena, passa per alt aquesta retòrica filmada o televisada i continuam proposant la baixa - millor dit, passar de 20 a 10 milions de pessetes - que és la transacció. Si amb una esmena transaccionada arribam a aquest punt, en aquelles que no puguem transaccionar podrem llogar cadiretes, però encara més còmodes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Passam a l'esmena 2640, del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr. Moragues i Gomila.

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

És la darrera esmena que presenta el Grup SOCIALISTA al programa d'esports i la primera de caràcter particularitzat que pertoca defensar a aquest diputat. Per açò ha volgut sortir a la tribuna per explicar a tot el grup conservador, sobretot als portaveus, de quina forma hem fet, des de Menorca, les esmenes particularitzades que presentam a aquest pressupost.

EL SR. PRESIDENT:

Li prec que se ceneixi a l'esmena, Sr. Diputat.

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

És la introducció, Sr. President, perquè després no hem contestin, com han fet cada vegada, que és una esmena particularitzada, etc., etc.

Vull dir que el Grup SOCIALISTA ha convocat els grups institucionals del nostre partit perquè entenem que, pel coneixement profund que tenen de les necessitats d'infraestructures generals i en aquest cas esportives, era molt important que en el moment que es discutiren els pressuposts de la Comunitat Autònoma tinguéssim aquest coneixement particularitzat de les necessitats d'aquestes d'infraestructures esportives. També ho hem fet perquè els nostres grups institucionals representen una part de la voluntat democràtica dels pobles i, per tant, pensam que també estam legitimats i, a més, quan vam acabar aquesta primera ronda de conversacions amb els nostres grups institucionals, també vam recollir propostes d'altres organitzacions o organismes que van voler fer-les arribar al Grup SOCIALISTA.

Quan hem presentat algunes d'aquestes esmenes, ens han acusat que ho fèiem amb una falta de planificació o de prioritziació. Jo vull recordar al portaveu del Grup PARTIT POPULAR - UNIÓ MALLORQUINA que la prioritziació i la planificació és una responsabilitat bàsicament del Govern. Per tant, és una excusa que entenem que no s'ha d'aplicar al grup de l'oposició, perquè quan nosaltres governam exercim aquesta planificació i aquesta prioritziació, així que en aquests moments són vostès que han saber quina és la prioritziació, la seva prioritziació, o quina és la

planificació que volen fer, planificació que moltes vegades no veim des del Grup SOCIALISTA Vostès, en canvi, hauran de mostrar que fan açò que reivindiquen, perquè nosaltres tenim la impressió que funcionen molt més a través de la finestreta d'atenció al client que per funcionament rigorós d'una oficina de planificació.

Per tant, pens que no és de justícia aquesta explicació que han donat reiteradament des dels escons conservadors a les propostes particularitzades d'esmenes als pressuposts. Ens han parlat d'esmenes particularitzades enfront d'esmenes generals; he de confessar en això sí que ens tenen un poc enganxats, perquè clar, si nosaltres presentam esmenes petites, esmenes particulars, vostès diuen que no les poden acceptar per la seva mateixa petitesa, que vostès estan per plans generals, per plans més grans, per partides de més consistència i resulta que si les feim generals no recorden aquestes petiteses, que és el que el ciutadà demana. Per tant, nosaltres intentam fer un exercici de memòria al Grup Popular perquè quan facin aquests grans plans que nosaltres esperam any darrera any que facin, recordin aquestes necessitats que vénen des de les mateixes organitzacions ciutadanes o de grups institucionals.

Per què hem fet les esmenes així i ara? Jo crec que perquè és funció dels grups de l'oposició temperar els ànimes triomfalistes del Govern; jo crec que fonamentalment aquesta ha estat l'argumentació que el Grup SOCIALISTA ha posat damunt la taula quan ha començat a fer aquest tipus d'esmenes tan particularitzades, perquè és funció nostra posar en evidència els mals funcionaments, les deficiències ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, li prec que se ceneixi a la qüestió, que és l'esmena 2640, que ha presentat el seu grup.

EL SR. MORAGUES I GOMILA:

Acab molt ràpidament, Sr. President. Dos minuts més, per favor.

Perquè nosaltres pensam que hi ha més necessitats d'infraestructura que exclusivament les d'infraestructura turística, que també ha estat una de les raons ens han donat durant el debat parlamentari. Pensam que posar sobre la taula les necessitats de deficiències infraestructurals, encara que sigui a través de petites esmenes com aquesta que hem presentat, també és una de les nostres responsabilitats. Per tot açò, el nostre grup va modificar la concepció de discussió pressupostària territorialitzant i municipalitzant les esmenes i que, per la riquesa de debat que ha generat, ens fa la sensació que l'hem endevinada. Continuarem per aquest carni, senyors del grup conservador, i així presentam aquesta esmena 2640 referent a la construcció del segon poliesportiu per a la ciutat de Maó, que donarem per defensada en els mateixos termes que l'hem presentada, demanant, açò sí, que facin un esforç per intentar elevar el percentatge que fins ara duen d'acceptació d'esmenes. Duim un dia i mig de discussió, hem discutit prop de 300 esmenes i en aquests moments duen acceptades transaccions per valor de l'u per mil del pressupost; 44 o 50 milions, aproximadament, no els dóna precisament una aura de generositat. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Moragues. Fixació de posicions? Grup PP-UM, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Faré cas a la seva recomanació. L'esmena és sobre aquest poliesportiu, una alta i una baixa de 10 milions de pessetes. El nostre grup entén que açò és pot fer via pla d'instal·lacions esportives i, per tant, no li donarem suport.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Passam al programa 4580, arqueologia i protecció del patrimoni, començant per l'Esmena 2783, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, a la qual es rectifica la secció i el subprograma, que són la 13 i el 458.001; la 2645 del mateix grup i la 2653, les quals van agrupades. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Tejero.

EL SR. TEJERO I ISLA:

Gràcies, Sr. President. Primer de tot, voldria defensar de la mateixa manera el grup d'esmenes que hi ha a la pàgina següent, la 11, que comença amb l'Esmena 2530 i acaba amb la 2787. En total són 9 esmenes, que defensaré en la mateixa intervenció.

Aquest grup d'esmenes es classifiquen en dos apartats. Per una part, n'hi ha tres referides a arqueologia, la primera de les quals va referida a excavacions a Menorca, atès que s'han suspès les excavacions a Menorca, per un valor de 20 milions de pessetes. La segona seria referida a Cales Coves, rehabilitació i neteja, per un valor de 10 milions de pessetes, i la tercera seria una esmena d'afectació referida a excavacions, neteja i consolidació de sa torre d'en Gaumés.

En l'altre ordre d'esmenes referides de forma genèrica a cobrir demandes culturals, n'hi hauria una d'afectació referida al Pla de conservació de parets i pous i condicionament de l'antic camí vell de la Mola, de Formentera; la segona vindria referida a adequació final de l'edifici del claustre del Carme per a finalitats culturals, con una aportació de 10 milions de pessetes; la 2697 vindria referida a l'elaboració del catàleg de les creus de terme de Menorca, només es tractaria d'obrir una partida de 1.000 pessetes; la següent també vindria referida a defenses de les creus del terme de Menorca, referent a crear normativa, la partida també és de 1.000 pessetes; la següent esmena és d'afectació i ve referida a la recuperació del Camí de cavalls des Migjorn Gran, de Menorca, i la darrera seria la recuperació i restauració del Molí de sa carretera Des Castell. Aquesta també seria d'afectació. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions. Pel Grup PP-UM, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies. Per anunciar que no podem donar suport a aquestes esmenes, tot i considerant que són necessitats no només aquestes restauracions i excavacions, sinó moltes altres

més que anirem veient al llarg d'aquest debat, però les possibilitats són les que hi ha.

Dues puntualitzacions: Quan al Camí de Cavalls, amb caràcter genèric, és una actuació inclosa dins el programa LEADER, que sembla que s'ha aprovat i es podrà dur endavant a l'illa de Menorca; per tant, no veim per què afectar una partida pressupostària en aquest sentit. Sobre el claustre del Carme, dir que el Consell Insular de Menorca va aprovar - em sembla que per unanimitat i segur que amb els seus vots - d'incloure'l dins la sisena fase del V Centenari. Per tant, jo no crec que tampoc sigui necessari afectar una partida pressupostària amb aquest concepte quan tots sabem que la restauració és lenta i de difícil compliment. Només per posar un exemple: La restauració de la Catedral de Ciutadella hi van anar 75 milions de pessetes i s'ha hagut de fer en diferents anualitats, perquè una restauració és lentíssima i no es poden gastar aquestes quantitats en un sol exercici pressupostari. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Passam a un conjunt d'esmenes agrupades del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que són la 2518, la qual té rectificat el subprograma d'alta, que és el 558.001 i el de baixa, que és el 121.000; la núm. 2541, que té rectificat el subprograma, que és el 458.001; 2652, 2647, 2654, 2649, 2661, 2663, 2656, 2648, 2646, 2655, 2651, 2666, 2658, 2657, 2664, 2665, 2659, 2660 i 2662. Pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

El tema de l'àrea d'arqueologia i patrimoni creim que és absolutament fonamental en relació amb la protecció i divulgació del tresor cultural, del llegat històric dels pobles de les Illes Balears. És un element patrimonial que es troba realment en perill. Per què, al cap de tres o més mil anys encara es troben tants de jaciments a la nostra terra? Qui els ha conservat? Qui els ha protegit? Els ha protegit, senzillament, que les societats de les Illes Balears no s'han vist en la necessitat d'enderrocar bona part d'aquests elements; ha estat una conservació, per tant, passiva. On històricament va fer falta utilitzar unes terres de conreu, les pedres antigues varen desaparèixer per a sempre.

Avui les Illes Balears ja no treballen els camps, ja no som una societat agrària, però ens trobam en una situació d'expansió econòmica, almenys a nivells urbanístics, i molts d'aquest elements s'interposen enfront d'elements de creació de serveis - depuradores, carreteres, autovies - o bé simplement urbanitzacions; per tant, estan destinats a ser traslladats, en casos excepcionals, o o senzillament a desaparèixer.

L'escala de valors - diguem-ho clar - que divulga aquest govern conservador juga absolutament en contra de la protecció, del manteniment, de la salvaguarda del patrimoni arqueològic de les Illes Balears. S'ha donat una imatge, s'ha donat un predomini forçat, en definitiva. El Govern és una façana política darrera la qual hi ha uns poders - no treballen en el buit, això tots ho sabem perfectament - i aquests poders són bàsicament els sectors de l'especulació, els sectors de la construcció, molt més

agressius, molt més bel·ligerants que els sectors de l'hostaleria, bona part dels quals han començat a entendre que s'ha de protegir, i aquesta dinàmica, que és hegemònica dins el Govern i que té una tribuna magnífica - troba sempre vara alta per ser acollida, per ser compresa, per ser impulsada a través de la Conselleria d'Ordenació del Territori i Obres Públiques - topa amb un patrimoni que es troba completament desvalgut.

Els protectors del patrimoni no són especuladors, no tenen grans interessos. Ningú no prega per un talaiot, ningú no prega per una paret vella, per un marge, per un molí d'aigua i, clar, el patrimoni lògicament va caiguent de manera inevitable. Si la cultura és marginal, no diré si ho són o no les pedres antigues. Per tant, el procés de destrucció continua perquè, que jo sàpiga, aquest Govern no està disposat a dur ningú a la barra per destruir elements patrimonials. Hi ha hagut casos de destruccions que fins i tot, no la Conselleria d'Ordenació del Territori, sinó la de Cultura va rebaixar la sanció que previsiblement s'havia d'imposar i, clar, d'aquelles pluges, aquests fangs: No hi ha protecció del patrimoni i hem arribat a extrems de vertader pintoresquisme.

Aquesta Comunitat Autònoma, tenint un gran patrimoni arqueològic, ha abandonat la tasca de les excavacions. S'ha acabat, no s'ha d'excavar. Com volen entrar en el coneixement progressiu de la prehistòria? Què passa? És què ara tenim unes cartes, uns mapes arqueològics; després vendrà el moment de les excavacions. ¿Creuen que dins els països europeus - a França, a Alemanya o al Regne Unit - es paralitzen les excavacions mentre no tinguin el mapa arqueològic de tot el país? Això és absolutament ridícul i impresentable és un criteri que no comparteix en absolut el Grup Parlamentari SOCIALISTA i per això proposam que en matèria d'excavacions, a Mallorca, s'acabi amb aquesta inactivitat, que és insòlita dins tot Europa, i agafin 20 milions de pessetes i els posin al servei de les excavacions, perquè de les excavacions surt coneixement, surten nous descobriments, surten materials i, clar, aquí tenim el tema del plantejament global de la cultura que té el Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Aquests materials de les excavacions van al museu, són restaurats, són protegits; si hi ha una zona sobredotada fins i tot es poden dotar altres museus, no centralitzant necessàriament, en el cas de Palma o d'un determinat centre, sinó que es poden anar enriquint tota una xarxa de museus, però, clar, ni hi ha excavacions, ni hi ha restauració de peces, ni hi ha museus - ho hem vist fa un moment - i, el que és pitjor, no hi cap interès a impulsar totes aquestes activitats.

El patrimoni, per tant, està abandonat. Fins i tot s'han negat, cosa insòlita, a impulsar el coneixement dels terrenys on s'han de fer obres que impliquen una destrucció irreversible. És el cas de l'autovia d'Inca, amb la qual estam d'acord, però no hi estam que prèviament no es facin les cartes pertinents per tal de veure si hauria uns restes que convendria conèixer abans que fossin inevitablement destruïts.

Hi ha tota una sèrie d'esmenes puntuals, una de 3 milions de pessetes en el tema d'investigació i publicació dels monuments prehistòrics que es troben en el terme d'Alaró i després tota una relació d'esmenes d'afectació que relacionaré breument:

Protecció d'excavacions a sa Caleta i Cala d'Or, restauració de Sa Torre d'en Nunis de Capdepera; restauració del talaiot es Pujol de Maria de la Salut, situat al nord de la vila, prop del lloc dit es Pujolet; restauració des talaiot des Claper, de Capdepera, situat al sud de la vila, molt prop del nucli urbà, es diu Es Claper per antonomàsia, no té altre nom. També tenim la restauració del talaiot de Banderola, Maria de la Salut, situat al sud de la vila, a la partió entre les terres de Maria i de Sineu, que agafa el nom de l'antiga possessió de Banderola; hi ha la neteja del talaiot de Son Vent, de Maria de la Salut; hi ha la neteja del talaiot de Déu-lo-sal, Maria de la Salut, situat al nord est d'aquesta vila, dins les terres de l'antiga possessió de Déu-lo-sal; la restauració del talaiot de Son Favar, s'ha de dir Son Favar, Capdepera, situat prop de la costa, vora les cases de Son Favar, Can Cardaix i s'Heretat.

Hi ha les excavacions a na Guardis, que és un illot que té una importància extraordinària en matèria arqueològica, és l'illot que trobaran si van a la Colònia de Sant Jordi (ja ha estat objecte d'excavacions, però s'haurien de continuar); hi ha la restauració del poblat de s'Heretat, situat prop del de Son Favar, com he dit abans; hi ha la restauració del talaiot dels Gegants de Capdepera; la neteja del talaiot s'Antigor, de ses Salines; la neteja del talaiot des Pujol, la neteja del talaiot des Rafal Roig, de Maria de la Salut, situat entre Montblanc i els termes de Santa Margalida i la possessió de Déu-lo-sal; la neteja del talaiot de ses Tarragones, de Maria de la Salut, situat vora la creu de Ses Tarragones i de Can Jordà, prop de la carretera de Santa Margalida a Petra; el talaiot sa Pleta d'en Cotó, de Maria de la Salut, el talaiot des Gassons de Maria de la Salut, situat dins la possessió des Gassons, prop de la carretera de Maria a Santa Margalida; la neteja del talaiot de Son Perot de Maria de la Salut, dins la possessió de Son Perot des Clapers - dic des Clapers perquè en té diversos -; la neteja del talaiot de sa Torreta de Maria de la Salut, a la possessió de sa Torreta, vora la partió de les terres de Llubí i de Maria, i finalment la neteja del talaiot de Roqueta, situat a la possessió de Roqueta, al sud-est de la vila de Maria.

Vostès diran que són esmenes particulars, però si pensen dir-ho jo els hauré de recordar que molts de pocs fan un molt. La veritat és que com que no hi ha pla ni manera que la Conselleria faci aquestes actuacions, molts de pocs fan un molt i moltes parts fan un tot. Si almenys començàssim a actuar en els municipis! Han sortit els casos de Maria, d'Alaró, de Capdepera, etc., que són municipis que estan disposats a col·laborar en la neteja, en l'excavació i en la protecció d'aquests elements. Observaran que aquests municipis s'han manifestat en contra i en alguns casos lluiten amb moltes dificultats contra maniobres d'especulació, urbanitzacions, temptatives d'ubicació de camps de golf, etc., etc., perquè volen mantenir aquest patrimoni. Demanam que la Conselleria de Cultura doni una passa en positiu, demanam que se'ls doni suport.

En definitiva, com hem dit tantes vegades, creim que no es poden servir dos senyors i, sobretot, que no es pot ser criat dels especuladors i al mateix temps anunciar que es protegeix un patrimoni quan aquest patrimoni es posa enmig del camí que volen recórrer els especuladors. La Constitució prohibeix expressament l'especulació i obliga a defensar el patrimoni. Jo no els diré que tinguin molt d'entusiasme en matèria de patrimoni, però que com a mínim respectin la Constitució que

ens obliga tots i, per començar, el Govern, com a poder públic. Moltes gràcies.

(L'Honorable Sra. Vice-presidenta Primera substitueix el Molt Honorable Sr. President en la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Altres grups que vulguin intervenir per fixar la seva posició? En nom del Grup MIXT, té la paraula el Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sres. i Srs. Diputats.

Molt breument, per dir que en línies generals tal vegada el to ens sembla excessivament agressiu, perquè hauríem d'estudiar cada un dels indrets ha esmentat el portaveu del grup que proposa aquestes esmenes. Vull dir que en línies generals estam d'acord amb el fons, per tant donaríem suport a totes aquelles esmenes que són de caràcter general en la mateixa línia que ja han manifestat altres portaveus del Grup MIXT, però quant a aquelles concretes, no tenint un coneixement exacte de l'indret i de la situació, jo voldria dir, sobretot, que estam d'acord que s'hauria d'excavar, sobretot que s'haurien d'acabar les excavacions començades, protegir el que es va excavant i catalogar tot el que es va trobant.

Ara bé, aquesta política de la qual tenim exemples en el cas de Menorca d'excavar de forma indiscriminada, que es donés permís a tothom qui en demanava per excavar - evidentment amb un determinades condicions - i que deixessin les excavacions a mig fer, amb clots per aquí i per allà, açò ja és més delicat perquè dóna un mal resultat.

Per tant, dir que donam suport a les esmenes de caràcter general, i en aquelles concretes seria una abstenció en positiu. Si açò s'hagués estructurat en un programa, possiblement li haguéssim donat suport, però essent qüestions tan puntuals, continuant en la mateixa línia, com he dit, és una abstenció en positiu. Gràcies.

(El Molt Honorable Sr. President reprèn la direcció del debat).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. El Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Simplement per dir que rebutjarem tot aquest bloc d'esmenes atesa la impossibilitat de dur endavant el que proposen i reafirmar que la Constitució obliga tothom, des del Sr. García Valverde fins aquest Govern. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Passam a l'Esmena 3017, del Grup Parlamentari MIXT. Si, Sr. Pons. Entenc que el tema s'ha debatut prou i consider que el que ha fet el portaveu del Grup PP-UM ha estat simplement fixar la posició. Passam a l'Esmena

3017, del Grup Parlamentari MIXT, precisant que la baixa és de 15 milions de pessetes. Té la paraula el Diputat Sr. Peralta.

EL SR. PERALTA I APARICIO:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

El tema d'aquesta esmena va molt vinculat al que fins ara s'ha debatut i és precisament per intentar, encara que sigui amb una petita quantitat, perquè evidentment és així, amb açò tampoc no es poden fer grans coses, però hi una sèrie d'excavacions que, com deia, estan començades i no - s'han acabat - concretament a Menorca en tenim bastants exemples, el cas de Trapucó, etc.; ja he esmentat en altres intervencions totes aquestes intervencions que hi ha començades - que s'acabessin i es poguessin protegir, no solament les de Menorca, sinó també de la resta de les Illes, i, com a mínim, començar a fer aquesta feina dins aquest any 1992, perquè la veritat és que deixar les coses a mig dóna uns resultats pèssims, ja que es dóna facilitat als espoliadors perquè facin malbé una feina començada, cosa que succeeix a moltes d'aquestes excavacions.

Açò s'hauria de protegir amb uns tancats amb condicions, els quals s'haurien de revisar de tant en tant; s'hauria de posar una senyalització que cridés l'atenció sobre el que hi ha allà, però que avisés de no entrar dins els recintes que es troben a mig excavar, etc. Aquesta esmena va en aquest sentit; desitjaríem que tingués el suport del grup majoritari. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Peralta. Fixació de posicions. Pel Grup SOCIALISTA, té la paraula el Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

L'esmena del Grup MIXT va en total concordança amb la filosofia que hem exposat amb motiu de la defensa relativa a les excavacions, exemplificada amb tota una sèrie d'iniciatives puntuals. És evident que no hi ha un pla, abans no l'hem exposat, aquí també podríem dir que tampoc no n'hi ha, però hi ha una idea general d'incrementar la inversió de reposició de la infraestructura en arqueologia.

Els arguments que he dit abans ara serien completament vàlids. Per què? Perquè tot allò que vagi a lluitar per a la protecció del patrimoni arqueològic per incrementar una infraestructura humana i material va en defensa de la nostra terra i dóna compliment a l'article 46 de la Constitució, que diu que "els poders públics garantiran la conservació i promouran l'enriquiment del patrimoni històric, cultural i artístic", i també va en perfecta concordança amb l'article 47 de la Constitució, que diu que "la regulació de la utilització del sòl es farà d'acord amb l'interès general per tal d'impedir l'especulació". Jo no sé si hi ha senyors que especulen o no a altres àrees, no em correspon controlar el Sr. García Valverde, però em pareix, Sr. Huguet, que tornarem a parlar dels trens de Mallorca i convé que comencin a ser discrets. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Passam a l'Esmena 2642, del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr. Tur i Ferrer.

EL SR. TUR I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Demanaria d'agrupar aquesta esmena amb una altre agrupació, que són les núm. 2523, 2529 i 2531.

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. En una d'aquestes esmenes demanam que es facin excavacions a Formentera amb una assignació de 20 milions de pessetes; les altres tres són d'afectació, en dues de les quals demanam la rehabilitació dels molins de vent i torres de defensa de Formentera, que són els exponents més importants de riquesa del repoblament de l'illa de Formentera. Creim que haurien de tenir el suport necessari d'aquesta Cambra per portar-se endavant.

Les altres dues esmenes es refereixen a excavacions a l'illa de Formentera, sobretot a l'excavació de la Cova des Pum, als penya-segats de la Mola, que segurament és un dels jaciments arqueològics més importants de les Pitiüses i que a causa de la seva relativa facilitat per accedir-hi ha estat objecte d'espoliacions. És per això que presentam aquestes esmenes i esperam que tendran l'acceptació d'aquesta Cambra, amb l'esperança que serveixin per a la salvació el patrimoni arqueològic de la Comunitat de les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Entenc que les ha agrupat amb totes les que hi havia en aquell conjunt, que eren les 2523, 2529 i 2531. Fixació de posicions? Pel Grup Parlamentari PSM-EEM, té la paraula el Sr. Morro.

EL SR. MORRO I MARCÈ:

Moltes gràcies, Sr. President. En nom del Grup Parlamentari PSM-EEM, tan sols voldria dir que nosaltres donarem suport a aquestes esmenes, perquè creim que a l'illa de Formentera, per la seva singularitat, pels canvis socioeconòmics que hi ha hagut, pel creixement urbanístic i pel fet de ser una illa amb un patrimoni històricomonumental que mereix ser conservat, es fan necessàries aquestes actuacions. En contra del que nosaltres a vegades hem afirmat que tractant-se d'actuacions concretes ens abstenem, en aquest cas, per ser l'illa de Formentera i per la seva importància, hi donarem suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Passam a l'esmena 2643, també del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Repetesc que és la núm. 2643, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, relativa a excavacions a Mallorca.

(Pausa)

És una esmena de 20 milions per a excavacions a Mallorca, que entenc que es dona per defensada. Passam a les esmenes 2644 i 2650, també del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Té la paraula el Diputat Sr. Marí i Serra.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Faré una referència per separat a aquestes esmenes que presentam, la 2644 i la 2650, perquè crec que així quedarà més clar. Quant a la 2644, sobre excavacions a Eivissa, demanam que s'hi assigni una partida de 20 milions de pessetes. A l'illa d'Eivissa ja hem demostrat el voluntarisme que tenim en les excavacions arqueològiques i creim que ara falta la voluntat política demostrada en el pressupost. Per tant, demanam que donin suport a aquesta esmena i que assignin aquesta quantitat per a les excavacions arqueològiques d'Eivissa.

Quant a la 2650, tracta de la neteja del poblat de Sa Païssa, conegut popularment com Can Sorà; encara que l'esmena posi "neteja del poblat Ses Païsses", és poblat Sa Païssa, conegut popularment per Can Sorà. Aquesta esmena tracta d'un poblat anomenat Sa Païssa, a Cala d'Or, que és un dels monuments púnics romans més importants de la Mediterrània, sobre el qual fins i tot han sortit publicacions com la de l'arqueòleg eivissenc Joan Ramon. Actualment es troba en un total abandonament; per tant, creiem que és urgent la seva neteja, treure'n herbes, senyalitzar-lo, informatitzar-lo i protegir-lo, i per això demanam que donin suport a aquesta esmena i que aquest Govern faci el màxim esforç per mantenir-lo en bon estat.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions? Passam a l'Esmena 3018, del Grup Parlamentari MIXT, la qual s'ha transaccionat amb una quantia d'alta i baixa de 20 milions de pessetes. Té la paraula el Diputat Sr. Pascual i Amorós.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Si, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

A nosaltres ens agradaria que fossin 40 milions de pessetes en lloc de 20, però evidentment acceptarem la transacció, perquè és millor 20 que cap. La diferència entre l'alta i la baixa crec que és bastant clara. El Subprograma 45.80.02 diu "programa de restauració monumental, campanya de neteja i conservació de façanes, campanya de pla de recuperació i conservació de molins, campanya de restauració de miradors, talaies i torres de defensa"; això és una cosa concreta, sabem a què van destinats els doblers. La baixa és a inversions immaterials, en un programa que és "experimentació i difusió del model educatiu", del qual ja s'ha parlat, i les activitats són "elaboració de disseny curricular bàsic propi de tots els nivells educatius, col·laboració institucional, intercanvi d'escolars i viatges a l'estranger, etc.". Jo crec que no importa continuar per saber que una cosa és molt més convenient que l'altra i, per tant, anirien millor 40 milions, però si són 20 ens conformam.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions? El Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Sr. Pascual, no m'ho desfaci. Accepta la transacció de 20 milions o què feim? Si l'accepta, votarem favorablement. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Passam a un altre conjunt d'esmenes, que són la 2519 del Grup SOCIALISTA, a la qual s'ha rectificat el Subprograma d'alta, que és el 458.002; les 2667, 2668 i 2669, que també té rectificat el subprograma de baixa, que és el 121.000; les 2670, 2671 i 2675, que igualment té rectificat el Subprograma de baixa, que és el 458.002, i la 2679. Totes aquestes esmenes estan agrupades. Té la paraula per defensar el conjunt el Diputat Sr. Valenciano. Em demana la paraula ...?

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Per una qüestió d'ordre.

EL SR. PRESIDENT:

Vostè dirà, Sr. Valenciano.

EL VALENCIANO I LÓPEZ:

Era per afegir a aquesta agrupació la 2677 i la 2688.

EL SR. PRESIDENT:

La 2677 i la 2678 queden agrupades.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

2688, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Les 2677 i 2688 queden agrupades, a efectes de debat, amb la 2619 i següents. Té la paraula el Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Aquest bloc d'esmenes afecta uns determinats municipis de la zona de peu de muntanya, la zona de Raiguer de l'illa de Mallorca, concretament els municipis d'Alaró, Binissalem i Lloseta. Aquesta zona, d'accés fàcil, és una zona intermèdia entre pla i muntanya i presenta una gran riquesa de jaciments arqueològics. Per començar, trobam l'esmena relativa al pla de restauració ambiental de Can Cabrit, una zona on es combina la presència d'elements patrimonials de gran valor i de gran interès amb una degradació màxima; per això es planteja un pla de restauració.

Aquesta zona de Can Cabrit es troba entre la finca dita precisament de Can Cabrit i els límits del terme d'Alaró, i té al costat les grans possessions de construccions monumentals de Bànyols, Bellveure i el nucli de Cas Capità Moranta, un petit poblet que encara manté les famoses teules pintades que es troben - de cada dia, menys - en alguns nuclis antics de Mallorca, però en aquesta zona també hi ha dos elements importants de degradació: Un nucli de mines abandonades, per

cert molt perilloses perquè les seves antigues entrades no són degudament controlades i hi pot desaparèixer un infant que hi vagi a jugar, d'això n'haurien de prendre nota, i un advocador que l'Ajuntament de Binissalem va tancar, però que la Comissió d'Urbanisme del Consell Insular de Mallorca va declarar d'interès social i es va tornar a obrir, amb les conseqüències de degradació que tots coneixem.

Per a aquest pla es proposa una dotació de 2 milions de pessetes. Evidentment apunta a una cosa molt clara: Acabar amb la degradació d'una zona, establir les normes que haurien de regir el seu recobriment, protegir els elements patrimonials que s'hi troben - he dit els casos de les grans possessions de Bànyols, el nucli de Cas Capità Maranta, les cases de Cas Cabrit, les cases de Bellveure, etc., tota la zona hauria de ser objecte d'una restauració acurada, absolutament necessària i feta d'una forma planificada i ordenada.

He dit abans que la zona del Raiguer presenta - no només en aquest nucli, sinó en tots altres - un gran interès patrimonial. Per això proposam l'Esmena 2667, 5 milions de pessetes, que vendria a ser l'estudi per a fer un itinerari del patrimoni del Raiguer. Es tracta de divulgar aquests elements del patrimoni cultural que són pocs coneguts, que moltes vegades resulten inaccessibles, no per l'allunyament geogràfic, sinó per la ignorància que en té la gent. Es tractaria d'introduir, com hem dit tantes vegades avui, un element més de coneixement del nostre patrimoni que compliria una doble finalitat: En primer lloc, la possibilitat de donar a conèixer tota aquesta riquesa als mateixos ciutadans de la zona, als ciutadans de Mallorca en general i també, ubicat a les publicacions pertinents a través dels ajuntaments de la zona, poder-ho posar en coneixement d'aquest turisme cultural pel qual nosaltres venim advocant perquè és un element no destructiu, sinó incentivador de la nostra economia i que també ens ajuda a protegir el patrimoni.

Lògicament, aquest disseny de l'itinerari va acompanyat del necessari pla de senyalització dels elements patrimonials que contempla amb 5 milions de pessetes l'esmena 2669. Per què s'ha de senyalitzar? Això és d'una obvietat realment elemental: Si anam pel camp i veim unes cases de possessió, si no som uns experts o no som d'aquella zona, veim unes cases molt maques, però no sabem pràcticament res més; no sabem l'època, ni el nom, ni l'interès que puguin tenir, etc. Per tant, hi ha d'haver aquesta labor de senyalització, ja no diguem d'unes determinades pedres antigues, que si no som especialistes en arqueologia, ninguns no sabem si aquelles pedres corresponen al talaiòtic primer, segon o tercer, etc., etc.

Per tant, les senyalitzacions dels itineraris del patrimoni són absolutament necessàries per a la seva divulgació, no només dels elements que es troben a les zones rurals, sinó dins els mateixos nuclis. Si vostès surten d'Alaró, per exemple, i passen per dins un petit nucli de cases, a no ser que hagin anat als arxius, difícilment sabran que allò era l'antiga possessió de Son Sant Joan i que té un interès patrimonial realment important. Igualment podríem dir de Binissalem; si féssim la prova, si anàssim a fer una volta per dins aquesta vila, una de les més riques en casals senyoriais, ¿quants de noms de casals podrien identificar vostès? Sabrien si són del segle XVIII o del XIX? No sabrien pràcticament res. Per tant, una persona que no té uns coneixements i no veu una senyalització, difícilment pot

apreciar la importància, la riquesa dels elements culturals que va trobant en el seu camí.

Igualment hi ha la restauració de l'església del cementeri vell de Binissalem, situat vora la carretera de Binissalem i Lloseta. Ja vaig dir que els antics cementeris rurals, com a lloc de conservació de patrimoni, són importants; ja he esmentat i no repetiré algunes mostres que jo he vist en els meus viatges per Europa que han donat un resultat realment excel·lent. Llavors hi ha el tema de Can Gelabert de Binissalem, 10 milions de pessetes, un d'aquests temes desgraciats on ja fa anys hi va haver una intervenció de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports, en l'època del Sr. Gilet, que no va ser realment afortunada, però que s'ha d'intentar corregir de manera puntual amb les inversions pertinents. Ja sé que això sona a una tonada molt coneguda, però la necessitat de restauració de Can Gelabert de Binissalem existeix i s'ha d'enllestir, perquè les coses no es poden deixar a mig fer.

La protecció dels molins de vent d'Alaró – són, 2 milions de pessetes - va, com trobaren en altres esmenes, dins la protecció puntual i general dels antics elements de la cultura rural de Mallorca. Un altre tema que també va anar a l'altre pressupost seria l'obertura d'una partida per a adquisició del palau d'Ayamans, aquest gran casal que hi ha dins Lloseta, a l'ombra va néixer i va créixer el poble de Lloseta actual. Ja sabem que per parlar d'adquisició primer hem de saber si el volen vendre, però es tractaria de manifestar una voluntat, almenys obrir una partida perquè sàpiguen que si estan disposats a vendre aquest gran casal perquè passi a integrar el patrimoni cultural públic de les Illes Balears, es comptarà amb el suport de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports; la xifra es discutiria oportunament.

Després hi ha una esmena d'afectació, que és la recuperació del camí de s'Escaleta, d'Alaró. La reconstrucció del conjunt històric del Castell d'Alaró és una esmena de 10 milions de pessetes; és una zona molt visitada per excursionistes, particularment els finals de setmana; s'ha de fer un esforç per evitar la degradació que implica el seu ús com a lloc d'esplai, és un mirador magnífic situat damunt el Puig d'Alaró i, per tant, requereix una atenció puntual per part dels responsables de la cultura de les Illes Balears, responsabilitat que recau, entre altres institucions, sobre la Conselleria de Cultura, Educació i Esports. Finalment, per anar a aquest ..conjunt, necessitam tenir el camí en condicions. És un camí que també sofreix a causa d'aquest ús intensiu i no sempre responsable de determinats excursionistes. Per això hi ha una esmena d'afectació per tal d'impulsar la seva recuperació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions? El Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; moltes gràcies, Sr. President. Sr. Pons, li he de dir que després d'aquesta llarga exposició incloent un paparró al Sr. Gilet, atesa la impossibilitat de poder assumir realment aquestes esmenes, el nostre grup manté la mateixa posició i anunciam que no li donam suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Arribats a aquest punt del debat, se suspèn la sessió fins a les nou i mitja.

(Recomença la sessió).

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'Esmena 2532, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, la qual té rectificat el subprograma d'alta, que és el 458.002; 2698, del mateix grup, que té rectificat el subprograma de baixa, que és el 121.000, i núm. 2699, del Grup SOCIALISTA, la qual té rectificats la secció i el subprograma de baixa, que són la 31 i el 121.000. Aquestes esmenes estan agrupades i té la paraula el Sr. Marí i Serra.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Si; gràcies, Sr. President. Defensaríem la 2532 i, si ens ho permet, retirariem les 2698 i 2699 d'aquesta agrupació, a més de la 2690 d'un altre grup.

EL SR. PRESIDENT:

La 2190 s'agrupa amb aquestes?

EL SR. MARÍ I SERRA:

Retirada, també.

EL SR. PRESIDENT:

Retirada. Té la paraula, Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Aquesta esmena que defensam és sobre la restauració de les torres de defensa a Eivissa i Formentera. El Partit Socialista creiem que es fa necessari de les nostres illes emprengui un pla de restauració de les torres de defensa d'Eivissa i Formentera. En defensa d'aquesta esmena hem de dir que, com saben vostès, es tracta de monuments arquitectònics molt singulars que són testimoni de segles d'història dels homes i les dones d'Eivissa i Formentera. Per tot això i perquè sabem que vostès també tenen consciència d'aquesta necessitat, els demanam el seu vot favorable. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Grups que volen intervenir per fixar posició? No hi ha intervencions. Passam, idò, a les esmenes 2672, 2673, 2674 i 2701, també del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que s'han agrupat per a la seva defensa. Té la paraula el Diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Si no ho entès malament, són les 2672, 2673, 2674 i 2701? D'acord.

Es tracta de protecció de diferents elements: Calçada romana del Camí de sa bomba, 3 milions de pessetes; talaiot de s'Illot, 1

milió de pessetes; protecció de la cova de Son Caulelles, que ja és un tema recurrent en aquest Parlament, 1 milió de pessetes, i restauració del camí des Barranc, de Biniaraix, que és una esmena d'afectació.

El tema de la cova de Son Caulelles, situada dins el terme de Marratxí, entre sa Cabaneta i Pòrtol, és un element molt interessant que presenta el risc d'estar molt pròxima a una zona urbana i que, per tant, s'ha d'extremar la seva protecció per tal que no sigui objecte d'ocupacions i que es faci malbé, perquè és un element important del patrimoni arqueològic de les Illes Balears.

En relació al camí des Barranc, de Biniaraix, jo crec que s'ha de dir poca cosa. Els qui coneixen la nostra Serra de Tramuntana saben que aquesta és una via molt antiga d'accés des de la vall de Sóller a les zones de muntanya de l'Ofre i de Cúber. Té una importància realment excepcional; a través de l'escola de margers i d'actuacions puntuals s'ha mantengut en un estat de conservació relativament bo, però que exigeix una atenció constant per tal d'evitar que entri en degradació. Per tant, encara que sigui una partida d'afectació, es tractaria seria simplement que hi hagués un compromís clar per part de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports per tal de protegir una de les vies que jo crec més belles de la nostra Serra de Tramuntana. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Grups que volen intervenir per fixar posició? No hi ha intervencions. Passam a les esmenes 2681 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, la qual té rectificat el subprograma de baixa, que és el 121.000; 2700 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que també té rectificat el subprograma de baixa, que és el mateix; 2683, que té rectificats la secció i el subprograma de baixa, que són la 31 i el 121.000, i 2682 del mateix grup, que també té rectificats la secció i el subprograma de baixa, que són la 31 i el 121.000. Aquestes esmenen van agrupades; per defensar-les, té la paraula el Diputat Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Seria injust manifestar que en matèria de creus de terme la Conselleria de Cultura, Educació i Esports no ha fet res, perquè efectivament es un dels elements en la catalogació dels quals es treballa, però observi, Sra. Consellera, ja que veig que en aquest moment em presta atenció, que en aquestes esmenes es plantegen dos elements que són complementaris de l'elaboració del catàleg. En primera, s'haurien de començar a estudiar sistemàticament aquestes creus, bàsicament són creus fetes entre el segle XVII i el XVIII, moltes de les quals són d'autors de moment desconeguts, però que a través dels historiadors locals moltes vegades es podria aconseguir localitzar quins varen ser els escultors d'aquella època que varen fer aquests modestos, però molt interessants elements del patrimoni cultural de Mallorca i de Menorca. Sé que és possible, perquè jo ho he fet en el cas de Campanet.

Després hi ha el tema de les normes de protecció. Creim que l'element de defensa d'aquestes creus implicaria tenir uns

críters clars de com s'han de protegir. Abans les creus de terme, posades devora les vies de comunicació, no tenien gaire perill. És evident que els pagesos no es dedicaven a saquejar el patrimoni, era un patrimoni relacionat amb l'església i per tant mereixia un respecte molt important; fins i tot, en l'època del bandolerisme, el qui era perseguit i aconseguia arribar a la creu de terme quedava baix de la immunitat i, per tant, no podia ser agafat per les autoritats civils fins que la part eclesiàstica autoritzava la detenció, però actualment les creus de terme es troben en una situació diferent, hi ha una circulació molt ràpida que no sols causa accidents i víctimes en persones i vehicles, sinó que també hi hagut creus d'aquestes que han estat destruïdes per un vehicle que hi ha xocat i ha destruït aquest element patrimonial.

També hi ha un saqueig. Li consta, Sra. Consellera, que aquestes creus són objecte d'atenció no precisament pel seu estudi, sinó perquè com que són elements autèntics que traslladats fora del nostre territori poden abastar un preu de mercat interessant - concretament en el món anglosaxó, algunes han emigrat cap allà -, és necessari veure què es pot fer per protegir-les. N'hi ha que són molt valuoses; fins i tot en alguns casos s'ha suggerit que fossin dipositades en els museus i substituïdes per còpies exactes que es poden fer amb els mitjans actuals, però que l'original fos protegit per les sales d'un museu, per altra part tampoc no sempre segures, com vostè sap per l'exemple del plat de la llebre. En definitiva, es tracta d'estudiar i protegir un element important del nostre patrimoni popular, en aquest cas religiós. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grups que volen intervenir pe fixar la posició? Té la paraula el Sr. Huguet i Rotger.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí; moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Enhorabona, Sra Consellera, sembla que n'ha fet una de ben feta. Per tant, l'únic que he de fer com a grup és animar-la que continuï aquesta tasca. Ens consta que les té totes catalogades i que es fan les restauracions que són possibles, de manera que no creim necessari fer aquestes afectacions pressupostàries sobre una feina que ja es realitza. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Passam a les esmenes 2676, 2695, 2684 i 2686 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, les quals estan agrupades. Té la paraula el Diputat Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

També es tracta de la restauració d'elements patrimonials, en aquest cas del claustre de Sant Domingo, d'Inca; la reforma de Can Pere Ignasi, de Campos, 3 milions de pessetes; la restauració del camí des Castelló de Sóller i la restauració del monestir de Santa Catalina, del Port de Sóller.

Jo voldria destacar concretament la rellevància del claustre de Sant Domingo d'Inca, que crec que el President coneix millor que jo. És un claustre molt interessant, víctima, com tants d'elements patrimonials, d'una desamortització feta amb finalitats teòricament progressistes, però que a efectes de conservació del patrimoni eclesial va donar com a resultat una gran destrucció, sobretot dels béns mobles, però també la degradació dels béns immobles, perquè allò que era un claustre atès pels monjos va passar a la part civil, va tenir diferents usos, ha servit fins i tot de presó durant la guerra civil i és un lloc de trist record per a molta gent, però avui és un espai que la ciutat d'Inca vol recuperar, i precisament creim que des de la Comunitat Autònoma s'ha de ser sensible; aquí hi ha alguns diputats que pertanyen a aquesta ciutat i saben que és absolutament necessari tirar endavant. Es tracta d'una esmena d'afectació, però pràcticament quedaria amb un compromís de moment sense dotació pressupostària exacta, però un compromís d'estar disposat a col·laborar en la labor de recuperació d'un dels elements històrics - dels pocs, lamentablement - que Inca conserva del seu antic i gran patrimoni. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Per a fixació de posicions? Passam, idò, a les esmenes 2687, 2685, 2689, 2696, 2694 i 2680 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que també estan agrupades. Té la paraula el Diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Continuam amb el tema de patrimoni. Aquí vénen alguns elements relatius a l'antic sistema de defensa costanera de l'illa de Mallorca. Tenim, en primer lloc, la restauració de sa Torre Nova de Cala Santanyí, situada entre Cala Santanyí i el caló de n'Estrany, damunt la zona dita sa Roca Fesa; tenim, després, la torre de defensa del caló des Pou, també a Santanyí; hi ha un altre element, que són les murades de Sant Salvador d'Artà, zona situada al nord de la vila, que vostès coneixen; hi ha el sistema de torres de defensa d'Andratx, que són la situada sobre el cap de la Mola, la de Sant Telm, la de Cala en Basset i sa Torre Nova, seguint l'itinerari de la costa des de Calvià a Estellencs. Hi ha també la rehabilitació de la torre de defensa de Cala Mesquida, del terme de Capdepera, situada a la talaia de Son Jaumell, per passa prop el camí que va de la platja a la zona de sa Mesquida.

Dins el terme d'Artà trobam les torres de defensa d'Albarca, que són les denominades la torre de sa Talaia Moreia i la torre d'Albarca. Finalment, en el terme de Capdepera hi ha la torre de defensa de les coves d'Artà, que és una denominació més aviat recent, la seva denominació antiga és de sa Talaia Vella.

Són esmenes d'afectació, però que implicarien el compromís de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports d'entrar en la protecció sistemàtica - encara que fos a través d'esmenes d'afectació - de tot un antic sistema d'elements de defensa de la costa que varen servir oportunament per protegir l'illa de Mallorca dels atacs dels pirates i corsaris i que avui han perdut tota la seva funció, però que constitueixen elements molt valuosos, els finals de setmana són visitats generalment per

excursionistes, moltes vegades han estat degradades - algunes es troben en perill de ruïna - i, per tant, s'hauria d'entrar en una restauració sistemàtica, feta lògicament per part de la Conselleria d'Educació i Cultura, amb col·laboració dels ajuntaments respectius. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pons. Fixació de posicions? Passam a les esmenes 2678, 2691 i 2693 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que també estan agrupades. Té la paraula el Diputat Sr. Pons i Pons.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President. Sres. i Srs. Diputats.

Aquestes tres esmenes deriven de l'interès que ha demostrat un ajuntament de Mallorca, concretament el d'Algaida, per dur endavant la rehabilitació i restauració d'alguns elements del seu patrimoni monumental. En primer lloc, tenim la rehabilitació de la font de Randa, situada al sud del petit poblet de Randa, al peu del puig del mateix nom, a la intersecció dels camins de Son Gener i de Cura. Crec que és un element molt interessant, hi ha sistema d'abeuradors, de rentadors públics, etc., i per tant s'hauria de dur endavant abans que entràs en degradació.

Després, en el nucli de la vila ... Sr. President, jo pregaria una mica de silenci, perquè si no, és inútil intervenir.

EL SR. PRESIDENT:

Té tota la raó, Sr. Diputat. Prec als diputats que guardin silenci.

EL SR. PONS I PONS:

Sí. El nucli d'Algaida no ha conegut una expansió urbana i aquesta manca de desenvolupament, que en principi podria parèixer un factor negatiu, ha permès la persistència dins el mateix de molts d'elements arquitectònics antics i concretament tot un sistema de molins fariners que de cada vegada en van quedant menys dins l'illa de Mallorca. Per tant, aquests molins tenen unes possibilitats de restauració, es poden utilitzar i generalment són utilitzats per a habitatge, s'haurien de restaurar amb uns criteris responsables d'acord amb la seva tipologia antiga i no deixar-ho simplement en mans de la iniciativa privada sense cap criteri. S'hauria de tenir un criteri general, la Conselleria hauria d'actuar per tal d'evitar actuacions damunt aquests molins que moltes vegades tenen un caràcter irreversible.

Finalment hi ha la rehabilitació de la Font de Pina, situada al sud d'aquest llogaret agregat al municipi d'Algaida i situat devora el lloc dit sa Boval de Son Ribes. No són elements de gran rellevància, no parlem de palaus ni de grans obres arquitectòniques, però són uns elements que tenen un gran interès perquè són mostres genuïnes de la cultura popular tradicional, de la cultura agrària de Mallorca. De la mateixa manera que fa una estona he intervingut en relació amb el tema de la cultura oral i he cridat l'atenció sobre el respecte que devem a aquest arxiu vivent que és la tercera edat, aquestes mostres de la Font de Randa, dels molins de vent fariners d'Algaida i de la Font de Pina formen part d'aquest conjunt d'elements que val la pena conservar. A més a més, hi ha una

altra cosa: Quan un ajuntament manifesta aquest interès i aquesta voluntat i està disposat a cooperar en la restauració i en la protecció, hauria de trobar les portes obertes de la Conselleria responsable de la conservació i protecció de tot aquest tresor del nostre passat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. Per fixar posició, té la paraula el Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President. Igual que hem fet en altres ocasions, intervenim al final de tot aquest caramull d'esmenes per fixar la nostra posició. Tot i entenent aquesta exposició tan detallada que ha fet el portaveu del Grup SOCIALISTA, ens és totalment impossible assumir aquestes esmenes independentment del fet que no hi hagi més afectació que una obertura pressupostària, però a partir d'aquí sí que hi ha aquest compromís i nosaltres creim que la Conselleria de Cultura té un programa en aquest sentit o diversos en el tema de rehabilitació del nostre patrimoni, excavacions, etc., i per tant s'ha de fer camí a poc a poc, sobretot tenint en compte que moltes d'aquestes esmenes no fan més que fixar una alta i una baixa de Opessetes, la qual cosa vol dir que queda una expectativa a l'espera que hi hagi possibilitats per poder-ho dur endavant. No es preocupi, no importa que ho posi en una esmena; quan hi hagi possibilitats per dur-ho endavant, nosaltres ho farem. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Passarem a les votacions corresponents a la Secció de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports. Prec als Srs. Secretaris primer i segon, que són més prop de les portes, que cuidin que durant el moment de la votació no entri ni surti ningú de l'hemicicle. Sí, Sr. Huguet. Perquè demana la paraula?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Per una qüestió òbvia que crec que interessa a tots els diputats i és que havien dit que abans de passar a les votacions tindríem un temps de 5 o 10 minuts per donar-li les transaccions tal com són, per poder-les llegir a tots els grups polítics, que axí també m'ho han demanat, i després passar a les votacions. Si no, ho haurem de fer "sobre la marcha", com diuen.

EL SR. PRESIDENT:

Jo vull fer constar que la Mesa disposa en aquest moment de totes les transaccions que s'han fet. S'han fet arribar, les hem comprovat en base a les dades que s'havien donat i ens consta que tenim totes les transaccions.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Agraesc aquesta celeritat, però nosaltres les haurem d'acabar també. D'acord, d'acord.

EL SR. PRESIDENT:

Passam en primer lloc a l'Esmena 2304 del PSM-EEM i a la 2492 del Grup SOCIALISTA, totes dues a la totalitat i que es voten conjuntament.

Sres. i Srs. Diputats que voten a favor de les esmenes, es volen posar drets, per favor? Gràcies.

Vots en contra?

Abstencions?

24 a favor, 31 en contra, 3 abstencions. Queden rebutjades les esmenes 2304 i 2492.

Esmena 2305, PSM-EEM. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

27 a favor, 31 en contra. Queda rebutjada l'esmena.

Esmena 2307, PSM-EEM. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 27 a favor, 31 en contra.

Esmena 2497, Grup SOCIALISTA Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 27 vots a favor, 31 en contra.

Esmena 2308, PSM-EEM. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 27 vots a favor, 31 en contra.

Esmenes 2309 del PSM-EEM i 2498 del Grup SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden rebutjades; 27 a favor, 31 en contra.

Esmena 2499, Grup SOCIALISTA. Vots a favor?

Vot en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 27 vots a favor, 31 en contra.

Esmena 2500, Grup SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 24 vots a favor, 31 en contra, 3 abstencions.

Esmena 2310, PSM-EEM. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 27 vots a favor i 31 en contra.

Esmena 2501, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions.

Esmena 2502, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 27 a favor, 31 en contra.

Esmena 2503, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions; queda rebutjada.

Esmena 2504, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 27 vots a favor, 31 en contra.

Passarem ara a votar un conjunt d'esmenes que s'han agrupat dins el Ple, que són la 2514, Grup SOCIALISTA, 2515, Grup Parlamentari SOCIALISTA i 2517, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Deixarem a part la 2516, perquè s'ha manifestat la intenció de votar-la separatament. Repetesc: 2514, 2515 i 2517. Sí, Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sí, Sr. President. Hi ha un conjunt d'esmenes que no s'han votat: la 2505, 2507, 2508, etc.

EL SR. PRESIDENT:

Està previst. Vendran després, Sr. Valenciano. Passam a votar les esmenes 2514, 2515 i 2517.

Diputats que voten a favor, es volen posar drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden rebutjades; 20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions.

Passam a l'Esmena 2505, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions ?

Queda rebutjada; 20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions.

Esmena 2507, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions.

Esmena 2508, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions.

Esmena 2509, Grup SOCIALISTA Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 20 vots a favor, 31 en contra; 7 abstencions.

Esmena 2510, Grup SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions.

Esmena 2511, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions.

Esmena 2512, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?	Esmena 2516, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?
Abstencions?	Vots en contra?
Queda rebutjada; 20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions.	Abstencions?
Esmenes 2513 i 2506, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?	20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions; queda rebutjada. Passam a les esmenes del programa 45.10, direcció i serveis generals de la Conselleria.
Vots en contra?	Esmena 2496, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?
Abstencions?	Vots en contra?
Queda rebutjada; 23 vots a favor, 3 en contra ... Tornarem a repetir la votació.	Abstencions?
EL SR. VIDAL I JUAN:	24 vots a favor, 31 en contra, 3 abstencions.
Que es votassin separadament, aquestes dues.	Esmena 2520, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?
EL SR. PRESIDENT:	Vots en contra?
Per dues que n'agrupam!	Abstencions?
(Rialles)	20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions.
EL SR. VIDAL I JUAN:	Esmenes 2521 i 2522, Grup parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?
Ho sent molt.	Vots en contra?
EL SR. PRESIDENT:	Abstencions?
Esmena 2513, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?	20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions.
Vots en contra?	Esmenes 2527 i 2542, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?
Abstencions?	Vots en contra?
20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions.	Abstencions?
Esmena 2506. Vots a favor?	Queden rebutjades; 20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions.
Vots en contra?	Esmena 2526, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?
Abstencions?	Vots en contra?
27 vots a favor, 31 en contra; queda rebutjada.	Abstencions?
Esmena 2479, Grup SOCIALISTA. Vots a favor?	20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions; queda rebutjada.
Vots en contra?	Passarem ara a l'esmena 2525, la qual té una modificació transaccional, que és a la Secció 11, Subconcepte 1 1.21.00, Concepte 11.00 i Subconcepte 601.00. Repetesc: Secció 11, Subprograma 112.100, Concepte 11.000 i Sub786 concepte 601.00.
Abstencions?	EL SR. HUGUET I ROTGER:
20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions; queda rebutjada.	Si em permet, Sr. President, supòs que després no hi hauria massa dificultats, però el Subconcepte és 60.100. En lloc de 600.100 és 60.100.
Esmena 2311, Grup Parlamentari PSM-EEM. Vots a favor?	
Vots en contra?	
Abstencions?	
25 vots a favor, 31 en contra, 2 abstencions; queda rebutjada.	

EL SR. PRESIDENT:

Serà 60.100, idó, Sr. Huguet.

Vots a favor d'aquesta Esmena 2525?

Queda aprovada per unanimitat.

Esmena 2524 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

Queda rebutjada; 27 vots a favor, 31 en contra.

Passam a l'Esmena 3011, Grup Parlamentari MIXT. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

23 vots a favor, 31 en contra, 4 abstencions; queda rebutjada.

Passam a les esmenes 2312 i 2313 del Grup Parlamentari PSM-EEM, les quals estan agrupades.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

7 vots a favor, 31 en contra, 20 abstencions; queden rebutjades les esmenes.

Passam ara a votar un bloc d'esmenes, que són la 2537, 2539, 2538, 2534, 2536, 2533 i 2540 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Hi ha cap inconvenient perquè es votin conjuntament? Passam, idó, a la votació d'aquestes esmenes.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

24 vots a favor, 31 en contra, 3 abstencions.

Passam al programa 45.20, biblioteques i arxius. Sí, Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Falta votar una esmena, que és la 2535, que s'hagués pogut votar conjuntament.

EL SR. PRESIDENT:

L'esmena 2535 s'acaba de votar conjuntament.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

El Sr. President no ha fet referència expressa d'aquesta esmena o almanco aquest diputat no ho ha sentit.

EL SR. PRESIDENT:

Jo he llegit 2537, 2539, 2535, 2538, 2534, 2536, 2533 i 2540. En tot cas la don per votada en el mateix sentit que el bloc, el Diari de Sessions ho dirà. Passam al Programa 45.20, biblioteques i arxius, Esmena 3012, Grup Parlamentari MIXT.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

Vots a favor, 27; en contra, 31. Queda rebutjada l'esmena.

Passam ara a un bloc d'esmenes que són la 2543, 2547, 2546 i 2548. Sí, Sr. López i Casanovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

EL nostre grup, Sr. President, demanaria que la 2543 es votés a part.

EL SR. PRESIDENT:

Votarem, idó, primer la 2543. Vots a favor d'aquesta esmena?

Queda aprovada per unanimitat.

Passam a la votació de les esmenes 2547, 2546 i 2548.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions. Queden rebutjades les esmenes i passam a la votació de l'Esmena 2544, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Sí, Sr. Huguet, 2544, Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Vots a favor?

Queda aprovada per unanimitat.

La 2545 del Grup Parlamentari SOCIALISTA s'ha retirat i substituït per una transacció. Passam a votar la transacció en aquest sentit.

Vots a favor?

Queda aprovada per unanimitat.

La 2314 del Grup Parlamentari PSM-EEM. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

23 vots a favor, 31 en contra, 4 abstencions; queden rebutjades.

Queda rebutjada; 27 vots a favor, 31 en contra.
2549, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Esmena 2557, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Vots en contra?

Abstencions?

Abstencions?

A favor, 23; en contra, 31; abstencions, 4. Queda rebutjada.

23 vots a favor, 31 en contra, 4 abstencions.

Passam al Programa 45.30, museus i arts plàstiques. En primer lloc, hi ha l'Esmena núm. 3013, del Grup Parlamentari MIXT, la qual s'ha substituït per una transacció on es precisa que la baixa serà a la Secció 13, Subprograma 4 5.30.05, Concepte 131.02, Subconcepte 64.000, per un import d'1.280.000. Ja s'havia corregit en comissió. 280.000. Vots a favor d'aquesta esmena?

Esmena 2550, Grup parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Queda aprovada per unanimitat.

Vots en contra?

Passam a la votació de les esmenes 2315 i 2316 del grup PSM-EEM, les quals estan agrupades.

Abstencions?

Vots a favor?

Queda rebutjada; 27 vots a favor, 31 en contra.

Vots en contra?

Ara passarem a votar les esmenes 2558, 2559, 2564 i 2563, les quals es votaran separatament de les altres del bloc, a petició expressa del Grup Parlamentari MIXT.

Abstencions, no n'hi ha.

Vots a favor d'aquestes esmenes?

Queden rebutjades; 27 vots a favor, 31 en contra.

Vots en contra?

Esmena 2575, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Abstencions?

Vots en contra?

Queden rebutjades per 23 vots a favor, 31 en contra i 4 abstencions.

Abstencions?

Ara passarem a votar conjuntament les esmenes 2551, 2556, 2560, 2562, 2573, 2566, 2568, 2571, 2567, 2572, 2570 i 2569 del Grup SOCIALISTA.

Queda rebutjada; 27 vots a favor, 31 en contra.

Vots a favor d'aquestes esmenes?

Esmena 2576, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Vots en contra?

Abstencions?

Abstencions, no n'hi ha.

20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions.

Queda rebutjada; 27 vots a favor, 31 en contra.

Esmenes 2552, 2553, 2555 i 2574, Grup Parlamentari SOCIALISTA, les quals van agrupades.

Esmena 2577, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots a favor?

Vots en contra?

Vots en contra?

Abstencions?

Abstencions?

Vots a favor, 23; en contra, 31; abstencions, 4; queden rebutjades.

Queda rebutjada; 27 vots a favor, 31 en contra.

Esmenes 2554, 2561 o 2565 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Esmena 2578, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Vots en contra?

Queda rebutjada; 27 vots a favor, 31 en contra.

Abstencions?

Passam a la votació de les esmenes 2581, 2579, 2580, 2582, 2583, 2586, 2590, 2591, 2592 i 2589 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, les quals estan agrupades. Si, Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I JUAN:

Només demanàriem que la primera esmentada, la 2581, es votàs separatament.

EL SR. PRESIDENT:

Votarem, idò, primer la 2581 i llavors la resta.

Vots a favor de l'esmena 2581?

Vots en contra?

Abstencions?

23 vots a favor, 31 en contra, 4 abstencions; queda rebutjada.

Ara votarem les esmenes que formen part del bloc que he anomenat anteriorment, excepte la 2581, que ja s'ha votat.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden rebutjades; 20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions.

Passam a votar l'Esmena 2585, que votarem conjuntament a la 2602, perquè estaven agrupades, i la 2588 no la votarem perquè s'ha retirat. Votam, idò, les esmenes 2585 i 2602 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

23 vots a favor, 31 en contra, 4 abstencions; queden rebutjades.

L'Esmena 2587 del Grup Parlamentari SOCIALISTA està retirada. Passam a la 2318 del Grup Parlamentari PSM-EEM.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions, no n'hi ha.

27 vots a favor, 31 en contra; queda rebutjada.

Esmena 2319, Grup Parlamentari PSM-EEM. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

27 vots a favor, 31 en contra; queda rebutjada.

Esmena 2317, Grup Parlamentari PSM-EEM. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 27 vots a favor, 31 en contra.

Esmena 2593, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 27 vots a favor, 31 en contra.

Passam a les esmenes del Programa 45.50, promoció de la cultura. Esmenes 2594, 2595, 2597 i 2598 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que van agrupades.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

23 vots a favor, 31 en contra, 4 abstencions; queden rebutjades.

Esmena 2596, Grup parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

23 vots a favor, 31 en contra, 4 abstencions; queda rebutjada.

Esmena 2599, Grup SOCIALISTA Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 24 vots a favor, 31 en contra, 3 abstencions.

Esmenes 2600, 2601 i 2604 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden rebutjades; 20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions.

L'Esmena 2603 s'ha transaccionat i la transacció és per un import de 5 milions de pessetes.

Vots a favor d'aquesta esmena? Sí, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí. Sr. President, ha dit la quantitat exacta, però la transacció també ha de dur l'afectació de la baixa.

EL SR. PRESIDENT:

Pel text de la transacció, entenc que era la mateixa. Que no hi ha modificació de partida de baixa.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

No. Si el Lletrat ho comprova veurà com la baixa és 13.422.001, 13.201, 64.000.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord i que serveixi d'observació a l'hora de plantejar altres transaccions: Si no vénen completes, la Mesa no les acceptarà. Passam a votar aquesta transacció en el sentit indicat, que substitueix l'Esmena 2603.

Vots a favor?

Queda aprovada per unanimitat.

Passam a la votació de les esmenes 2605, 2606, 2607 i 2608 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, les quals van agrupades.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queden rebutjades; 27 vots a favor, 31 en contra.

Passam a les esmenes del Programa 45.53, de normalització lingüística. Esmena 3014, Grup Parlamentari MIXT.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

7 vots a favor, 31 en contra, 20 abstencions; queda rebutjada.

L'Esmena 2325 del Grup Parlamentari PSM-EEM s'ha transaccionat amb el sentit que sigui Secció 13, Subprograma 422.002, Concepte 13.201, Subconcepte 64.00 i per un import d'un milió i mig de pessetes.

Vots a favor d'aquesta esmena?

Queda aprovada per unanimitat.

Esmena 2324, Grup Parlamentari PSM-EEM. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 27 vots a favor, 31 en contra.

Esmena 2323, PSM-EEM. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 27 vots a favor, 31 en contra.

L'Esmena 2321 del Grup Parlamentari PSM-EEM s'ha transaccionat per un import de 10 milions de pessetes i esborrant entitat. Passam a votació d'aquesta esmena.

Vots a favor?

Queda aprovada per unanimitat.

L'Esmena 2322 del Grup Parlamentari PSM-EEM. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

7 vots a favor, 31 en contra, 20 abstencions; queda rebutjada.

Esmena 2609, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 27 vots a favor, 31 en contra.

Esmena 2610, Grup SOCIALISTA Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Queda rebutjada; 27 vots a favor, 31 en contra. Sr. Alfonso, per què demana la paraula?

EL SR. ALFONSO I VILLANUEVA:

Sí, Sr. President. Li demanaria que les votacions es fessin amb correcció; que tothom s'aixequi o que si uns aixequen el braç, els altres també ho puguin fer.

EL SR. PRESIDENT:

Sí. Jo no havia apreciat que hi hagués cap irregularitat en aquest sentit. Que tinguin clar els diputats que ha de quedar clara la seva postura quant a la votació, perquè els membres de la Mesa puguin fer el recompte.

Esmena 2610, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

27 vots a favor, 31 en contra; queda rebutjada.

Esmena 2611, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?	Esmena 2619, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?
Queda rebutjada amb 27 a favor i 31 en contra.	Vots en contra?
Esmena 2612, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?	Abstencions?
Vots en contra?	23 vots a favor, 31 en contra, 4 abstencions. Queda rebutjada i passam al programa 4570, promoció de l'esport, començant per l'Esmena 2620, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?
Abstencions?	Vots en contra?
Queda rebutjada; 27 a favor, 31 en contra, i passam al Programa 4560, arts escèniques, començant per l'Esmena 3015 del Grup Parlamentari MIXT, a la qual hi ha una modificació en el sentit que la motivació passa a ser descripció i s'hi afegeix "a les Illes Balears", en el qual sentit s'ha transaccionat.	Abstencions?
Vots a favor de la transacció?	20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions; queda rebutjada.
Queda aprovada per unanimitat.	Esmenes 2621 i 2622, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?
Passam a la votació de les esmenes 2327 i 2326 del Grup Parlamentari PSM-EEM, que agrupem perquè s'han debatut conjuntament.	Vots en contra?
Vots a favor?	Abstencions?
Vots en contra?	23 vots a favor, 31 en contra, 4 abstencions; queden rebutjades.
Queden rebutjades; 27 vots a favor, 31 en contra i passam a les esmenes 2613, 2614, 2615, 2616 i 2617 del Grup Parlamentari SOCIALISTA, que van agrupades. Sí, Sr. Vidal, en primer lloc.	Esmenes 2623, 2624, 2635, 2625, 2636, 2627, 2633, 2629, 2632, 2631, 2638, 2634, 2628, 2630, 2637 i 2639 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Les votarem agrupadament, si no manifesten el contrari.
EL SR. VIDAL I JUAN:	Vots a favor d'aquest bloc d'esmenes?
Si és possible, que es votàs separatament la 2613/91.	Vots en contra?
EL SR. PRESIDENT:	Abstencions?
Únicament la 2613? Sr. López i Casasnovas, d'acord en el mateix sentit. Idò votarem en primer lloc la 2613.	20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions; queden rebutjades les esmenes i passam a les 2491, 2493, 2494 i 2495 del Grup Parlamentari SOCIALISTA.
Vots a favor de l'esmena?	Vots a favor?
Vots en contra?	Vots en contra?
Queda rebutjada; 27 vots a favor; 31 en contra. Ara votarem les 2614, 2615, 2616 i 2617.	Abstencions?
Vots a favor?	20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions; queden rebutjades les esmenes i passam a la 3016, del Grup Parlamentari MIXT, que s'ha substituït per una transacció de 29 a 10 milions de pessetes, i substituir la descripció per la motivació.
Vots en contra?	Vots a favor de la transacció?
Abstencions?	Queda aprovada per unanimitat i passam a l'Esmena 2328, PSM-EEM.
20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions; queda rebutjada.	Vots a favor?
Esmena 2618, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?	Vots en contra?
Vots en contra?	Abstencions?
Abstencions?	27 vots a favor, 31 en contra; queda rebutjada l'esmena.

Passam a la 2626, a la qual venia feta una transacció de comissió en 10 milions de pessetes. Votarem la transacció:

Vots a favor?

Queda aprovada per unanimitat.

Esmena 2640, Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions; queda rebutjada.

Passam al Programa 4580, arqueologia i protecció del patrimoni. Esmenes 2873, 2645 i 2653 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Vots a favor? Anem per parts. Sr. López i Casasnovas, té la paraula.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Nosaltres demanaríem que la 2643 es votés per separat.

EL SR. PRESIDENT:

La 2643 no la votam en aquest moment; serà la 53, en tot cas. Ara anam a votar les 2783, 2645 i 2653.

Vots a favor d'aquestes esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

20 vots a favor, 31 en contra, 7 abstencions; queden rebutjades i passam a votar les esmenes 2518, 2541, 2652, 2647, 2654, 2649, 2661, 2663, 2656, 2648, 2646, 2655, 2551, 2666, 2658, 2657, 2664, 2665, 2659, 2660 i 2662 del Grup Parlamentari SOCIALISTA. Sí, Sr. Valenciano.

EL SR. VALENCIANO I LÓPEZ:

Sí, Sr. President. Als nostres comptes, hi falta la 2643, que també s'ha agrupat amb aquest bloc.

EL SR. PRESIDENT:

No, Sr. Valenciano. No està agrupada en el mateix bloc, ve després de votar la 3017 del Grup MIXT i la 2642 del Grup SOCIALISTA, està separat. Passam a votar aquest bloc que jo he anunciat ara mateix.

(Continuara) .
